

๑๕๖

ชุดที่ ๓ ของ ๑๗ ชุด

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๘

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๐ เดือนเมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 18 เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ / วันที่ เดือน พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระตุ้นถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
- รับทราบประกาศสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๕	
ให้ผู้มีรายชื่ออยู่ในบัญชีของพรรคการเมืองในลำดับถัดไปเคลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	
- รับทราบเรื่อง นายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติ	๓
เกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรอง คือ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. (นายนิยม วรปัญญา เป็นผู้เสนอ)	
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๓
<u>เรื่องหารือ</u>	๓
ผู้อภิปราย	
- นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล	๓
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๔, ๖
- นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	๖
- นายวิชัย ชัยจิตวนิชกุล	๗
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	๘
มติ ที่ประชุมมีมติให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยเอาเรื่องด่วน	๑๒
ที่ ๑๔ ๑๕ และ ๑๖ ขึ้นพิจารณาก่อน	
- ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน	
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

หน้า

- ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายอำนาจ คลังผา เป็นผู้เสนอ)

ผู้อภิปราย

- พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

๑๓, ๒๒

- นายอลงกรณ์ พลบุตร

๒๐, ๗๒

- นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา

๒๓, ๙๑, ๑๓๕,

๑๓๖, ๑๔๑

- นายไฉณ เพชรสว่าง

๓๔

- นายอำนาจ คลังผา

๓๔

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๓๖

- นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ

๕๓

- นายวิจิตร ศรีสุวาน

๕๗

- นายลิขิต อธิเวดิน

๖๖

- นายปองพล อดิเรกสาร

๘๘, ๑๓๒

- นายจักรพันธ์ ยมจินดา

๙๕

- นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย

๑๐๐

- นายชวลิต มหานันท์

๑๐๔

- ว้อยโท กุเทพ ไสกระจำ

๑๑๓

- นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ

๑๑๔

- พันเอก วินัย สมพงษ์

๑๒๕

- นายชัย ชิดชอบ

๑๓๑

มติ ที่ประชุมมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบ

๑๓๔

บริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบ

๑๓๕

บริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิก ขณะนี้มีสมาชิกลงชื่อ
ครบองค์ประชุมแล้วนะครับ ผมขอดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระหู่ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

คือไม่ปรากฏในระเบียบวาระ เป็นการรับทราบประกาศ

สภาผู้แทนราษฎร เรื่อง ให้ผู้มีรายชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองในลำดับ
ถัดไปเลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยได้มีประกาศสภาผู้แทนราษฎรลงวันที่ ๔ เมษายน

พุทธศักราช ๒๕๔๕ ประกาศให้ นายสุภาพ คลีขจาย และนายปานปรีย์ พหิทธานุกร
ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคชาติพัฒนา ลำดับที่ ๘
และลำดับที่ ๙ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนนายกร ทัพพะรังสี และนายสุวัจน์
ลิปะพิฒม์ ซึ่งพ้นจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะได้รับ
พระบรมราชโองการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี คุณสุภาพอยู่ที่นี้ไหมครับ กับคุณปานปรีย์
อยู่ไหมครับ ยกมือด้วยครับ ถ้าอยู่นะครับ เพื่อจะได้ทำหน้าที่ได้ครบถ้วนบริบูรณ์
ตามรัฐธรรมนูญ คุณต้องปฏิญาณตน ขอให้ยืนยันนะครับ แล้วกล่าวตามที่
ผมจะกล่าวนะครับ เชิญเลยครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ศิริวรรณ ๑/๒

"ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณตน) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ"

(สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่ และได้มาประชุมวันนี้ ได้ยืนขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่ประชุมตามที่ประธานได้กล่าวนำพร้อมกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งได้ครับ ในนามของมวลสมาชิก ผมขอแสดงความยินดีกับทั้ง ๒ ท่านด้วยนะครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ดรุณี ๒/๑

ต่อไปเป็นเรื่องรับทราบ เรื่อง นายกรัฐมนตรีได้รับร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาให้คำรับรอง

ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่านายกรัฐมนตรีได้รับ
ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไว้พิจารณาคำรับรองแล้ว คือร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ซึ่งคุณนิคมชัย วรปัญญา กับคณะ เป็นผู้เสนอ จึงขอแจ้ง
ให้ที่ประชุมรับทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม
ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คุณวิจิต
มีอะไรครับ

นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ
พรรคไทยรักไทย มีวาระที่จะต้องพิจารณาในเรื่องด่วนที่สำคัญต่อการบริหารราชการ
แผ่นดิน ผมคิดว่าควรจะนำขึ้นมาพิจารณากันวันนี้ คือเรื่องด่วนที่ ๑๔
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เรื่องด่วนที่ ๑๕ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และเรื่องด่วนที่ ๑๖
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
กระผมขอเสนอให้นำเรื่องด่วนที่ ๑๔ ๑๕ และ ๑๖ ขึ้นพิจารณาก่อนครับ ขอผู้รับรอง
ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ คุณอลงกรณ์เชิญครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ดรุณี ๒/๓

ของเรา เพราะฉะนั้นท่านประธานต้องใช้ดุลยพินิจในเรื่องระเบียบวาระการประชุมครับ ว่า ถ้าสภาของเราจะดำเนินการให้รอบคอบ แล้วตอนนี้ท่านนายกรัฐมนตรี หูท่านก็อักเสบนะครับ วันนี้ท่านมาปฏิบัติหน้าที่ในสภานี้ครั้งแรกในการนำเสนอกฎหมาย ผมคิดว่าเราพูดเรื่องนี้กันยาวครับ ๓ ฉบับนี้ ดังนั้นเห็นว่าอยากจะให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกนะครับ รวมทั้งรัฐบาลได้ทบทวนว่าเอกสารที่นำเสนอมาอย่างนี้ มันเกินวิสัยที่เราจะพิจารณาอย่างรอบคอบได้ แล้วเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเรื่องนี้เป็นกฎหมาย ๓ มาตราไม่เป็นไรครับ แต่กฎหมายนี้มีผลต่อระบบราชการทั้งระบบ มีผลต่อการปฏิรูป เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านประธานครับ ผมขอหารือให้เสนอเช่นนี้ครับ ไม่เสนอญัตติเป็นอย่างอื่น เพราะทราบดีว่าถ้าลงมติโดยเสียงข้างมากและไม่ฟังเหตุผลข้อมูลเช่นนี้ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เป็นที่ทราบกัน อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีท่านลองทบทวนนะครับ ว่าเรื่องนี้พอจะผ่อนปรนอย่างไรแล้วท่านสุขภาพแข็งแรงสัปดาห์หน้า เรื่องนี้จะได้ข้อคิดเห็นมากทีเดียวครับเกี่ยวกับระบบราชการว่าเป็นอย่างไร

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ศิริรัตน์ ๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอลงกรณ์ครับ ผมขอชี้แจงอย่างนี้นะครับ เพื่อให้คนที่ฟังการถ่ายทอดได้เข้าใจว่าข้อบังคับการประชุมเขบอกว่เวลาสมาชิกพูดให้พูดกับประธาน เพราะฉะนั้นเวลาเขบอกว่ท่านประธานครับ ทำไมเรื่องนี้ไม่ค่อยดี ทำไมมันด่ามากจัง ทำไมไม่ไปแดงกันอย่างนี้ล่ะครับ ทำไมท่านประธานเอาเรื่องด่าเข้ามาได้อย่างไรต่าง ๆ นั้นะครับ ขอให้พี่น้องประชาชนเข้าใจนะครับว่า เขาไม่ได้ว่าประธานนะ เขาว่ในเนื้อหาในเรื่อง เดี่ยวจะคิดว่าทำไมท่านประธานไม่ให้ดุลยพินิจ ทำไมเรื่องด่วนจำเป็นท่านประธานไม่เอาเข้ามานี้ เขาพูดมาประธานจริง ๆ แล้ว เขาพูดฝากไปทางฝ่ายรัฐบาล อันนี้ให้ประชาชนเข้าใจนะครับ เพราะฉะนั้นเมื่อคุณอลงกรณ์ไม่เห็นด้วย และให้ประธานใช้ดุลยพินิจ มันทำไม่ได้ ในข้อบังคับก็ต้องบอกว่ากระผมขอเสนอให้เป็นไปตามระเบียบวาระ แล้วขอผู้รับรองเป็นไปได้ไหม คุณอลงกรณ์ครับ แล้วจะอธิบายเพิ่มเติมอย่างไรว่ไปหรือว่ไม่เสนอนะครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ความจริงผมไม่ได้ด่าว่ท่านประธานแต่อย่างใดครับ เพียงแต่ว่ว่เรื่องนี้มันเป็นกิจการของสภา แล้วก็มีการดำเนินการขอเลื่อนระเบียบแบบจุกเจินอย่างนี้มาหลายครั้ง ทีนี้ในการดำเนินการสภานี้ ถ้าท่านประธานจะได้เชิญวิปรัฐบาลหรือว่ไปปรึกษาหารือว่อย่าได้ดำเนินการเช่นนี้ ตรงนี้การประชุมของเราจะเป็นไปโดยรอบคอบ แต่ทีนี้เมื่อระเบียบข้อบังคับเสนอว่จะต้องเป็นญัตติที่แตกต่างกันออกไป ผมก็เสนอกี่แล้วกันครับว่ ขอให้เป็นไปตามระเบียบวาระครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เราอยู่ด้วยกันหมู่มาคณะครับ ต้องเอากติกาเป็นใหญ่ คุณณัฐวุฒิจะสนับสนุนฝ่ายเลื่อนหรือไม่เลื่อนนะครับ คงเป็นอย่างเดียว อย่างอื่นคงไม่ได้ะครับ ไม่อย่างนั้นผมไม่อนุญาต เชิญเลยครับ

นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ สุพรรณบุรี พรรคชาติไทย คงจะเป็นที่แน่นอนแล้วนะครับว่วันนี้เราจะพิจารณากฎหมายสำคัญ ก็คือเรื่องการบริหารราชการแผ่นดิน ในการพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ศิริวัฒน์ ๓/๒

และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติด้วย ซึ่งท่านผู้เสนอขอเลื่อนญัตตินั้นะครับ ก็ชี้แจงชัดเจนแล้วนะครับ
ท่านประธานครับว่าเป็นเรื่องที่สำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดิน
ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่ขัดข้องนะครับ ที่จะมีการเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา
ท่านประธานครับเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ จะขออนุญาตปรึกษาท่านประธานผ่านไปยัง
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่า เป็นไปได้ไหมครับจะให้มีการถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์
เพื่อให้พี่น้องประชาชนได้ทราบว่าอนาคตของเขา ภายใต้การบริหาร ภายใต้การ
ปรับปรุงโครงสร้างบริหารราชการใหม่นี้ จะเป็นอย่างไร ผมเชื่อว่ารัฐบาลทำได้ครับ
ทำได้ทันด้วยนะครับ ฝากปรึกษาท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลครับ จะเป็นประโยชน์
สำหรับพี่น้องประชาชนเป็นอย่างยิ่งครับท่านประธานที่เคารพครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์วิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวรนิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตวรนิชกุล ชาติดีพัฒนา จังหวัดอุดรธานี ผมต้องกราบเรียน
ท่านประธานด้วยความเคารพจริง ๆ เพราะว่าผมเห็นด้วยในการเลื่อนระเบียบวาระ
กฎหมายฉบับเฉพาะขึ้นมา เนื่องจากว่าต้องเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับ
การพิจารณากฎหมายในวาระที่ ๑ นี้ ผมต้องเรียนว่าเราจับในเรื่องหลักการ
ส่วนข้อที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงในอนาคตต่อไปนั้น ผมคิดว่าคณะกรรมการเองก็ตี
ส่วนที่จะต้องทำหน้าที่เพิ่มเติมนี้ ส่วนไหนที่ไม่ถูกต้องเป็นประเด็นที่ต้องแก้ไข
เราสามารถปรับปรุงแก้ไขได้อยู่แล้ว นั่นเป็นประเด็นที่ ๑ ครับ

ประเด็นที่ ๒ กฎหมายที่สำคัญทั้ง ๒ ฉบับหรือ ๓ ฉบับที่จะนำเข้ามานี้นั้น
ส่วนหนึ่งก็เกิดจากการเรียกร้องของพี่น้องมวลสมาชิกที่อยากจะให้รัฐบาลรีบหยิบยก
ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ซึ่งก็รอคอยกันมานานมาก แล้วก็
จะไม่ทันห่วงเวลาซึ่งกำหนดไว้ตามที่ประกาศไว้เมื่อปี ๒๕๔๒ แล้วเรื่องการปฏิรูปหรือ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ร่าง พ.ร.บ. ใหม่ฉบับนี้นั้น ผมคิดว่าส่วนที่พวกเรา
ได้รับทราบต่อเนื่องกันมาหลายเดือน คือการที่รัฐบาลจะพยายามที่จะให้มีกระทรวง
เพิ่มเติมขึ้นมา เพื่อให้กำหนดกรอบงานขอบเขตงานให้ชัดเจนยิ่งขึ้น กรมรับผิดชอบ

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ศิริรัตน์ ๓/๓

ในเรื่องที่ตัวเองต้องรับผิดชอบ ไม่ได้ไปก้าวท่ายหรือไปปะปนหรือไปสับสนในเรื่อง
ขอบข่ายอำนาจหน้าที่ ผมก็คิดว่าเรื่องเหล่านั้นผู้แทนราษฎรได้ติดตามอย่างใกล้ชิด
มาโดยตลอดครับ เพราะในวันนี้มันได้มีการเลื่อนขึ้นมา กระผมเห็นด้วย แล้วก็
อยากจะทำให้มีการพิจารณาผ่านอย่างรวดเร็วในวันนี้ แล้วส่วนที่จะต้องไปแก้ไขปรับปรุง
ขอให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการธิการ แล้วนำกลับเข้าไปวาระ ๒ วาระ ๓ ต่อไป
ขอบคุณท่านประธานครับ

- ๔/๑

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

วาสนา ๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรชาติเป็นคนสุดท้ายนะครับ คุณสุรชาติ
ชำนาญศิลป์ เชิญครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ด้วยความเคารพ กระผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ จังหวัดอุดรธานี พรรคไทยรักไทย
ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งที่รัฐบาลได้หยิบยกปัญหานี้ขึ้นมาให้สภาเรา
พิจารณา และก็มีการเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาพิจารณาในวันนี้เน้น ท่านประธานครับ
คือพี่น้องประชาชนฟังอยู่ทางบ้านจะได้เข้าใจว่าสภาเราได้รับการแก้ไขโดยคณะรัฐมนตรี
โดยการนำของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี วันนี้คณะรัฐมนตรีเรามาพร้อมเพรียงเต็มที่ประชุม
ท่านประธานครับ ผมเองเห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องโครงสร้างปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม จะได้ไม่ให้ซ้ำซ้อนซึ่งกันและกัน กรมการธิการวิสามัญ เมื่อสภาเราพิจารณา
วาระ ๑ แล้ว กรมการธิการวิสามัญที่สภาแห่งนี้จะได้ตั้งไปพิจารณารายละเอียดกันอีก
มากมาย จะเป็นกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็ตาม
ฉะนั้นรัฐบาลประกาศไปแล้วว่าเดือนสิงหาคมจะตั้งให้ทัน กรมการธิการวิสามัญเราก็จะ
พิจารณากันอย่างรอบคอบอยู่แล้วครับ เป็นวัตถุประสงค์ของรัฐบาลชุดนี้ต้องการปรับปรุง
แก้ไขครับ ผมเห็นด้วยครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เดี่ยวเอาตอน
อภิปรายเรื่องกฎหมาย แต่ตอนนี้กำลังพูดเรื่องเลื่อนหรือไม่เลื่อนนะครับ เพราะบังเอิญ
มีญัตติทั้ง ๒ ฝ่าย ผมขอถามเรื่องเลื่อนกับไม่เลื่อนก่อนนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมีสมาชิกขอเลื่อน
ระเบียบวาระที่ ๑๔ ที่ ๑๕ ที่ ๑๖ ขึ้นมาพิจารณาก่อนวาระอื่นที่บรรจุไว้แล้ว แล้วก็ยังมีสมาชิก
ไม่เห็นด้วยและมีผู้รับรองถูกต้อง ในเบื้องต้นผมจะขอถามว่า ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรเลื่อน
ตามที่มีผู้เสนอแนะครับ ขอให้กดคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือถ้าผู้ใดเห็นว่า
ควรจะเป็นไปตามระเบียบวาระ ก็กดคำว่า ไม่เห็นด้วย คือไม่เลื่อน เชิญลงคะแนนได้แล้วครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วสาสนา ๔/๒

(สมาชิกรับทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

นายวิชัย ชัยจิตตวิมลกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ พรรคชาติพัฒนา
อีก ๒ ท่านลงไม่ได้ครับ บัตรยังไม่เวิร์ค (Work) ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวท่านตอนหลังนะครับ ขานเพิ่มเติมครับ
ผมปิดการลงคะแนนนะครับ ขอเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยนะครับ ผลของการลงมติ
นะครับ เห็นด้วยกับผู้เสนอขอให้เลื่อนขึ้นมา ๒๒๓ ไม่เห็นด้วย คือให้เป็นไปตามระเบียบ
วาระเดิม ๖๑ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ไม่มีมติให้เลื่อนตามที่ผู้เสนอให้เลื่อนนะครับ
เนื่องจากมีสมาชิก ๒ ท่านยังใช้บัตรไม่ทัน ขานเลยครับ บอกชื่อ ลงมติทางไหนครับ

นายสุภาพ คลี่ขจาย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุภาพ
คลี่ขจาย พรรคชาติพัฒนา ขอใช้สิทธิลงคะแนน เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยคือเลื่อนมา เป็น ๒๒๔ คน
คุณปานปรีย์ เชิญครับ

นายปานปรีย์ พหิทธานุกร (บัญชีรายชื่อ) : ผม ปานปรีย์ จากพรรค
ชาติพัฒนา เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น ๒๒๕ คน เห็นด้วยนะครับ คุณสุวโรช
ยกมือ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานครับ ผม สุวโรช พะลัง ส.ส.
จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ผมไม่เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบแล้วนะครับ

นายธวัชชัย อนามพงษ์ (จันทบุรี) : ท่านประธานครับ ผม ธวัชชัย
อนามพงษ์ พรรคชาติพัฒนา เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น ๒๒๖ คนครับ

สพ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๕/๑

นายรุ่งเรือง พิทยศิริ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม รุ่งเรือง พิทยศิริ
จากพรรคไทยรักไทย เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๒๒๗

นายสุทิน คลังแสง (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม สุทิน คลังแสง
เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒๒๘ เห็นด้วย

นายภิมุข สิมะโรจน์ (กรุงเทพมหานคร) : ภิมุข สิมะโรจน์ ครับ กรุงเทพ
ไทยรักไทย เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๒๒๙ จบแล้วนะครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รพีพร ๕/๒

เนื่องจากว่ามีพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันของคุณอำนาจ คลังผา เป็นผู้เสนอ แต่ยังไม่ได้รับบรรจุระเบียบวาระ และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคุณสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ แต่ยังไม่ได้รับบรรจุระเบียบวาระ โดยเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมปรับปรุงกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงมหาดไทย ซึ่งผมเห็นว่าเป็นเรื่องทำนองเดียวกันน่าจะนำมาพิจารณารวมกันได้ จะมีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ถ้าไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าเอาร่างของคุณอำนาจ คลังผา กับของคุณสุทัศน์ เงินหมื่น เข้ามารวมกันพิจารณาไปด้วยในการพิจารณาระเบียบวาระที่ ๑๔ รัฐบาลเสนอ เชิญเลยครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รฟพร ๕/๓

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธาน
 สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
 นายกรัฐมนตรี ขออนุญาตใช้เวลาสักพักเพื่ออธิบายความเป็นมาของเรื่องราวของความจำเป็น
 ในการปฏิรูประบบราชการเพื่อให้สภาได้เห็นภาพที่รัฐบาลทำมาแต่ต้น โดยขอเริ่มต้นจากการ
 อัญเชิญพระราชดำรัสของล้นเกล้า~~๕~~พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕
 ซึ่งทรงตรัสไว้เมื่อ ๑๒๘ ปีที่แล้ว ในปี ๒๔๑๗ ว่า การต้องการในบ้านเราเวลานี้ที่จำเป็นและ
 ต้องการสำคัญนั้นคือ กัฟเวอร์นเมนท์ รีฟอร์ม (Government reform) จำเป็นที่จะให้พนักงาน
 ของราชการแผ่นดินทุก ๆ กรมทำการให้ได้ตามหน้าที่และให้ได้ประชุมปรึกษาหารือกัน
 ทำการเดินทางให้ถึงกันโดยง่ายโดยเร็ว ทำการรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง โดยหลีกเลี่ยงไม่ได้
 รวมความก็อย่างเดียวกันคือ กัฟเวอร์นเมนท์ รีฟอร์ม นี่แหละ เป็นด้านเหตุที่จะจัดการทั้งปวง
 ได้สำเร็จตลอด ถ้าการเรื่องนี้ยังไม่เป็นการเรียบร้อย การอื่น ๆ ยากนักที่จะตลอดไปได้
 นั่นคือว่าพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ทรงมีพระเนตรกว้างไกล ซึ่งได้ทรงตรัสไว้ ๑๒๘ ปี และ
 ความจำเป็นยังมีอยู่ในขณะนี้ก็เป็นเพราะว่าความไม่สมดุลของการพัฒนา ระหว่างการพัฒนา
 ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการบริหารราชการแผ่นดินมีมาอย่างต่อเนื่อง เพราะฉะนั้น
 ผมเชื่อเหลือเกินว่าทุก ๆ ท่าน หลายท่านซึ่งไม่ว่าจะอยู่ในซีกของฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลก็ได้
 ประสบปัญหาเหล่านี้มา และมีความเห็นพ้องต้องกันว่าเราอยากจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้
 ระบบการบริหารงานของราชการของไทยเรานั้นได้ทันสมัย มีผู้รับผิดชอบ ความมีเจ้าภาพก็คือ
 มีผู้รับผิดชอบ พอเวลาเมื่อเรื่องเกิดขึ้นมาที่หนึ่งหาตัวผู้รับผิดชอบไม่เจอ มีการให้บริการที่
 ประชาชนได้อย่างทั่วถึง อย่างได้สะดวก เพื่อลดปัญหาเรื่องของการคอร์รัปชั่น บริหารงานให้มี
 ประสิทธิภาพ ไม่เกิดการซ้ำซ้อน ทุกคนเห็นพ้องต้องกัน เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลนี้เข้ามา ก็จึง
 ได้เชิญชวนทุกฝ่าย และเรื่องของการปฏิรูประบบราชการนี้ผมถือว่าเป็นวาระแห่งชาติคงไม่ใช่
 เป็นผลงานของรัฐบาล อยากจะให้การผ่านกฎหมายชุดนี้เป็นผลงานของสภาร่วมกัน รัฐบาล
 พร้อมทั้งจะรับฟังความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์เพื่อจะนำไปใช้ ผมได้มีการจัดประชุมเวิร์คช็อป
 (Workshop) กันหลายครั้ง และได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาครัฐบาล ข้าราชการ
 ปลัดกระทรวงทุกกระทรวง นักวิชาการ อธิการบดีมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตัวแทนพรรคการเมือง

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รฟพร ๕/๔

ทั้งฝ่ายค้าน ตัวแทนสมาชิกรัฐสภา ได้เข้าร่วมประชุมกันหลายครั้ง ได้รับข้อเสนอแนะและความเห็นดี ๆ มากมาย ตอนที่ผมประชุมผมได้พูดว่า ชาวราชการก็มีเกษียณ นักการเมืองก็ต้องมีหมดเทอมหมดอายุ แต่ลูกหลานเราต้องเติบโตขึ้นมาในแผ่นดินไทย ในประเทศไทย ซึ่งต้องอยู่ชั่วฟ้าดินสลาย เพราะฉะนั้นในช่วงของเรา เราต้องไม่ยึดมั่นถือมั่น ไม่ยึดติดในสิ่งที่เราเป็นอยู่ เราทำอยู่ แต่เราต้องคิดว่าเราจะทำอะไรเพื่อให้สังคมนี้ เพื่อให้ประเทศนี้ได้รับการบริหารที่เป็นประโยชน์ต่อคนรุ่นหลัง ให้เป็นประโยชน์ให้ทันกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปในโลกนี้

เพราะฉะนั้นก็เลยขอให้ทุกคนปล่อยวางจากสิ่งที่ตัวเองยึดอยู่ จึงได้มีการยึดหยุ่นที่จะปรับ
กระทรวง ทบวง กรม โดยหลักก็คือว่าได้ใช้กรม กอง ที่มีภารกิจเดียวกันจัดเป็นหมวดหมู่
เข้าหากันเพื่อที่จะให้เกิดการทำงานประสานงานกันขึ้น แล้วประชาชนรู้ที่ติดต่อได้คล่องขึ้น
จึงพยายามรับฟังหลาย ๆ แนวทางในการปฏิรูป ซึ่งการปฏิรูประบบราชการนั้นคงจะมี
ขั้นตอนอยู่หลายขั้นตอน แต่ว่าบางครั้งเราสมมุติว่ามี ๕ ขั้นตอน หลายคนอาจจะเห็น
๑ ถึง ๕ ที่เดียวแต่คงเป็นไปไม่ได้ในบางครั้ง บางครั้งอาจจะต้องไป ๑ ๒ ก่อน บางครั้ง
ก็ ๓ ก่อน แต่ว่าในวันนี้เราอาจเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเริ่มต้น เมื่อเราเริ่มต้นแล้วเราเห็นว่า
ถึงเวลาต้อง ๒ ถึงเวลาต้อง ๓ ถึงเวลาต้อง ๔ เราก็จะทำกันต่อไป ซึ่งข้อคิดเห็นของท่าน
หลายท่านอาจจะบอกว่าเป็นขั้นที่ ๓ ขั้นที่ ๔ ซึ่งรัฐบาลก็จะบันทึกไว้เตรียมไว้เพื่อจะใช้
สำหรับเวลาเราจะปฏิรูปขั้นต่อไป เราคงไม่สามารถจะทำรวดเดียว ๑ ถึง ๕ ได้ เพราะว่า
ความเข้าใจของระบบของคนที่ยังไม่เท่ากัน แล้วก็ต้องขับเคลื่อนระบบทั้งระบบ
ในภาวะที่บ้านเมืองก็ยังไม่แข็งแรงดีนักหลังจากวิกฤติเศรษฐกิจ เราจะต้องแก้ปัญหาไป
พร้อม ๆ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและแก้ปัญหาระยะยาวไปพร้อม ๆ กัน เมื่อการแก้ปัญหา
ไปพร้อม ๆ กันอย่างนี้จึงต้องการอาศัยการทำงานที่ร่วมมือกันทั้งประเทศ เพราะฉะนั้น
วันนี้ผมในฐานะที่รับผิดชอบในช่วงที่ได้รับมอบหมายตามรัฐธรรมนูญ ผมก็จะมาบอก
กับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนว่าขอให้ถือว่าวันนี้เราจะ
ร่วมกันสร้างประวัติศาสตร์แห่งการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นเพื่อลูกหลานเราด้วยกันคงไม่ใช่
เพื่อเป็นผลงานของใครคนใดคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมพูดตลอดเวลาว่าผมขอเชิญทุกฝ่าย
เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ว่าข้อคิดเห็นต่าง ๆ นั้นบางครั้งก็อาจจะไม่วิวิฒนาการว่าตอนนี้
มันไปถึงแค่ไหนและทำได้แค่ไหน ผมเชื่อเหลือเกินครับว่าหลายอย่างที่เราทำ
ก็มาจากการคิดริเริ่มต่อจากรัฐบาลที่แล้วซึ่งมันจะต้องมีการสืบต่อและปรับปรุงเป็นเรื่อง
ธรรมดาอยู่แล้ว เมื่อรัฐบาลนี้หมดวาระไป รัฐบาลใหม่มาก็ต้องสืบต่อและปรับปรุงเป็นเรื่อง
ธรรมดา เพราะฉะนั้นผมถือว่าทั้งหมดคงไม่ใช่รัฐบาลจะมาเคลม (Claim) บอกว่าเป็นสิ่งที่
รัฐบาลคิดทั้งหมด คงไม่ใช่ ผมได้ยื่นประจำเมื่อตอนที่รัฐบาลที่แล้วก็พูดถึงเรื่องความจำเป็น
ในการปรับปรุงปฏิรูประบบราชการ แล้วก็มีข้อคิดดี ๆ แล้วรัฐบาลก็ไม่ได้ทำ เพราะฉะนั้น
ก็ขอเรียนว่า ขอให้เรื่องนี้เป็นวาระแห่งชาติที่เราจะร่วมกันทำแล้วก็ร่วมกันนำเสนอ

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

บ้งอร ๒/๒

อย่างสร้างสรรค์ และรัฐบาลพร้อมทำและสิ่งไหนที่อยู่ในขั้นตอนวันนี้ที่ต้องเปลี่ยนก็จะเปลี่ยนตาม แต่ถ้ายังไม่ถึงขั้นตอนก็จะเก็บไว้เพื่อเปลี่ยนในวันที่ถึงขั้นตอน เพราะเราจำเป็นต้องให้ข้าราชการทุกหมู่เหล่าได้เข้าใจและมาร่วมกันแสดงพลังในการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ ถ้าไม่เช่นนั้นข้าราชการไม่เอาด้วย การแก้ปัญหาของชาติก็จะล่าช้าไปอีก สิ่งที่รัฐบาลเร่งรัดก็เพราะว่าเรามีประเพณีของราชการคือ ๑ ตุลาคม เรื่องงบประมาณ เรื่องการปรับย้าย มันก็จะได้จัดให้ลงตัว เพราะฉะนั้นวันนี้เลยมีความจำเป็นต้องให้ต้องขอความร่วมมือจากสภา และตอนนี้ผมขออนุญาตอ่าน

ท่านประธานที่เคารพครับ การนำเสนอเรื่องนี้เป็นกรดำเนินการตามที่รัฐบาลได้แถลงนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นโยบายที่สำคัญประการหนึ่งที่รัฐบาลได้แถลงไว้เกี่ยวกับการบริหารราชการคือรัฐบาลมีแนวนโยบายชัดเจนในอันที่จะปฏิรูประบบราชการให้มีประสิทธิภาพ มีโครงสร้างที่กระชับเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสามารถตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ พร้อมทั้งเร่งตรากฎหมายเพื่อปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลก และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม รัฐบาลได้ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าวโดยเห็นความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงระบบราชการใหม่ทั้งระบบ ได้มีการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิ และนักวิชาการ ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องจากฝ่ายต่าง ๆ หลายครั้ง จึงได้มีการปรับบทบาทภารกิจและโครงสร้างของข้าราชการใหม่ โดยการจัดส่วนราชการที่ปฏิบัติงานสัมพันธ์กันรวมกันไว้เป็นกลุ่มงานเดียวกัน -----

ทั้งนี้เพื่อให้การกำหนดเป้าหมายและทิศทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีความเกี่ยวข้องกัน สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีเอกภาพและเกิดประสิทธิภาพ เพื่อระบบราชการเป็นกลไกที่สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ สังคม และให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วกว่าที่เป็นอยู่

การปรับแนวทางการบริหารราชการใหม่ครั้งนี้ รัฐบาลมีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐบาลจึงขอเสนอขอปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายจำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งได้แก่ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ซึ่งบรรจุในระเบียบวาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นในการปฏิรูประบบราชการในภาพรวม เพื่อให้การดำเนินงานของภาครัฐมีความชัดเจน มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้โดยวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับดังนี้

๑. เพื่อให้มีโครงสร้างระบบราชการสอดคล้องกับสภาพความเป็นไปของสังคม ลดความซ้ำซ้อนของงาน รวมทั้งเพื่อให้การปฏิบัติงานมีเอกภาพ และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถกำหนดเป้าหมาย ทิศทางการปฏิบัติงาน ผลผลิต ผลลัพธ์ และทิศทางการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ทำงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพ รวมทั้งสามารถลดค่าใช้จ่ายการดำเนินงานในส่วนงานที่มีความซ้ำซ้อนกัน ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้มีการกระจายอำนาจ การตัดสินใจในระดับกระทรวงให้มากขึ้น เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติ
๒. เพื่อให้มีกฎหมายที่จะจัดระบบการบริหารงานของส่วนราชการต่าง ๆ ในอันที่จะสร้างความคล่องตัวในการดำเนินการบริหาร มีการให้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในการปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานที่ตอบสนองการพัฒนาประเทศ มีการให้บริการประชาชนด้วยความรวดเร็ว มีผู้รับผิดชอบผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน มีการวัดผลสำเร็จของการทำงานอย่างเป็นรูปธรรม สามารถตรวจสอบผลการทำงานได้ ทั้งนี้กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ มีสาระสำคัญที่กระผมขอแนะนำเรียนเสนอ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

สมร ๗/๒

ดังนี้ ๑. ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ร่างกฎหมายฉบับนี้เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการบริหาร การจัดระบบความสัมพันธ์ของรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง การจัดระบบการบริหารงานภายในกระทรวง เพื่อเป็นหลักสำคัญในการบริหารงานที่ชัดเจนขึ้นกว่าหลักการที่กำหนดไว้ในกฎหมายเดิม และเป็นหลักการที่สอดคล้องกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ รวมทั้งได้กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้ช่วงของการเปลี่ยนผ่านนี้ราบรื่น ท่านประธานที่เคารพ หลักการสำคัญในการปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในครั้งนี้ ก็เพื่อจัดระบบการบริหารราชการภายในกระทรวงต่าง ๆ ให้มีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบความรับผิดชอบของแต่ละตำแหน่งได้ รวมทั้งเพื่อให้การปฏิบัติงานมีความกระชับและเกิดผลสัมฤทธิ์อันจะนำไปประโยชน์สุขไปสู่ประชาชนอย่างแท้จริง การแก้ไขกฎหมายฉบับนี้มีสาระสำคัญ ๔ ประการ ซึ่งกระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานโดยย่อ ๆ ดังนี้

ประการที่ ๑ เป็นครั้งแรกที่บทบัญญัติในกฎหมายให้การปฏิบัติราชการเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การกระจายอำนาจการตัดสินใจ และการอำนวยความสะดวกและความต้องการของประชาชน โดยจะต้องมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงานในทุกเรื่อง ท่านประธานที่เคารพ บทบัญญัตินี้มีความสำคัญมาก เพราะเป็นการวางกติกากลางในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนว่า ไม่ว่าท่านจะเป็นใคร จะปฏิบัติหน้าที่อยู่ในส่วนราชการใด ท่านจะต้องตอบคำถามว่างานที่ท่านทำเป็นการทำงานที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนจริงหรือไม่

เป้าหมายในการทำงานของข้าราชการจะต้องอยู่ที่ประโยชน์ของประชาชนและสังคม มิใช่ประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเท่านั้น

ประการที่ ๒ กำหนดความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงาน ซึ่งต่อจากนี้รัฐมนตรีจะต้อง ทำการบ้านและมีเป้าหมายที่ชัดเจนว่า นโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไว้ต่อรัฐสภานั้น มีเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่จะต้องบรรลุอย่างไร โดยปลัดกระทรวงจะเป็นผู้รับผิดชอบ ในการแปลงนโยบายและเป้าหมายนั้นเป็นแนวทางและแผนปฏิบัติ รวมทั้งมีหน้าที่ ในการกำกับติดตามงานและประสานงานในกระทรวงให้มีเอกภาพสอดคล้องกัน โดยมีรองปลัดกระทรวงเป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของส่วนราชการในแต่ละกลุ่ม การกิจ

ประการที่ ๓ กำหนดให้มีการทำงานภายในกระทรวงจะต้องวางแผน และประสานกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้การใช้ทรัพยากรของส่วนราชการต่าง ๆ ตลอดจน ผลของงานในกระทรวงนั้น ๆ บรรลุเป้าหมายร่วมกันอย่างเกิดประสิทธิภาพและคุ้มค่า ที่สุด กล่าวโดยย่อ บทบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์เพื่อลดการทำงานซึ่งก่อให้เกิดปัญหา ต่อประชาชนเป็นอย่างมากนั่นเอง ซึ่งกระผมคาดหวังว่าเมื่อได้มีการปรับเปลี่ยนระบบ ราชการใหม่ตามบทบัญญัตินี้แล้ว รัฐมนตรีว่าการและข้าราชการในกระทรวงในสังกัด ก็จะได้ร่วมกันวางแผนการทำงานและประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การทำงาน ก็จะเกิดความรวดเร็วลดการสูญเปล่าในการใช้ทรัพยากรและความยากลำบากของ ประชาชนที่เกิดจากผลของการทำงานที่ไม่ประสานกันของทางราชการลงได้ กระทรวง มีการวางแผนและประสานกิจกรรมการใช้งบประมาณและทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้ ประสิทธิภาพคุ้มค่าและบรรลุเป้าหมายของกระทรวง

ประการที่ ๔ ได้เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหารราชการ ในต่างประเทศ เพื่อให้เกิดปฏิบัติราชการในต่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สูงสุดในลักษณะของทีมประเทศไทย ซึ่งบทบัญญัตินี้มีเจตนารมณ์เพื่อให้ การดำเนินงานของส่วนราชการต่าง ๆ ของประเทศไทยที่ไปประจำอยู่ในต่างประเทศ สามารถผนึกกำลังในการทำงานเพื่อประโยชน์ของชาติร่วมกันภายใต้การบังคับบัญชา

ศส ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

บันทึกสารณ ๘/๒

ของเอกอัครราชทูต ซึ่งนอกเหนือเป็นตัวแทนของประเทศแล้วยังเป็นตัวแทนของพระมหากษัตริย์ในเวทีโลกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของประเทศไทยที่มีสำนักงานอยู่ในต่างประเทศนี้กำลังในการดำเนินงานในทิศทางที่มุ่งสู่เป้าหมายหลักของประเทศ ซึ่งในการดำเนินการดังกล่าวต้องการความรวดเร็วเพื่อให้เกิดผลการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับตัวของหน่วยงานในประเทศให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ท่านประธานที่เคารพ หลักการสำคัญประการสุดท้ายได้กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบราชการเพื่อรับผิดชอบในการปรับปรุงส่วนราชการและการบริหารราชการ ทั้งนี้เพื่อให้มีเจ้าภาพหลักในการพัฒนาระบบราชการและจัดส่วนราชการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และความต้องการของประชาชนตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๗๕ ที่บัญญัติว่า รัฐจะต้องจัดระบบงานของกระบวนยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ๒. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๔ - ๒๕๔๔ จำนวน ๒๓ ฉบับ โดยจัดทำเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันในร่างกฎหมายฉบับนี้

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานครับ กระผมขออนุญาตท่านนายกรัฐมนตรีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านนายกครับขออนุญาตครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ผมเข้าใจว่าคงต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติที่จะร่างครับ มิฉะนั้นร่างในวาระที่ ๑๔ ที่เลื่อนมานั้นคงเป็นร่างระเบียบบริหารราชการแผ่นดินก่อนครับ เสร็จจากร่างที่ ๑ แล้วลงมติแล้วถึงไปร่างที่ ๒ ครับ ขออภัยท่านนายกรัฐมนตรีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอลงกรณ์ครับ ท่านนายกรัฐมนตรีครับ
คือเนื่องจากว่ากฎหมายมี ๓ ฉบับที่เกี่ยวข้องกัน และก็มีความจำเป็นของการ
พิจารณาที่สภานี้จะต้องรับหลักการทีละฉบับ ผมขออนุญาตนายกให้เสนอฉบับแรก
ก่อนนะครับ เอาแค่พระราชบัญญัติระเบียบราชการบริหารแผ่นดิน หลักการแล้วก็เหตุผล
พอจบเรื่องนี้แล้วค่อยว่าต่อนะครับ คุณพงศ์เทพ เชิญครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีนั้น
กำลังจะกล่าวในภาพรวมของการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งจะมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๒ ฉบับ แต่ในขณะต่อไปท่านนายกจะได้เรียนเสนอในส่วนของร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. แต่ในขณะนี้กำลังกล่าวในภาพรวม
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอลงกรณ์ครับ ให้ท่านกล่าวภาพรวม
แล้วต่อไปก็ขอเสนอฉบับแรกก่อน เชิญเลยครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

อุทัยวรรณ ๙/๑

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร (นายกรัฐมนตรี) : ผมขอเวลาให้ภาพรวม
อีกนิดเดียวครับ

๒. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.

ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ฉบับปี
พ.ศ. ๒๕๓๔ ถึง ๒๕๔๔ จำนวน ๒๓ ฉบับ โดยจัดทำเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน
ในร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้มีหน่วยงานในระดับกระทรวงจำนวน ๒๐ กระทรวง
พร้อมกำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวงแต่ละกระทรวงและการจัดรูปแบบโครงสร้าง
องค์กรเพื่อรองรับการบริหารราชการแนวใหม่ โดยยกเว้นในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ
ซึ่งยังไม่ได้มีการจัดระเบียบราชการของกระทรวงศึกษาธิการตามกฎหมายว่าด้วยการ
ศึกษาแห่งชาติ และขณะนี้อยู่ในระหว่างการดำเนินการ โครงสร้างของส่วนราชการใน
กระทรวงได้มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ ๒ ประการ คือ

ประการแรก ได้เปลี่ยนสำนักเลขาธิการรัฐมนตรี เป็นสำนักงานรัฐมนตรี
ทั้งนี้ เนื่องจากงานของรัฐมนตรีในปัจจุบันมีภารกิจที่สำคัญหลายประการ มิได้มีแต่เฉพาะ
ภารกิจในด้านธุรการเท่านั้น ดังนั้นจึงจัดให้มีสำนักงานรัฐมนตรีเพื่อรองรับภาระงานต่าง ๆ
ในอันที่จะช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐมนตรีมีประสิทธิภาพและมีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

ประการที่ ๒ ได้จัดแบ่งภารกิจภายในกระทรวงเป็นกลุ่มภารกิจเพื่อทำให้
การปฏิบัติงานของกรมต่าง ๆ ที่ต้องประสานสัมพันธ์กันในกลุ่มภารกิจเดียวกัน สามารถใช้
ทรัพยากรการทำงานร่วมกัน และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรองปลัดกระทรวง ๑ คน
เพื่อจะทำให้การบริหารงานภายในกระทรวงมีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและสามารถ
ประสานกิจกรรมการทำงานภายในกลุ่มภารกิจเดียวกัน และระหว่างกลุ่มภารกิจได้อย่าง
เกิดประโยชน์สูงสุด

สำหรับโครงสร้างของส่วนราชการจัดแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ

ส่วนราชการระดับกระทรวง ได้แก่ กระทรวงต่าง ๆ ๑๙ กระทรวง และสำนักนายกรัฐมนตรี
อีก ๑ รวมเป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือกระทรวง
จำนวน ๗ หน่วยงาน ได้แก่ สำนักราชเลขาธิการ สำนักพระราชวัง สำนักคณะกรรมการ

ศผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

อุทัยวรรณ ๙/๒

พิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ราชบัณฑิตยสถาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานอัยการสูงสุด

ท่านประธานที่เคารพ การเปลี่ยนแปลงในภาคราชการครั้งนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น เราจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาระบบราชการของเราอย่างต่อเนื่องต่อไป ซึ่งรัฐบาลทราบดีว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะเกิดผลสำเร็จได้นั้น จำเป็นที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นรัฐสภา ซึ่งจะต้องเป็นผู้ให้ความเห็นชอบในการแก้ไขพระราชบัญญัติและกฎหมายต่าง ๆ ฝ่ายรัฐบาลซึ่งจะต้องริเริ่มผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงานต่าง ๆ รวมทั้งฝ่ายข้าราชการประจำที่จะต้องเป็นทั้งผู้ถูกเปลี่ยนแปลง และผู้สร้างให้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้จริง การให้ความเห็นชอบในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับที่กล่าวข้างต้น จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในภาคราชการขับเคลื่อนไปในทิศทางที่เหมาะสมต่อไปได้ ในปัจจุบันราชการประกอบด้วยกำลังคนเกือบ ๒ ล้านคน มีข้าราชการครูและอาจารย์มหาวิทยาลัยรวมกันประมาณ ๕๗๐,๐๐๐ คน ข้าราชการตำรวจ ๒๓๐,๐๐๐ คน ข้าราชการด้านสาธารณสุข ๑๗๐,๐๐๐ คน และยังรวมถึงข้าราชการทหาร ลูกจ้างและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ อีกด้วย ค่าใช้จ่ายในด้านบุคลากรภาครัฐงบประมาณ ๒๕๕๕ เท่ากับ ๔๒๓,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๔๑ ของงบประมาณรายจ่าย ดังนั้นการปรับปรุงแก้ไขระบบและกลไกบริหารงานนี้ก็จะกระทบต่อองค์พหุของภาคราชการ จึงเป็นเรื่องที่ไม่อาจจะกระทำในเวลาอันสั้น แต่การเปลี่ยนแปลงต้องเริ่มต้นที่หัวขบวนก่อน โดยคาดว่าเมื่อก้าวแรกมีความชัดเจนแล้ว ก้าวต่อ ๆ ไปจะดำเนินการได้โดยไม่ยากในระยะเวลา ๒ ปีต่อจากนี้ไป ผมคาดว่าภาคราชการของเราจะสามารถผลิตงานที่มีประสิทธิภาพสูงเป็นคุณประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติให้พี่น้องคนไทยทุกคนได้รู้สึกถึงคุณค่าของระบบราชการอย่างแท้จริง ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาของราชการมีปัญหามากหลายประการ นับแต่ความใหญ่โตอื้ออ้าย ความเกะกะล่าช้า และความหลากหลายของกฎระเบียบ ความล่าช้าและขั้นตอนการทำงานที่ยาวสลบซับซ้อน รวมทั้งตัวข้าราชการที่ยังติดยึดกับการทำงาน

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อุทัยวรรณ ๙/๓

แบบอำนาจนิยม ซึ่งยากที่จะกล่าวได้หมด โดยรวมสามารถสรุปได้อย่างสั้น ๆ ว่า ปัญหา
ระบบราชการไทยมีสำคัญอยู่ ๓ ประการ คือ ๑. ประสิทธิภาพ ๒. ความรับผิดชอบ
๓. ทุจริตคอรัปชั่น ทั้ง ๓ เรื่องดังกล่าวเป็นปัญหาที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับวิวัฒนาการ
ของระบบราชการ และระบบการเมืองการปกครองของไทย จนกลายเป็น
วัฒนธรรมในการทำงานของระบบราชการปัจจุบัน จึงเป็นปัญหาหลักที่ต้องแก้ไขให้สำเร็จ
โดยเร็ว ซึ่งร่างแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ เป็นขั้นตอนแรกที่จะแก้ไขปัญหา
เหล่านี้ กระผมขอเรียนว่าปัญหาประสิทธิภาพเกิดจากปัจจัยหลายเรื่อง เริ่มตั้งแต่เรื่อง
ความไม่จริงจังในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงอย่างรวดเร็ว ขาดเป้าหมายการทำงาน
เพราะแต่ละหน่วยงานของราชการขาดทิศทางที่ชัดเจน ต่างฝ่ายต่างทำจนยากที่จะวัด
ผลสำเร็จของงานได้ -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

รศมี ๑๐/๑

อำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม กำหนดไว้กว้าง ๆ ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ ขยายงานจนเกิดปัญหาความซ้ำซ้อน แต่ละหน่วยงานมุ่งจะทำงานของตน โดยขาดการประสานงานหรือบูรณาการเพื่อแก้ไขปัญหาให้สำเร็จ การปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานไม่สม่ำเสมอขาดการสนับสนุนงบประมาณที่จะนำอุปกรณ์เทคโนโลยีทันสมัยมาใช้ ข้าราชการขาดการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทำงานยึดมั่นตามกรอบกฎระเบียบด้วยความกลัวหรือความเคยชินกับระบบ และวิธีการที่เคยทำมา ขาดความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้บรรลุผลไม่กระตือรือร้นเท่าที่ควรและขาดความเอาใจใส่ในเรื่องต้นทุนค่าใช้จ่ายในการทำงาน เนื่องจากมีความมั่นคงในอาชีพค่อนข้างมาก สำหรับปัญหาเรื่องการขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการได้กลายเป็นปัญหาที่สำคัญมาก เพราะหลาย ๆ เรื่องที่เกิดปัญหาขึ้นมาแล้วหาผู้รับผิดชอบไม่ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่กังขาและไม่เป็นที่พอใจของประชาชนอย่างมาก ปัจจุบันสำคัญในเรื่องนี้อยู่ที่การจัดสรรอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบที่ไม่ชัดเจนมีขั้นตอนการทำงานที่ยาว และขาดระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกระบบราชการ มีคณะกรรมการมากมาย โดยก่อนหน้าที่รัฐบาลชุดนี้เข้ามาทำงาน คณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยมติคณะรัฐมนตรีมีจำนวน ๕๑๐ คณะ ซึ่งรัฐบาลนี้ก็ได้พยายามแก้ไขปัญหานี้ โดยลดจำนวนคณะกรรมการไปจนเหลือ ๓๙๙ คณะ ซึ่งก็ยังเป็นจำนวนมาก อยู่ดี ซึ่งความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการนี้สัมพันธ์กับปัญหาเรื่องประสิทธิภาพ โดยที่เรื่องประสิทธิภาพจะเน้นในส่วนของระบบงานตั้งแต่การกำหนดเป้าหมาย การวัดผลงาน การจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ส่วนเรื่องความรับผิดชอบจะเน้นอยู่ที่ตัวเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละระดับ สุดท้ายปัญหาสำคัญอีกประการหนึ่งในภาคราชการ ก็คือการทุจริตประพฤติมิชอบและปัญหาคอรัปชั่น ซึ่งเป็นเสมือนมะเร็งร้ายที่บ่อนทำลายสังคม เป็นปัญหาที่รัฐบาลชุดปัจจุบันได้ประกาศสงครามไว้ว่าปัญหานี้เกิดจากปัญหาลาด้านทั้งจากระบบและบุคคล นั่นคือราชการมีความใหญ่โตซับซ้อน การตรวจสอบทำได้ไม่ทั่วถึง กฎระเบียบยุ่งยากมีมากมายกว่า ๖๐๐ ฉบับ และมีช่องโหว่ที่เปิดโอกาสให้

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

รศมี ๑๐/๒

เจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจโดยปราศจากการถ่วงดุล และระบบตรวจสอบไม่มีประสิทธิภาพ ค่าตอบแทนข้าราชการต่ำกว่าเอกชนมาก ในขณะที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ที่อยู่ในภาครัฐมีอำนาจมากทำให้ผู้มีอำนาจที่ขาดคุณธรรมสร้างระบบพวกพ้องให้เกิดขึ้นเพื่อแสวงหาผลประโยชน์สำหรับกลุ่มของตน ท่านประธานที่เคารพ การปฏิรูประบบราชการที่ได้ดำเนินการมา ๒๐ กว่าปีเป็นความพยายามของหลายรัฐบาลมาแล้ว แต่ในแต่ละยุคแต่ละสมัยมีจุดเน้นของการปฏิรูปที่ต่างกันไปตามความรุนแรงของปัญหาในแต่ละสมัย ในรัฐบาลชุดปัจจุบันได้มุ่งมั่นที่จะปฏิรูประบบราชการให้ประสบความสำเร็จ โดยมีจุดเน้นในการวางระบบราชการใหม่ตามหลักการบริหารภาครัฐแนวใหม่ และเป็นระบบราชการที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ดังนั้นปรัชญาของการปฏิรูประบบราชการครั้งนี้ได้ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยระบุว่า การบริหารราชการต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของภาครัฐ ความสำเร็จ ประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การกระจายอำนาจตัดสินใจ และการอำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชนมีความโปร่งใส ทั้งนี้โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลงานที่ชัดเจน ท่านประธานที่เคารพ สำหรับการเสนอแก้ไขพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้ก็เพื่อการแก้ไขปัญหาพื้นฐานของระบบราชการทั้ง ๓ ประการข้างต้นที่ได้กราบเรียนมาแล้ว กระผมขอเรียนเพิ่มเติมสำหรับแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ โดย ๑. การแก้ไขปัญหาเรื่องประสิทธิภาพเริ่มจากการจัดกลุ่มภารกิจของภาครัฐใหม่ เพื่อให้ภาครัฐทำงานในเรื่องที่จำเป็นเท่านั้น มีการถ่ายโอนงานที่รัฐหมดความจำเป็นที่ต้องเป็นผู้ดำเนินการให้ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชน การกระจายอำนาจหน้าที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้การบริการประชาชนและการแก้ไขปัญหาระดับพื้นที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริง ๒. การแก้ไขปัญหในเรื่องความรับผิดชอบ แนวทางในการแก้ไข

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รัศมี ๑๐/๓

คือการกำหนดความชัดเจนในบทบาทภารกิจหน้าที่ โดยการมีผู้รับผิดชอบ
 ในการปฏิบัติราชการ คือมีการเจ้าภาพที่ชัดเจนในแต่ละกระทรวงสามารถตัดสินใจ
 และรับผิดชอบอย่างจริงจังในลักษณะรู้จริงทำจริง การเปลี่ยนแปลงระบบราชการ
 ครั้งนี้จะทำให้ทุกส่วนราชการมีตัวชี้วัดผลงานที่เป็นรูปธรรม มีการทำสัญญาข้อตกลง
 ในการปฏิบัติงานเป็นลำดับขั้นจากผู้บริหารสูงสุดคือเจ้ากระทรวงเรียงลงมาถึง
 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในระดับล่าง วิธีนี้จะทำให้ข้าราชการทุกคนรู้เป้าหมาย
 ในการทำงานที่ชัดเจน และต้องรับผิดชอบต่อเป้าหมายที่ได้ทำข้อตกลงไว้
 มีการประเมินผลงานอย่างเป็นระบบ มีการให้รางวัลและลงโทษตามผลงาน
 ที่ได้ตกลงไว้ในสัญญาข้อตกลงด้วย ความรับผิดชอบในที่นี้จะรวมถึงการ
 รายงานผลงานขึ้นมาตามลำดับบังคับบัญชาให้ผู้บริหารประเทศ รัฐสภา
 และประชาชนได้รับทราบด้วย -----

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อุษารัตน์ ๑๑/๑

และกรณีที่การทำงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือประชาชนมีข้อสงสัยในการทำงานเรื่องใด ข้าราชการที่รับผิดชอบในเรื่องนั้นมีหน้าที่ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนด้วยว่าทำงานไม่บรรลุเป้าหมายเกิดจากสาเหตุอะไร และพร้อมจะรับตรวจสอบได้ตลอดเวลา

๓. การแก้ปัญหาเรื่องทุจริตและประพฤติมิชอบโดยการทำให้งานต่าง ๆ มีขั้นตอนที่สั้น ง่าย และสะดวกจนยากต่อการที่ผู้ปฏิบัติจะมีข้ออ้างในแง่ของการถ่วงดึงเรื่องหรือปกปิดซ่อนเร้นความโปร่งใสจะช่วยขจัดความเบี่ยงเบนต่าง ๆ ได้นอกจากนี้แล้วการผูกมัดความรับผิดชอบของผู้มีอำนาจในข้อตกลงการทำงาน การสร้างกระบวนการทำงานที่ชัดเจน โปร่งใสเพื่อการตรวจสอบได้ การสร้างระบบถ่วงดุลการใช้อำนาจและดุลยพินิจ การบริหารงานบุคคลในระบบเปิด การตอบแทนผลงานโดยเทียบเคียงได้กับอัตราในตลาดแรงงาน การสร้างกลไกการตรวจสอบตั้งแต่การกำหนดนโยบายหลักเกณฑ์ในการอนุมัติ อนุญาต การจัดซื้อจัดจ้างที่เปิดเผย โปร่งใสและมีมาตรการป้องกันปราบเพื่อให้มีการลงโทษผู้เกี่ยวข้องได้อย่างจริงจัง ทั้งนี้ต้องปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้ข้าราชการได้รับการปฏิบัติที่เป็นธรรม มีการพัฒนาทัศนคติค่านิยมของข้าราชการอย่างต่อเนื่อง มีระบบราชการให้ข้าราชการที่ดีอยู่คุณภาพออกจากราชการได้โดยไม่ถือว่าเป็นข้อบกพร่องของบุคคล เพื่อให้การเข้าออกจากระบบราชการกระทำได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น ท่านประธานที่เคารพ การปฏิรูประบบราชการไทยเป็นงานใหญ่และมีหลายมิติ จำเป็นต้องปฏิรูปใน ๕ เรื่องหลักคือ ๑. การจัดบทบาทภารกิจและโครงสร้างของส่วนราชการ ๒. ปรับปรุงวิถีการทำงานและการบริหารงาน ๓. ปฏิรูประบบงบประมาณ ๔. ปฏิรูประบบบริหารบุคคล และ ๕. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมของข้าราชการ การปฏิรูปราชการให้เกิดผลเป็นรูปธรรมจำเป็นต้องดำเนินการในทุกเรื่อง แต่ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้เป็นเพียงก้าวแรกที่รัฐบาลได้เลือกการจัดบทบาทภารกิจและโครงสร้างขึ้นมาทำก่อน ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายรัฐบาลข้อ ๑๕.๒ (๑) ที่ระบุไว้ว่าจะปฏิรูประบบราชการให้มีประสิทธิภาพและมีโครงสร้างที่กระชับเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และสามารถตอบสนองต่อการพัฒนา

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อุษารัตน์ ๑๑/๒

เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ พร้อมทั้งเร่งตรากฎหมายเพื่อปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม เพื่อให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้สามารถเริ่มใช้โครงสร้างใหม่ได้ทันในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ การจัดบทบาทภารกิจและโครงสร้างที่ชัดเจนจะเป็นพื้นฐานในการปฏิรูปในเรื่องอื่น ๆ อีก ๔ เรื่องข้างต้นดำเนินการต่อไปได้รวดเร็วและสะดวกขึ้น โดยจะไม่สร้างความสับสนให้แก่ประชาชนและข้าราชการ แต่จะทำให้ประชาชนมีความพอใจเพราะภารกิจของภาครัฐชัดเจนขึ้น ทำให้การบริการของภาครัฐรวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้การจัดโครงสร้างส่วนราชการใหม่ในครั้งนี้จะไม่มีการเพิ่มจำนวนอัตรากำลัง และจะไม่มีการปลดข้าราชการออกจากงาน รวมทั้งค่อย ๆ ปรับการทำงานสู่หลักการบริหารบ้านเมืองที่ดีตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ผมขออนุญาตอ่านหลักการและเหตุผลของกฎหมายฉบับแรกนะครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแนวทางการบริหารราชการเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (เพิ่มมาตรา ๕/๑)

(๒) กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง และอธิบดี เพื่อให้ชัดเจนและมีการกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๓๒)

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

อุษารัตน์ ๑๑/๓

(๓) กำหนดการจัดส่วนราชการของกระทรวงและส่วนราชการที่อยู่ใน
บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรมและกำหนดการจัดตั้งส่วนราชการของกระทรวงที่มีภารกิจโดยเฉพาะ
ซึ่งมีผู้บังคับบัญชาเป็นระดับอธิบดีได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๙ และเพิ่ม
มาตรา ๑๘ บรรคี่) -----

- ๑๒/๑

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ปทิตดา ๑๒/๑

(๔) กำหนดให้ส่วนราชการในกระทรวงมีการวางแผนและประสานกิจกรรมการใช้งบประมาณและทรัพยากรร่วมกัน เพื่อให้มีประสิทธิภาพคุ้มค่าบรรลุเป้าหมายของกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๑๖ วรรคห้าและมาตรา ๑๘/๑)

(๕) กำหนดให้มีการมอบอำนาจการทำนิติกรรมและการฟ้องคดีเพื่อเป็นการลดขั้นตอนและกระจายอำนาจเพิ่มขึ้น (เพิ่มมาตรา ๓๘ วรรคห้า)

(๖) กำหนดการบริหารราชการในต่างประเทศ เพื่อให้การปฏิบัติราชการในต่างประเทศเป็นไปอย่างมีเอกภาพและรวดเร็ว (เพิ่มหมวด ๗ การบริหารราชการในต่างประเทศ)

(๗) กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบราชการเพื่อรับผิดชอบในการปรับปรุงส่วนราชการและการบริหารราชการ (เพิ่มส่วนที่ ๔ คณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบราชการ)

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบบริหารราชการเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้การบริหารราชการแนวใหม่ต้องมีการกำหนดนโยบายเป้าหมาย และแผนการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถประเมินผลการปฏิบัติราชการใหม่ในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน มีกรอบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการกำกับการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติราชการ และเพื่อให้กระทรวงสามารถจัดการบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมายได้ จึงกำหนดให้มีรูปแบบการบริหารใหม่ โดยกระทรวงสามารถแยกส่วนราชการจัดตั้งเป็นหน่วยงานตามภาระหน้าที่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและสอดคล้องกับเป้าหมายของงานที่จะต้องปฏิบัติและกำหนดให้กลุ่มภารกิจของส่วนราชการต่าง ๆ ที่มีงานสัมพันธ์กัน เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกันได้และมีผู้รับผิดชอบกำกับบริหารงานของกลุ่มภารกิจนั้นโดยตรง เพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว รวมทั้งให้มีการประสานการปฏิบัติงานและการใช้งบประมาณ เพื่อให้การบริหารงานของทุกส่วนราชการบรรลุเป้าหมายของกระทรวงได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความซ้ำซ้อน มีการมอบหมายงานเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ และสมควรกำหนดการบริหารราชการ

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ปพิตตา ๑๒/๒

ในต่างประเทศให้เหมาะสมกับลักษณะการปฏิบัติหน้าที่และสามารถปฏิบัติกรได้อย่างรวดเร็วและมีเอกภาพ โดยมีหัวหน้าคณะผู้แทนเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการ นอกจากนี้สมควรให้มีคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบราชการเพื่อเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลการจัดส่วนราชการและการปรับปรุงระบบการทำงานของภาคราชการให้มีการจัดระเบียบระบบราชการอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายไสลเกษ ภูเขียว (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ไสลเกษ ภูเขียว พรรคไทยรักไทย จากจังหวัดบุรีรัมย์ กระผมขออนุญาตประทานกราบเรียนหรือท่านประธานเกี่ยวกับการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมันเกี่ยวข้องกับปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ขออนุญาตหาหรือท่านประธานว่า ถ้าจะให้ท่านสมาชิกอภิปรายเพราะมันเกี่ยวเนื่องกันอยู่นะครับ ๒ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวเนื่องกัน อภิปรายได้ แต่ลงมติขอมาลงมติทีละฉบับ ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธานครับ จะทำให้การอภิปรายมันสอดคล้องกันและมีเหตุมีผล คนฟังจะได้ไม่สับสนและก็จะประโยชน์สำหรับเพื่อนสมาชิก ซึ่งผมคิดว่า ทุกคนก็มีเจตนาดีต่อบ้านต่อเมือง และร่างดังกล่าวก็เป็นร่างของรัฐบาลเก่า ๆ มาทั้งนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กราบเรียนต่อที่ประชุมไปแล้ว ซึ่งผมเห็นว่าถ้าอภิปรายรวมกันเลย แต่ว่าลงมติทีละฉบับจะเกิดประโยชน์มากกว่า จึงกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้โปรดพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ประเด็นที่มีการหรือกราบเรียนว่าการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. คงหลีกเลี่ยงที่จะไปคาบเกี่ยวกับฉบับที่ ๒ ได้ยาก อันนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างจะปกติธรรมดา และผมคิดว่าพวกเราคงจะไม่มีปัญหาอะไร แต่อย่างไรก็ตามหลักการของกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ก็มีความเฉพาะเจาะจงในส่วนของตัวเอง กระผมเองตั้งใจว่าจะอภิปรายแสดงความคิดเห็นทั้ง ๒ ฉบับ และผมคิดว่าถ้าจะต้องมารวมอภิปรายรอบเดียวจะเกิดความ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ปทิตตา ๑๒/๓

สับสนครับ เพราะว่าตัวระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้นนี่ จะเป็นการบ่งบอกถึงวิธีการ
ในการทำงานของกระทรวงทุกกระทรวง เปรียบเสมือนเป็นกฎหมายแม่บท แต่ตัวกฎหมาย
ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม นั้นเป็นเพียงบอกเราเรื่องโครงสร้างว่าแต่ละกระทรวงแบ่งอย่างไร
ฉะนั้นผมเชื่อว่าที่จริงเมื่อจบการอภิปรายและการพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติฉบับแรก
แล้วนี้ ฉบับที่ ๒ ประเด็นจะแตกต่างไปบ้าง แล้วอาจจะมีส่วนที่คาบเกี่ยวไปแล้วก็คงไม่ไป
พูดซ้ำ แต่ยังคงยากให้แยกกันอยู่ เพราะว่าถ้าต้องรวมอภิปรายกันไปนี่ ผมว่ามันจะมี
ความสับสนอยู่เหมือนกัน

สพ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๑๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ คือฟังดูก็มีเหตุผลทั้ง ๒ ฝ่าย แล้วคุณอภิสิทธิ์เองก็ยอมรับว่ามันอาจจะก้าวล่วงไปที่ฉบับที่ ๒ ด้วย แล้วก็ยอมรับว่า ถ้ามีการก้าวล่วงไปฉบับที่ ๒ ก็ถือว่าเป็นประเด็นที่ได้พูดแล้ว ก็จะได้ไม่ต้องพูดอีก ถ้าอย่างนั้นผมคิดว่าเขาที่ละฉบับก็ไม่น่ามีปัญหาอะไร แต่ต้องยอมรับกันว่าอะไรที่พาดไปถึงฉบับที่ ๒ พอถึงฉบับที่ ๒ แล้วก็อาจจะยอมรับว่าอันนี้มีการพูดแล้ว ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะมีการท้วงว่า เอะยังไม่ถึงฉบับที่ ๒ แล้วทำไมพูดถึงฉบับที่ ๒ มันก็เป็นปัญหากับคนที่ไม่เห็นด้วยอีก แต่ผมคิดว่าเพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างสมบูรณ์ ประณาก็จะอนุญาตให้พูดถึงฉบับที่ ๒ ได้ เพราะบางทีมันก็คาบเกี่ยวอยู่ ไม่อย่างนั้นจะไม่เห็นวาทะถกกันมันไปสุดที่ตรงไหน รู้แต่ว่ามีตรรกะเฉย ๆ แต่ไปสุดตรงไหนอาจจะไม่เห็นภาพว่าตกทะเลหรือเปล่า หรือมันไปตันอะไรอย่างนี้ครับ เชิญครับ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตที่ผมกราบเรียนหาหรือนั้นเมื่อฟังท่านอภิสิทธิ์พูดมากก็มีเหตุผล ท่านประธานได้ชี้แจงต่อที่ประชุมก็มีเหตุผล ก็อยากจะกราบเรียนแต่เพียงว่าถ้าเพื่อนสมาชิกเท่าที่เคยผ่านมา บางครั้งเคยขออภิปรายล่วงไปฉบับนั้นและจะไม่อภิปรายอีก ก็ตรงกับที่ประธานได้ชี้แจง แต่ถ้าหากว่าจะเขาที่ละฉบับกระผมก็ไม่ขัดข้องก็เห็นด้วยที่ท่านอภิสิทธิ์เสนอครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากว่าการควบคุมการประชุมนี้ผมได้ทำแบบเฉพาะขึ้นมาบนที่นั่งของประธานสภา แล้วก็บอกเวลาของผู้เริ่มพูด และบอกชื่อว่าใครพูดอะไร และประเด็นที่อภิปราย เราจะบันทึกไว้ละเอียด เพราะฉะนั้นก็ขอให้ทราบ ถ้ามีการบอกว่าประเด็นนี้พูดแล้วมีแน่นอนนะครับ อันนี้ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ เนื่องจากมีกฎหมายทำนองเดียวกัน ผมขออนุญาตที่ประชุมแล้วว่าให้พิจารณารวมกันเป็นของคุณอำนาจ คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ ขอเชิญคุณอำนาจเสนอได้เลยนะครับ แล้วจะได้เริ่มอภิปรายกันครับ

นายอำนาจ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอำนาจ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ขอเสนอร่าง พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

พรเทพ ๑๓/๒

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน
 เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระบบบริหารราชการ เพื่อให้การ
 บริหารราชการเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
 ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ สามารถลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน
 มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจ สามารถอำนวยความสะดวกและตอบสนองความ
 ต้องการของประชาชน โดยกำหนดให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ
 ในการกำหนดนโยบายและเป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับ
 นโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรืออนุมัติ หรือที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา ทั้งนี้เพื่อให้กระทรวง
 สามารถจัดการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการกำหนดนโยบายและการ
 ปฏิบัติราชการ สามารถประเมินผลการปฏิบัติราชการ จึงกำหนดให้กระทรวงสามารถ
 จัดตั้งหน่วยงานตามภารกิจหน้าที่รวมทั้งกำหนดให้มีกลุ่มภารกิจของส่วนราชการที่มี
 ลักษณะงานสอดคล้องสัมพันธ์กัน เพื่อสามารถกำหนดเป้าหมายการทำงานร่วมกันได้
 อันจะนำไปสู่การประสานการปฏิบัติราชการที่ดี ลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ มีการใช้
 งบประมาณแผ่นดินได้อย่างคุ้มค่า และบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ภายใต้ความรับผิดชอบ
 ของผู้มีหน้าที่กำกับการบริหารราชการที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสมควรกำหนดรูปแบบ
 การบริหารราชการในต่างประเทศให้มีความเหมาะสม มีความสัมฤทธิ์ผลเพื่อส่งผล
 ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และสามารถสนองตอบการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับ
 มอบหมายได้เป็นอย่างดีและมีเอกภาพ นอกจากนี้สมควรให้มีคณะกรรมการพัฒนาและ
 จัดระเบียบราชการเพื่อนำหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลจัดส่วนราชการ และปรับปรุง
 การทำงานของราชการต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สุดท้ายนี้ผมขอให้ท่านผู้ทรงเกียรติได้ร่วมกันพิจารณาให้ความเห็นชอบ
 และมติเห็นชอบเพื่อส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาดำเนินไป ขอขอบคุณครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กฤษณที่ ๑๔/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอภิปรายได้ครับ คุณอภิสิทธิ์เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่น

ต้องขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานครับ เพื่อทำความเข้าใจในประเด็นที่

ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ได้ปราศรัยในการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งผมเข้าใจว่า

ท่านคงหมายถึงทั้ง ๒ ฉบับ ที่จริงก็ทราบข่าวว่าวันนี้ท่านนายกจะมาเสนอกฎหมาย

ทั้ง ๒ ฉบับด้วยตัวท่านเอง แต่ผมไม่แน่ใจว่าท่านจะร่วมรับฟังความคิดเห็นที่สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรจะได้แสดงต่อจากนี้ไปด้วยหรือไม่ ต้องกราบเรียนตงนี้สักนิดนะครับ

ท่านประธานครับ เพราะว่าหลายครั้งท่านนายกรัฐมนตรีให้สัมภาษณ์พาดพิง

การทำงานถึงนักการเมืองและพรรคการเมืองฝ่ายค้านในทำนองว่าการแสดง

ความคิดเห็นอะไรต่าง ๆ นั้นไม่ได้มีประเด็นหรือไม่ได้มีสาระหรือเป็นเรื่องในทาง

การเมือง แต่ว่าแท้จริงแล้วท่านประธานจะเป็นพยานได้ดีที่สุดครับว่า การทำหน้าที่

ของพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งความจริงก็รวมถึงฝ่ายรัฐบาลด้วยในการ

อภิปรายกฎหมายสำคัญ ๆ เราเคยหยิบยกประเด็นที่เป็นประโยชน์หรือข้อเท็จจริง

หรือข้อติติง ซึ่งภายหลังเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็พิสูจน์ว่าเป็นเรื่องที่เป็นความจริงทั้งสิ้น

ฉะนั้นถ้าท่านนายกได้มีโอกาสในการที่จะมาร่วมรับฟังการแสดงความคิดเห็นของ

สมาชิกของสภาแล้วนี้ กระผมเชื่อว่าท่านคงจะมีความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปต่อการ

ปฏิบัติหน้าที่ของพวกเรา กราบเรียนตงนี้เพราะว่ากฎหมายสำคัญ ๆ อย่างนี้ละครับ

เป็นกฎหมายที่ผู้นำรัฐบาลหรือหัวหน้าฝ่ายบริหารจะต้องมาร่วมกับสภาอย่างจริงจัง

ในช่วงที่ผ่านมา กฎหมายสำคัญตามนโยบายบางฉบับ เช่นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ

ยาเสพติด กฎหมายหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า นำเสียดายว่าท่านนายกไม่ได้

เข้ามาร่วมในการทำงานของพวกเรา ซึ่งถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วผมก็เกรงว่ากระบวนการ

ของนิติบัญญัติซึ่งจะให้ข้อคิดความเห็นหลายอย่าง และเป็นการทำงานตามระบบ

ตามรัฐธรรมนูญนั้น เราก็จะไม่มีการสร้างทำความเข้าใจร่วมกันในประเด็นที่เป็น

ประเด็นสำคัญของบ้านเมือง ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนว่าที่ผมต้องพูด

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กุลนที่ ๑๔/๒

เรื่องนี้เพราะว่าบังเอิญมีการพูดกันโดยเฉพาะท่านนายกเองไปให้สัมภาษณ์นิตยสารต่างประเทศฉบับหนึ่งว่า ที่ท่านไม่ค่อยมาร่วมกับการทำงานของสภาเพราะว่ารัฐธรรมนูญได้แยก ๒ ฝ่ายออกจากกัน ที่จริงไม่ใช่ละครับ ที่จริงหลายท่านที่อยู่ในที่นี่จะทราบดีว่าระบบของเรายังคงเป็นระบบรัฐสภาเหมือนเดิม คณะรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบในหน้าที่การงานต่อสภาผู้แทนราษฎร และรับผิดชอบต่อรัฐสภาในเรื่องของนโยบายเช่นเดิม รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๒ บัญญัติไว้เช่นนั้น ส่วนการแยกเป็นเรื่องของการแยกตำแหน่งครับ ไม่ต้องการให้บุคคลคนหนึ่งดำรงตำแหน่งพร้อมกัน เพราะฉะนั้นถ้าทำความเข้าใจตรงนั้นผมก็หวังว่าการทำงานของสภาและการเชื่อมโยงไปสู่ฝ่ายบริหารจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องที่เป็นเรื่องนโยบายสำคัญที่อยู่ในความสนใจของประชาชน และเป็นปัญหาที่เร่งด่วนของประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องของการปฏิรูประบบราชการผมคิดว่าคงจะมีน้อยคนครับ ที่เมื่อเอ่ยเรื่องนี้ขึ้นมาแล้วจะบอกว่าไม่เห็นด้วย แต่ผมต้องกราบเรียนว่าเรื่องนี้จะเป็นวาระแห่งชาติอย่างแท้จริงหรือไม่มันอยู่ที่ท่านองคมนตรีและทัศนคติของผู้นำ วาระแห่งชาติไม่ใช่เรื่องที่ผู้นำมักจะประกาศหรือกำหนดอย่างหนึ่งอย่างใดและบอกว่าเป็นวาระแห่งชาติเพียงเพื่อมิให้มีผู้ใดแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง แต่วาระแห่งชาติคือการแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่ทำนั้นเป็นความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่คนทั้งประเทศที่จะต้องช่วยกันคิดช่วยกันทำให้การสนับสนุนเพื่อให้งานนั้นลุล่วง โดยมีความต่อเนื่องไม่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนหรือความแปรปรวนทางการเมืองซึ่งอาจจะเกิดขึ้น -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

เยาวชน ๑๕/๑

ผมอยากจะกราบเรียนครับว่า ท่านนายกก็ได้พูดอีกครั้งวันนี้ว่าเรื่องนี้เป็นวาระแห่งชาติ และก็พูดในทำนองว่ากระบวนการของการจัดทำกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับที่ได้มีการเสนอมานี้ในวันนี้ก็ได้ดำเนินการตามแนวทางหรือปรัชญาตรงนี้ แต่กระผมต้องขออนุญาตกราบเรียนท้วงติงเล็กน้อยครับ

ประการแรก จริงอยู่ครับว่าการเริ่มต้นผลักดันนโยบายการปฏิรูประบบราชการนั้นได้มีการจัดการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการที่เราเรียกกันว่าเวิร์คช็อป (Workshop) หลายครั้ง และมีการเชิญบุคคลในวงการต่าง ๆ เข้ามาร่วม รวมทั้งพรรคการเมืองทุกพรรค ซึ่งพรรคประชาธิปัตย์เองก็ได้มอบหมายให้ท่านอาจารย์ ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสุวาน ประธานโหลที่เคยนามท่านได้เข้าไปร่วมประชุมด้วย แต่ต้องกราบเรียนข้อเท็จจริงต่อท่านประธานอย่างนี้ครับ ทุกครั้งที่มีการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ มันจะมีเอกสารออกมาเป็นแฟ้มใหญ่ ๆ อย่างนี้ไม่หนึ่งก็สองแฟ้ม เอกสารประมาณ ๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ หน้า ที่สำคัญก็คือประชุมไป ๑ ครั้งก็เป็นเอกสารชุดหนึ่ง พอประชุมครั้งที่ ๒ เอกสารก็เปลี่ยนแปลงไปมาก พอประชุมครั้งที่ ๓ ก็เปลี่ยนแปลงไปอีกนั้นไม่เป็นไรหรอกครับ ก็ดี เพราะว่าแสดงว่าการทำงานนั้นได้รับฟังสิ่งที่ได้มีการแสดงความคิดเห็นในการประชุม แต่ประเด็นปัญหาก็คือว่าพอถึงจุดหนึ่งกระบวนการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการก็จบลง จบลงแล้วต่อจากนั้นเป็นเรื่องการพิจารณาของกลไกของรัฐบาลล้วน ๆ ผมกราบเรียนประเด็นนี้เพราะอะไรครับ เพราะผมติดตามเรื่องนีมาตั้งแต่ต้นและผมทราบว่าประการแรกสิ่งที่ปรากฏมาเป็นกฎหมายที่เสนอต่อสภาในขณะนี้ไม่ได้สะท้อนความคิดเห็นของการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการครั้งสุดท้ายที่มีขึ้น แต่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงหลังจากนั้นครับ ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นแนวความคิดของจากฝ่ายรัฐบาลแน่นอนครับ เป็นสิทธิของท่านในการตัดสินใจ แต่หมายความว่าถ้าท่านจะอ้างว่าสิ่งที่ปรากฏต่อหน้าพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนี้คือความคิดเห็นของบรรดาผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เกี่ยวข้องที่เข้าไปร่วมประชุม จะเป็นที่พักพิง จะเป็นที่ทำเนียบรัฐบาล กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าไม่ใช่

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

เยาวภา ๑๕/๒

ประการที่ ๒ ในบางเรื่องความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้นมันไม่ใช่เรื่องของรายละเอียด กระผมขออนุญาตยกตัวอย่างเล็ก ๆ เช่น กรณีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการศึกษา เมื่อมีความคิดจะจัดตั้งแยกกระทรวงวัฒนธรรมออกมา ซึ่งไม่ตรงกับแนวทางในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ถ้าท่านนายกอยู่ในที่นี้ท่านก็คงจะจำได้ครับ ท่านประธานครับว่า ท่านเป็นคนบอกว่าให้เป็นไปตามกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ หลังจากที่ท่านอาจารย์วิจิตรได้ทักท้วงขึ้นในที่ประชุม ท่านอาจารย์วิจิตรในฐานะผู้แทนของพรรคกลับมารายงานที่พรรคเราก็ก็นายใจครับ แต่พอพ้นขั้นตอนเวิร์คช็อปไปแล้วหลังจากนั้นเปลี่ยนแปลงคนละเรื่อง ไม่ได้เป็นไปตามอย่างที่ท่านนายกที่นั่งหัวโต๊ะการประชุมเวิร์คช็อปบอกว่าให้เป็นไปตามที่อาจารย์วิจิตรได้ท้วงติงและเป็นไปตามกฎหมายการศึกษาแห่งชาติ กระผมกราบเรียนว่าแนวทางการทำงานลักษณะนี้จึงพูดได้ไม่เต็มปากหรือกว่า จะบอกว่าที่ทำมาในลักษณะนี้เป็นลักษณะของการสร้างวาระแห่งชาติ ท่านประธานที่เคารพครับ การปฏิรูประบบราชการที่ดำเนินการกันมานั้นมันมีความต่อเนื่องจริง กระผมเองเคยต้องรับผิดชอบงานนี้ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงต้นปี ๒๕๔๔ กระผมก็ได้หยิบเอาแผนปฏิรูประบบราชการ ซึ่งรัฐบาลของท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ และผมเข้าใจว่าผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำงานขณะนั้นคือท่านรัฐมนตรีโกศล พลกุล ได้ทำไว้เพื่อมาสานต่อ ยอมรับว่าปรับเปลี่ยนบางเรื่องแต่สานต่อ -----

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

วิรัชย์ ๑๖/๑

และในช่วง ๓ ปีหลังจากนั้นมีการเคลื่อนไหวในลักษณะของการปฏิรูประบบราชการทั้งระบบ
 อย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน บางเรื่องต้องได้รับการคัดค้านแน่นอนครับ เพราะในช่วงนั้น
 เป็นช่วงเดียวเท่าที่พวกเขาจะจำความกันได้ที่มีการลดขนาดของราชการอย่างแท้จริงคือ
 มีการลดอัตรากำลังในภาคราชการไปได้หลายหมื่นอัตรา ขณะเดียวกันแผนของการปฏิรูปนั้น
 ได้จัดทำเอาไว้เพราะรู้ว่าปฏิรูประชาการมันไม่ใช่เรื่องแค่ลดขนาด แต่ทำเป็นระบบและ
 หลายเรื่องที่ท่านนายกได้กรุณากราบเรียนท่านประธานเมื่อสักครู่นี้เป็นความคิดที่ตรงกัน
 และมีการสานต่อ อย่างไรก็ตามแผนการปฏิรูประบบบริหารภาครัฐมันได้ครอบคลุมถึงสิ่งที่
 รัฐบาลกำลังนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ คือมันเป็นเพียง ๑ ใน ๕ แผนหรือ
 ๕ เรื่องที่เราจะต้องทำ เพราะวันนี้เราพูดถึงเรื่องของบทบาทภารกิจและวิธีการบริหารงาน
 ของภาครัฐหรือตัวโครงสร้าง แต่จะต้องมีเรื่องของ การปรับปรุงระบบงบประมาณ จะต้อง
 มีเรื่องของ การปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคล จะต้องมีการมีการสังคายนาทั้งเรื่องของ
 เนื้อหาสาระของกฎหมาย กฎระเบียบและกระบวนการในการจัดทำกฎหมาย กฎระเบียบ
 และจะต้องมีเรื่องของ การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมและค่านิยมในการปฏิบัติราชการ แต่สิ่งที่
 ผมจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธานก็คือว่าสิ่งที่ เป็น ๑ ใน ๕ ของสิ่งที่จะต้องทำซึ่งเสนอมา
 ในวันนี้มันมีเป้าหมายที่ชัดเจน กระผมขออนุญาตกราบเรียนสั้น ๆ โดยการอ่านว่า ในแผนได้
 เขียนไว้อย่างนี้ว่า การปรับเปลี่ยนบทบาทภารกิจวิธีการบริหารงานของภาครัฐนั้น ภาครัฐ
 จำเป็นต้องจำกัดบทบาทและภารกิจของตนให้เหลือเฉพาะเท่าที่จำเป็นเพื่อกระตุ้นส่งเสริม
 เกื้อหนุนให้เอกชนและประชาชนได้มีบทบาทมากขึ้นในการพัฒนาและฟื้นฟูประเทศ บทบาท
 ที่ลดลงจะส่งผลให้ขนาดของรัฐโดยรวมเล็กลงแต่จะต้องสร้างความคล่องตัวในการทำงาน
 ให้สูงขึ้นและมีความยืดหยุ่นอย่างพอเพียงที่จะปรับเปลี่ยนได้อย่างทันกาลตามสภาพแวดล้อม
 ที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมกันนี้ภาครัฐจะต้องเปลี่ยนแนวทางการบริหารไปสู่การบริหารที่
 มุ่งผลสัมฤทธิ์โดยตั้งประชาชนเป็นเป้าหมายหลักในการทำงาน มีการวางแผนกลยุทธ์กำหนด
 ตัววัดผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างเป็นระบบทั้งในแง่ของประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและ
 คุณภาพ โดยมีตรรกะวิธีวัดผลงานอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อเปิดเผยผลการดำเนินการของภาครัฐ
 ให้แก่สาธารณชนเป็นการยืนยันความรับผิดชอบและความโปร่งใสในกิจกรรมต่าง ๆ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วิรุทัย ๑๖/๒

ของภาครัฐ ผมว่าตรงนี้สิ่งที่ท่านนายกได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้และสิ่งที่ผมกำลังพูดตรงกันครับ
 แนวทางนี้เท่านี้จะเป็นแนวทางที่เราปฏิรูประบบราชการเพื่อให้บริการของประชาชนนั้นดีขึ้น
 ได้รับการตอบสนองอย่างตรงจุดมีทั้งประสิทธิภาพและคุณภาพ แนวทางนี้เท่านี้จะเป็น
 แนวทางที่จะทำให้เราสามารถลดภาระที่เกิดขึ้นจากภาวะการซึ่งนับวันสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่เป็น
 รายจ่ายประจำ สัดส่วนค่าใช้จ่ายที่เป็นเงินตอบแทนบุคลากรในภาครัฐสูงขึ้น และเมื่อบวกกับ
 ภาระหนี้ที่มีอยู่ในปัจจุบันทำให้ขีดความสามารถของภาครัฐในการลงทุนมีปัญหามากยิ่งขึ้น
 ทุกวัน แม้กระทั่งวันนี้เราก็เห็นหัวหน้าว่าภาครัฐต้องพยายามที่จะหาทางในการเพิ่มบทบาท
 การลงทุนผ่านระบบงบประมาณให้ได้ ถ้ากฎหมาย ๒ ฉบับที่กำลังจะเสนอมายังโดยเฉพาะ
 ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินซึ่งเราจะพิจารณาก่อนเป็นไปตามแนวทางตรงนี้ ผมกราบเรียน
 ได้เลยว่ารัฐบาลสบายใจได้ ฝ่ายค้านจะให้การสนับสนุนแน่ ที่จริงในบางส่วนของกฎหมาย
 ฉบับนี้ก็มีความขัดแย้งที่เป็นการสานต่อหรือสอดคล้องซึ่งกระผมไม่จำเป็นต้องอภิปรายเพิ่มเติม
 เพราะว่ายืนยันเลยว่าสนับสนุน เช่นหลักการข้อที่ ๑ เรื่องระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 ซึ่งเอาแนวทางของการบริหารกิจการภาครัฐและสังคมที่ดี หรือบางที่เราก็เรียกกรรมรัฐบ้าง
 ธรรมาภิบาลบ้าง กู๊ด กัฟเวอร์นัสนซ์ (Good governance) บ้างให้มาปรากฏอยู่ในกฎหมาย
 ซึ่งเดิมนั้นได้มีการตราเป็นระเบียบสำนักนายกไปแล้วเห็นด้วยร้อยเปอร์เซ็นต์ครับ รวมทั้ง
 ข้อความอื่น ๆ ซึ่งพยายามจะปรับให้เห็นว่าภารกิจต่าง ๆ ของภาคราชการนั้นต้องมีการ
 ไม่ใช่เฉพาะสนองนโยบาย แต่กำหนดสิ่งที่เป็นเป้าหมายหรือพันธกิจหรือผลสัมฤทธิ์
 ของงานนั้นด้วย นั่นจะครบแนวทางซึ่งได้ทำกันมาและเป็นแนวทางซึ่งผมคิดว่าทุกฝ่ายนั้น
 จะสนับสนุน

สผ ๑๗/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๑๗/๑

แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องกราบเรียนด้วยความเสียใจว่านอกเหนือจาก ๒ ส่วน
ที่ผมได้กราบเรียนไปแล้วนี้ กฎหมาย ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่เรากำลังพิจารณา
อยู่ในขณะนี้นั้นผิดเพี้ยนไปจากหลักการที่ผมได้กราบเรียนไปก่อนหน้านี้ ผิดเพี้ยนผมกล้า
ที่จะกราบเรียนครับว่าส่วนหนึ่งเพราะความไม่รู้หรือความไม่เข้าใจ และอีกส่วนหนึ่ง
ก็เกิดขึ้นจากความไม่กล้าหรือเกิดขึ้นจากปัญหาผลประโยชน์ซึ่งอาจจะแอบแฝงอยู่
ผิดเพี้ยนอย่างไรครับ ประการแรก ผมกราบเรียนว่าระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ที่อยู่เบื้องหน้าพวกเรานี้ไม่ได้สอดคล้องหรือเอื้อต่อการจัดรูปแบบ
การบริหารงานภาครัฐสมัยใหม่ ผมได้กราบเรียนไปแล้วครับว่าที่ได้คิดได้ทำกันมาหลายฝ่าย
ก็คือว่า ภาครัฐนั้นจะต้องเริ่มถอยออกมาจากภารกิจต่าง ๆ มากขึ้น รูปแบบของงานที่เป็น
บริการสาธารณะ การบริหารงานของภาครัฐนั้นต่อไปไม่ใช่ทำโดยรูปแบบของส่วนราชการ
โดยลำพังอีกต่อไป อะไรซึ่งภาครัฐถอยมาได้เต็มที่ ควรจะได้มีการจ้างเหมาให้อเอกชนเข้าไป
รับทำการจัดบริการและก็ภาครัฐเป็นเพียงผู้ซื้อ อะไรซึ่งเป็นภารกิจที่สามารถจะ
กระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปสู่ประชาธิปไตยระดับรากหญ้าได้
ต้องกระจายออกไป อะไรซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยความคล่องตัวในการบริหาร
แม้ว่าจะเป็นการกิจของภาครัฐ ก็พึงกระทำในรูปแบบขององค์การมหาชนหรือองค์กรที่มี
ความเป็นอิสระในการบริหารมากขึ้น ซึ่งรัฐบาลมีเครื่องมืออยู่แล้วจากการที่เราได้ช่วยกัน
ตรากฎหมายองค์การมหาชนเมื่อปี ๒๕๔๒ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ปรัชญาของ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ปรากฏอยู่ข้างหน้านี้นี้ครับ และงานซึ่งเดิมจะต้องทำตาม
แผนปฏิรูปเดิมนี้นี้แหละครับ ก่อนที่ท่านจะมาจัดกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ รวมกลุ่ม
แยกกลุ่ม หรือการกำหนดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินใหม่นี้ มันควรจะต้องการ
ทบทวนอย่างชัดเจนว่างานที่จะแจกลูกออกไป ให้เอกชนบ้าง ให้ท้องถิ่นบ้าง ให้ชุมชนบ้าง
ให้องค์กรประชาชนบ้างนี้ จะไปอย่างไร แต่ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตัวนี้ไม่มีครับ
ยังยึดเรื่องของส่วนราชการเป็นใหญ่เป็นหลัก และกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
ซึ่งไปขอยเพิ่มทั้งกระทรวงและกรม จะทำให้การกระจายก็ดี จะทำให้การบริหารโดย
องค์กรอิสระก็ดี การจ้างเหมาก็ดี ยากขึ้นครับ ยากขึ้นเพราะหน่วยงานที่เป็นระดับกรมก็ดี

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ประไพพิศ ๑๗/๒

ระดับกระทรวงก็ดี ซึ่งมีภารกิจแคบลงครับ จะยังมีความลังเลในการปล่อยถ่ายภารกิจ เหล่านี้ออกไปให้ท้องถิ่น ให้องค์กรอิสระหรือภาคีอื่น ๆ ในสังคมได้ทำ ฉะนั้นผมจึงต้อง กราบเรียนครับว่าระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับนี้จึงไม่ได้เอื้อต่อการจัดระบบ การบริหารงานของภาครัฐในรูปของรัฐสมัยใหม่ สอดคล้องกับกระแสความเปลี่ยนแปลง ของโลกและของประเทศแต่ประการใดทั้งสิ้น

ประการที่ ๒ ครับ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับนี้ เมื่อพิจารณา รวมกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มันเป็นการเพิ่มขนาดของราชการอย่างหลีกเลี่ยง ไม่ได้ ที่จริงถ้าจะดูผิวเผินก็ไม่ยากหรอกครับ ดูจากกฎหมายฉบับที่ ๒ เราเคยมี ๑๓ กระทรวง ๑ ทบวง ก็เป็น ๒๐ กระทรวง เราเคยมี ๑๒๕ กรม เราก็กลับไปมี ๑๕๗ กรม อันนี้ไม่นับ ในส่วนของงานการศึกษาที่ยังไม่ได้เสนอเข้ามา นี่มันตรงกันข้ามครับ ตรงกันข้ามกับแนวคิด ตรงกันข้ามกับคำแถลงของท่านนายกครับ เพราะท่านไม่ได้ศึกษาลงไปในรายละเอียดว่า กฎหมายที่เขียนมาแท้ที่จริงเป็นไปตามสิ่งที่ท่านแถลงหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมกราบเรียนว่าตรงนี้นั้นเกี่ยวกับระเบียบบริหารราชการแผ่นดินอย่างไร แนวคิดที่จะทำให้ ระบบราชการมันเล็กลงได้หรือมีความเป็นเอกภาพ มีความคล่องตัวมากขึ้นนี่มันทำได้ ๒ วิธี

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รัดนา ๑๘/๑

วิธีแรกก็คือว่าเราเลิกคิดในกรอบของการให้กรมเป็นหลักในฐานะส่วนราชการ มีนักวิชาการมีหลายฝ่ายเสนอว่าถ้าจะปฏิรูปกันครั้งใหญ่จริง ๆ วิธีที่ทำได้ดีคือ สลายกรม การทำงานในเบื้องต้นของ ก.พ. โดยเฉพาะท่านประธานครับไปในแนวทางนี้ คือมีการเลิกพูดถึงกรมและพูดถึงกลุ่มภารกิจในลักษณะที่ต้องการที่จะให้เป็นหน่วยงานที่อาจจะเหนือกว่ากรมเล็กน้อย แต่ไม่ถึงกับระดับกระทรวง เขาใช้คำว่า สำนัก มีการพิจารณากันจนกระทั่งได้ข้อสรุปทำนองว่าจะมีประมาณ ๖๐ กว่าสำนัก คือลดลงจาก ๑๒๕ กรม แต่ท่านประธานที่เคารพครับ พอเรื่องนี้พ้นจากขั้นตอนของการระดมความคิดเห็นจากคณะทำงานเข้าไปสู่การพิจารณาของท่านรองนายกและท่านนายกรัฐมนตรีมันก็เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้น เริ่มทีเดียวก็มีการพูดว่าถ้าเรียกสำนักคนจะไม่เข้าใจว่ามันคืออะไร ก็มาปรับเปลี่ยนว่าเรียกมันว่าทบวงได้ไหม ก็ไหน ๆ มันอาจจะมีความใหญ่กว่ากรมเพราะรวมงานของบางกรมเข้าด้วยกัน นั่นคือที่มาในขณะหนึ่งท่านประธานคงจำได้ว่ารัฐบาลแถลงว่าต่อไปนั้นนอกจากจะมี ๒๐ กระทรวงหรือขณะนั้นอาจจะเห็นเพียง ๑๕ หรือ ๑๗ กระทรวงก็ตามมันจะมี ๖๐ ทบวงด้วย ซึ่งความคิดของผู้ที่ทำงานก็คือมีเท่านี้ไม่มีกรม แต่พอผ่านไปถึงกระบวนการพิจารณาของรองนายกและนายกตรงนั้นมาถึงบอกว่าคือความไม่กล้า คือเมื่อมีความคิดใหม่จริงท่านไม่กล้าทำสิ่งนี้ ก็เลยเกิดการประนีประนอมซึ่งเป็นความพยายามและทำให้เกิดความสับสนจาก ๖๐ ทบวงก็เลยมีการพูดว่า ๖๐ ทบวงบวกกับอีก ๖๐ กว่ากรม เพื่อจะคงตัวเลข ๑๒๐ กว่า ๆ เอาไว้ ทำไปทำมาเมื่อมันไม่ลงตัวเพราะแนวคิด ๖๐ ทบวง หรือ ๖๐ สำนักมันเป็นความคิดที่ไม่มีกรมจะพยายามมาผสมกับอีก ๖๐ กรม มันทำไม่ได้ ก็เลิกล้มความคิดนั้นไป ย้อนกลับมาสู่รูปแบบเดิมที่เป็นระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ สรุปก็คือท่านดูกฎหมายฉบับที่ ๒ แทนที่จะยุบรวม ๑๒๐ กว่ากรมเหลือ ๖๐ สำนัก ท่านไม่ยุบสำนัก แต่ท่านกลับไปเพิ่มกรมด้วย เพิ่มมา ๓๐ กว่ากรมและที่สำคัญก็คือว่ากฎหมายก็มาพยายามที่จะยังให้มีกลุ่มภารกิจโดยการรวมหลายกรมเข้าด้วยกัน ฉะนั้นแทนที่จะเป็น

สพ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รตนา ๑๘/๒

ความพยายามที่จะทำให้ระบบมันเป็นแนวราบมีสายบังคับบัญชาชั้นลง และสลาย
 ความเป็นกรมออกไป สิ่งที่เราได้ขณะนี้กลับกลายเป็นระบบเดิมแต่โตขึ้นและมี
 สายการบังคับบัญชาที่ยาวขึ้น เพราะนอกเหนือจากกรมไปแล้วเหนือกรมยังมีกลุ่ม
 ภารกิจซึ่งอาจจะมีการมอบหมายรองปลัดกระทรวงเข้ามาดูแล นี่แหละครับคือปัญหา
 ที่มันเกิดขึ้นเพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจและความไม่กล้า ข้อเสนอเดิมหน่วยงานลดลง
 สายการบังคับบัญชาชั้นลงเพราะสำนักงานนั้นอาจจะมีการตัดทอนที่ได้รับการดูแล
 และตรงต่อรัฐมนตรีเลย แต่หลังจากที่ประนีประนอมและสับสนกันไปกันมา
 บัดนี้ปลัดกระทรวงอยู่ที่เดิมอาจจะมีการรองปลัดกระทรวงมีคนมาดูแลกลุ่มภารกิจ
 และลงมาที่กรมอีกระดับหนึ่งคือระดับอธิบดี นี่ไม่ใช่การปฏิรูปในแนวทางที่จะทำให้
 เกิดความคล่องตัว ความสั้นลงของสายการบังคับบัญชาหรือความมีเอกภาพ
 กระผมไม่ว่าหรอกครับ ผมเข้าใจดีว่าความคิดที่จะเดินไปสุดโต่งบอกว่าสลายกรม
 วันนี้อาจจะยากอยู่ แต่อีกแนวทางหนึ่งก็คือถ้าท่านไม่สลายกรมท่านก็ต้องมาทบทวน
 ภารกิจตามแนวทางที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว นั่นคือท่านต้องไปดูว่างานไหน
 ที่เล็กทำได้บ้าง แล้วก็ลดขนาดแล้วก็ปรับเอางานที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกันมาลด
 จำนวนกรมหรือคงจำนวนกรมไว้แต่ให้กรมเล็กลง นี่ก็ไม่ได้ทำครับ -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ฐานิสรา ๑๙/๑

ผมกราบเรียนผ่านนอกเหนือจากการเพิ่มขนาดขึ้นตามแนวทางนี้ เพิ่มสายการบังคับบัญชาขึ้นแล้วมันยังเป็นการเสียโอกาสครั้งใหญ่ที่รัฐบาลจะได้ใช้บทบัญญัติที่สำคัญของรัฐธรรมนูญที่จะมาช่วยให้เราเกิดความเข้าใจที่ดีว่าแนวทางการปฏิรูปราชการนั้นควรจะเป็นอย่างไร ผมต้องกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจตรงนี้เพื่อจะไปยังประเด็นที่ ๓ ว่า นอกเหนือจากการทำกฎหมายฉบับนี้ไม่สอดคล้องกับรูปแบบของรัฐธรรมนูญใหม่แล้ว เป็นการเพิ่มขนาดแล้ว ยังกำลังเป็นการสร้างปัญหาในการรวบอำนาจเข้าสู่ฝ่ายบริหาร ผมยังไม่อยากใช้ถ้อยคำที่รุนแรงที่นักวิชาการบางท่านมาวิจารณ์ว่ากฎหมายนี้คือกฎหมายปฏิวัติหรือกฎหมายเผด็จการ หรือกฎหมายฮิตเลอร์ แต่ว่าวันนี้รัฐบาลต้องตอบสภาครับว่ามันไม่ใช่อะไรที่เขากล่าวหาหรือเปล่า ทำไมผมพูดในประเด็นนี้และต่อเนื่องจากเรื่องของขนาดของภาคราชการ ท่านประธานที่เคารพครับ ผู้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้เขาเข้าใจดีอยู่แล้วครับว่าระบบราชการจำเป็นจะต้องมีความยืดหยุ่น มีความคล่องตัวตอบสนองต่อฝ่ายการเมืองซึ่งเป็นฝ่ายนโยบายที่ต้องรับผิดชอบต่อประชาชนอย่างชัดเจนขึ้น ในอดีตที่ผ่านมาความแข็งตัวของระบบราชการก็คือเราจะปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมที่ไร เราต้องออกเป็นพระราชบัญญัติซึ่งใช้เวลาผู้ร่างรัฐธรรมนูญเขาจึงร่างมาตรา ๒๓๐ ขึ้นมา มาตรา ๒๓๐ ของรัฐธรรมนูญก็บอกว่าการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมต่อจากนี้ไปทำได้ ๒ วิธี วิธีที่ ๑ ก็เป็นพระราชบัญญัติแบบเดิม วิธีที่ ๒ ให้อำนาจฝ่ายบริหารไปทำ คือตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ แต่ผู้ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เขาเป็นนักประชาธิปไตย เขารู้ว่าการใช้อำนาจการบริหารนั้นต้องมีการคาน มีการตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าฝ่ายบริหารจะใช้ทรัพยากรที่มาจากภาษีอากรของประชาชน ซึ่งผู้แทนราษฎรและฝ่ายนิติบัญญัตินั้นเป็นตัวแทน ฉะนั้น เขาจึงบอกว่าถ้าจะปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ในลักษณะซึ่งมีการขยายและเพิ่มคนขึ้นต้องมาผ่านสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ แต่ถ้าเป็นไปเพื่อความสะดวกรวดเร็ว ความมีเอกภาพ ไม่รบกวนทรัพยากรเพิ่มขึ้น คือไม่เพิ่มคนซึ่งหมายถึงทั้งจำนวนและตำแหน่ง อย่างนั้นฝ่ายบริหารทำได้เลยไม่ต้องมาผ่านสภา คือตราพระราชกฤษฎีกา กระผมกราบเรียนว่าการที่รัฐบาลตัดสินใจเสนอ พ.ร.บ. นี้มันเป็นคำตอบอยู่ในตัวว่า

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ฐานิสสา ๑๙/๒

ท่านประสงค์ที่จะอนุญาตให้มีการเพิ่มคน เพิ่มตำแหน่งได้ มิฉะนั้นท่านต้องใช้
 มาตรา ๒๓๐ ไปแล้วครับ โดยเฉพาะในกระทรวงซึ่ง ก.พ. เองก็ยอมรับว่าเป็นกระทรวง
 ตามนโยบาย คือรัฐบาลชุดต่อ ๆ ไปเขาอาจจะไม่เห็นด้วยกับการจัดกระทรวงอย่างนี้
 ก็ได้ เช่น กระทรวงท่องเที่ยว วัฒนธรรม ก็พานี้ เขาอาจจะมีการปรับเปลี่ยนต่อไปก็ได้
 ท่านสามารถใช้พระราชกฤษฎีกาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๐ ได้ แต่ท่านไม่ใช่
 ผมทราบว่ามีคำพูดคำหนึ่งในรัฐบาลที่บอกว่าไม่อยากอยู่ภายใต้คำสาปของ
 รัฐธรรมนูญ คำสาปที่ว่าก็คือห้ามเพิ่มคน ห้ามเพิ่มตำแหน่งในระยะเวลา ๓ ปีหลังจากที่
 ออกพระราชกฤษฎีกา ท่านเลือกใช้พระราชบัญญัติ เขาละครับ ถ้ามองในแง่ดีบอกว่า
 เปิดช่องไว้ เพิ่มคนบ้าง เพิ่มตำแหน่งบ้าง ซึ่งจริง ๆ ไม่ควรนะครับ ถ้าเราจะปฏิรูประบ
 ราชการกันอย่างจริง ๆ แต่ให้มาผ่านฝ่ายนิติบัญญัติก็อาจจะมองว่าเป็นการให้เกียรติ
 สภา แต่ไม่ใช่ครับ -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

พชร ๒๐/๑

ที่มันไม่ใช่นี้ก็เพราะว่า ท่านประธานเปิดไปดูมาตรา ๗ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ ของระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับปัจจุบัน อยู่ในหลักการนะครับ รัฐบาลกำลังตรา กฎหมายที่ให้อำนาจนะครับ ให้อำนาจฝ่ายบริหารว่า ในกระทรวงจะตราพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะ โดยมีผู้บังคับบัญชาของ ส่วนราชการดังกล่าวเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นอธิบดีก็ได้ ท่านประธานฟังแล้ว ฟังดูคล้าย ๆ ตั้งกรมใหม่ครับ มันก็ตั้งหน่วยงานระดับกรม แต่ว่า พระราชกฤษฎีกาที่จะออกตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนี้ ไม่ใช่พระราชกฤษฎีกา ที่ออกตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๐ ดังนั้นหมายความว่า กฎหมายฉบับนี้เลี้ยง รัฐธรรมนูญ นอกเหนือจากไม่กล้าที่จะผูกมัดตัวเองว่าโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรมใหม่ จะไม่เพิ่มอัตรากำลังแล้ว กลับเปิดช่องอีกว่าในอนาคตอาจจะตั้งกรมอะไรเพิ่มเติมขึ้นมา แล้วเพิ่มอัตรากำลังก็ได้ ส่วนทางกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและส่วนทางกับหลักการ ของความเป็นประชาธิปไตย เพราะท่านกำลังแอบลดรอนอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ ในการตั้งให้เป็นอำนาจของฝ่ายบริหารในการที่จะตั้งหน่วยงานระดับกรมได้ ตรงนี้ละครับ จุดที่ผมชี้ให้เห็นว่าเป็นประเด็นที่ทำให้เขาถึงไปวิพากษ์วิจารณ์กันกว้างขวางว่า มันเป็น กฎหมายปฏิบัติหรือเป็นกฎหมายเผด็จการหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กรุณาอย่าตอบ นะครับว่าไม่กล้าใช้มาตรา ๒๓๐ เพราะว่าไม่ค่อยเข้าใจถ้อยคำในรัฐธรรมนูญว่า เพิ่มคน เพิ่มตำแหน่ง แปลว่าอะไร ที่จริงไม่ยากหรอกครับ ที่เขาห้ามเพิ่มก็คือ นับจำนวนข้าราชการ ดูสิครับ เดิมมีอยู่เท่าไร หลังปรับปรุงโครงสร้างแล้วห้ามมีมากกว่านั้น กับ ๒. ห้ามเลี้ยง แบบศรีธนญชัย คือ ยูน ซี ๑ เพื่อไปตั้ง ซี ๑๑ ก็คือดูว่าแต่ละระดับมีมันสืออยู่เท่าไร ก็อย่า ให้มีมากกว่านั้น ไม่ใช่เรื่องลึกลับซับซ้อนอะไรทั้งสิ้นครับ แต่ท่านต้องอธิบายให้ได้ว่าทำไมใช้ มาตรา ๒๓๐ ที่มาใช้กฎหมายพระราชบัญญัติ แล้วอยู่ดี ๆ ก็เดิมมาตรานี้เข้ามา มันเพื่อ อะไร ผมไม่อยากจะมองว่าเรามองเป็นความผิดพลาดหรือความพลั้งเผลอ เพราะผมดูต่อไป ที่มาตรา ๙ ครับท่านประธาน ที่แก้มาตรา ๑๙/๑ คือนอกเหนือจากเรื่องของการที่จะมาให้ อำนาจฝ่ายบริหารตั้งส่วนราชการระดับกรมได้ตามใจชอบแล้ว กฎหมายฉบับนี้ยังก้าวล่วง ไปถึงเรื่องของงบประมาณ ผมเห็นด้วยกับเป้าหมายครับที่บอกว่า ต่อจากนี้ไปนี้ส่วนราชการ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๒๐/๒

ควรมีความคล่องตัวในการใช้งบประมาณมากขึ้น ไม่อยากให้เงินเหลือก็เลยต้องพยายาม
 ใช้กันให้หมด เงินขาดก็ไม่ต้องเอาจากที่ไหน เห็นด้วยครับ นั่นคือเหตุผลว่าทำไมแผนเดิม
 เขาจึงให้ไปช่วยกันคิดปรับปรุงพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒
 แนวก็คือว่าเหมือนกับที่เขาจัดในรัชสมัยใหม่ทั่วโลกนะครับ คือเรายังต้องตรวจสอบ
 การอนุมัติเงิน แต่อุมัติตามเป้าหมายและอนุมัติเป็นเงินก้อน ส่วนรายละเอียดการใช้เงิน
 มีความคล่องตัวมากขึ้น ผมเชื่อว่ากฎหมายที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายวิธีการงบประมาณ
 ก็ยังอยู่ในการดำเนินการของรัฐบาลนี้ด้วย แต่ที่ปรากฏอยู่ในมาตรา ๙ แก้ไขมาตรา ๑๙/๑
 ไม่ใช่ครับ ท่านประธานอำนวยการสองนะครับ คือหลังจากพรรคแรกบอกว่า มันมีกลุ่มภารกิจ
 แล้วมันอาจจะมีการปลัดกระทรวงที่รับผิดชอบกลุ่มภารกิจแล้วนี้ พรรคสองเขียนเลยครับว่า
 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนราชการและผู้รับผิดชอบ
 กลุ่มภารกิจดังกล่าวจะมีมติให้นำงบประมาณที่แต่ละส่วนราชการได้รับจัดสรรมาดำเนินการ
 และใช้จ่ายร่วมกัน หรือในกรณีที่มีงบประมาณเหลือจ่ายในส่วนราชการหนึ่ง หรือหมดความ
 จำเป็นที่จะต้องดำเนินงาน โครงการ หรือกิจกรรมใด จะมีมติให้นำงบประมาณดังกล่าวไป
 สมทบหรือใช้ในการดำเนินงาน โครงการ หรือกิจกรรมอื่นภายในกระทรวงเดียวกันก็ได้
 ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ตรงนี้สำคัญมากครับ ท่านประธานนี่ออกใหม่
 ครับว่าภารกิจที่สำคัญของพวกเราทุกปีคือการพิจารณากฎหมายงบประมาณ ถามว่าใน
 กฎหมายงบประมาณนี้เราจัดบให้ส่วนราชการอย่างไร คำตอบก็คือว่าเราจัดให้เป็นกรม
 เป็นกรมไป เอาละครับ ผมไม่ปฏิเสธว่าปัญหาความไม่คล่องตัวของกรมอาจจะมียอยู่ แต่ก็ได้
 ตามแนวทางที่ผมได้กราบเรียนแล้ว แต่ในปัจจุบันเรามีกฎหมายวิธีการงบประมาณ
 มาตรา ๑๙ ครับ ที่เขาก็ก็นุญาตให้ท่านผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณนี้โอนเงิน
 งบประมาณในกรณีที่มีเงินอาจจำเป็นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงระหว่างปีงบประมาณได้
 แต่ว่าผู้อำนวยการจะอนุมัติการโอนเงินข้ามกรมไม่ได้ และจะไปอนุมัติให้เป็นผลเพื่อเพิ่ม
 เงินราชการลับ หรืองาน หรือโครงการใหม่ไม่ได้ นอกจากการได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี
 และแม้กระนั้นก็ยังโอนข้ามกรมไม่ได้

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พฤษภาคม ๒๑/๑

ทำไมกฎหมายปัจจุบันเขียนอย่างนี้ เพราะกฎหมายถือว่าเป็นอำนาจสูงสุดของสภา
 แห่งนี้ ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยที่จะบอกว่าเอาเงินภาษีอากรไปให้ใคร ที่จริงใน
 อดีตที่ผ่านมาเพื่อนสมาชิกเราหลายคนบอกกฎหมายฉบับที่เป็นอยู่ปัจจุบันก็หลวมเกินไป
 ไปด้วย เพราะบางทีโครงการเดียวกันละครับ แต่ย้ายที่ เดิมจะไปลงเชียงใหม่กลับลงไป
 นครราชสีมา ผอ. สำนักงบประมาณก็อนุมัติได้ถ้าเป็นโครงการเดิม แต่ท่านดูระเบียบ
 บริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลเสนอมาในวันนี้สิครับ เปลี่ยนจากโครงการใดไปใช้ใน
 โครงการใดก็ได้ คนละเรื่องกันเลยก็ได้ และเปลี่ยนข้ามกรม ข้ามกระทรวงก็ได้
 ตามหลักเกณฑ์ที่ ครม. กำหนด และคนไปปฏิบัติตามหลักเกณฑ์นั้นก็คือรัฐมนตรี
 ซึ่งจะล้วงลูกลงไปทิ้งลงปลัดกระทรวงที่ท่านเพิ่มอำนาจใหม่เข้าไปนั่นแหละ นี้อยู่ใน
 หลักการนะครับ ถ้ากฎหมายที่เขียนอย่างนี้ไม่เรียกว่ารวมอำนาจจากฝ่ายนิติบัญญัติ
 ซึ่งอำนาจการอนุมัติงบประมาณให้ใครไปใช้จ่ายอย่างไรถือว่าเป็นอำนาจสูงสุด
 ประการหนึ่งของฝ่ายนิติบัญญัติ ผมก็ไม่ว่าแล้วละครับว่าจะมีกฎหมายอะไรที่ลิดรอน
 อำนาจฝ่ายนิติบัญญัติได้มากกว่านี้ วันนี้ผมต้องกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
 เพื่อนสมาชิกที่นั่งอยู่ฝั่งโน้นละครับ ท่านจะรักษาทบาท หน้าที ดักดีศรี ที่รัฐธรรมนูญ
 มอบให้ท่านในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติหรือไม่ เพราะอนุมัติอันนี้ไปนะครับ ผมก็ไม่รู้
 วันข้างหน้าเราจะประชุมงบประมาณกันดึกดื่นทำไม เพราะฝ่ายบริหารเปลี่ยนแปลง
 ข้ามกรมได้ตามใจชอบ เปลี่ยนจากโครงการหนึ่งไปอีกโครงการหนึ่งก็ได้ ตรงนี้แหละครับ
 ที่ผมกราบเรียนว่านอกเหนือจากไม่เป็นไปตามรูปแบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ ไม่เป็น
 การลดขนาดให้เกิดความกระชับแล้ว ยังเป็นการรวมอำนาจที่เป็นที่มาของคำวิจารณ์
 ว่านี่คือกฎหมายฉบับปฏิวัติ หรือฉบับเผด็จการ หรือฉบับฮิตเลอร์ ท่านประธานครับ
 ความรีบร้อน ความสับสนที่ได้เสนอมายังมีปัญหาอีกหลายจุดครับ และผมกราบเรียน
 นะครับว่าเราอยากจะช่วยทำงานก็ช่วยยาก เพราะกฎหมายที่ท่านเสนอมาไปเขียนไว้ใน
 หลักการละเอียดหมดเลยครับว่าจะแก้ไขอย่างไร ถ้ามาตราใด พวกกระผมจะไปแปรญัตติ
 ขัดกับหลักการก็ไม่ได้ และกฎหมายฉบับนี้นะครับต้อง^{กราบ}เรียนท่านประธานว่าเป็น
 กฎหมายฉบับแรกที่ผมรู้จะครับว่าผ่าน ครม. ไปแล้ว แต่ว่าความพยายามไปขอจาก

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พรชวรณ ๒๑/๒

ที่ใดก็ได้ทั้งสิ้นครับ เห็นกันครั้งแรกก็ ๓ - ๔ วันที่ผ่านมานี้ แต่ความรีบร้อน ความสับสน ยังมีปัญหาอีกมากนะครับ เช่น เอาเรื่องเล็ก ๆ ก่อนนะครับ กรณีของการบริหารราชการในต่างประเทศ ซึ่งท่านนายกก็ได้กล่าววนะครับว่าที่จริงอันนี้ก็ต่อเนื่องจากความคิดเรื่องทีมประเทศไทยหรือทีมไทยแลนด์ ก็พยายามเขียนจัดระบบมาละครับ แต่ว่าที่จริงยังไม่แก้ปัญหอะไรเท่าไร เพราะว่าถ้อยคำที่ท่านใช้ก็คือ บรรดาหัวหน้าส่วนราชการที่บังเอิญมีข้าราชการไปอยู่ในต่างประเทศที่ท่านจะให้ไปอยู่ในทีม หรือเป็นลูกทีมนี้ยังต้องมีการมอบอำนาจอยู่ ซึ่งจะมอบก็ได้ หรือไม่มอบก็ได้ ถ้าไม่มอบ ความเป็นทีม ความเป็นเอกภาพ ก็ยังไม่เกิดขึ้นอยู่ดี ผมก็ไม่เข้าใจว่าเมื่อจะตรากฎหมายต้องตัดสินใจสักครับ จะเอาหรือไม่เอา ถ้าเอาก็ต้องบอกว่าอำนาจมอบให้เลย แล้วหัวหน้าคณะผู้แทนเขาจะได้บริหารเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการไทยทั้งหมดในประเทศนั้น ๆ ได้อย่างเต็มที่ แต่ถ้าบอกมอบก็ได้ ไม่มอบก็ได้ ไม่ต้องเขียนกฎหมายครับ ปัจจุบันก็ทำอยู่แล้วตามแนวทางที่เราได้เริ่มผลักดันกันมา อันนี้ประเด็นเล็ก ๆ นะครับ ประเด็นที่ใหญ่กว่านั้นก็คือความรีบร้อนและความพยายามที่จะบอกว่าไม่เป็นไรหรอกมีอะไรผิดพลาดก็ได้เข้าไปคิดไปทำไปแก้กันต่อไป ก็ทำในรูปแบบที่มีการตั้งคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบราชการเพื่อรับผิดชอบในการปรับปรุงส่วนราชการและการบริหารราชการขึ้นนะครับที่จะเรียกว่า ก.พร. แนวคิดนี้ต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบ เพราะว่าสิ่งที่ท่านกำลังเสนอในะครับ นอกเหนือจากการเพิ่มกระทรวง เพิ่มกรมแล้วนี้ ท่านกำลังเสนอสำนักงานถาวรขึ้นมาอีกสำนักงานหนึ่ง แล้วท่านยังขอในกฎหมายนี้ะครับว่าให้อนุมัติเงินงบประมาณไปทันที ๑๐๐ ล้านบาท หวังว่าไม่เป็นอย่างที่เขาครหานะครับว่าเตรียมไว้แล้วด้วยว่าจะมีบริษัทที่ปรึกษาบริษัทใดที่จะมารับให้คำปรึกษา -----

ก.พ.ร. ที่จะเกิดขึ้นนี้ ท่านบอกว่าจะเอางานเรื่องโครงสร้าง กระทรวง ทบวง กรม ทั้งหมดซึ่งเคยอยู่กับ ก.พ. นี้ครับ ให้ไปอยู่ที่ ก.พ.ร. ที่จริงท่านต้องคิดให้แน่ใจเสียก่อนว่า งานอย่างนี้แปลว่าเป็นงานที่จะต้องเป็นงานถาวร มันอาจจะเป็นงานเฉพาะกิจก็ได้ นะครับ และรัฐบาลชุดต่อ ๆ ไปที่เขาจะคิดปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เขาอาจจะใช้ บทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ตามเจตนารัฐธรรมนูญก็ได้ แต่เรากำลังผูกมัดตัวเองว่า สร้างองค์กรซึ่งเป็นองค์กรถาวรขึ้นมาเหมือนกับเป็น ก.พ. ๒ และความริบร้อนนี้ครับ ท่านครับ ท่านลืมแก้กฎหมายอีกฉบับครับ คือท่านก็เลยลืมแก้ระเบียบบริหารราชการ พลเรือน ซึ่งในมาตรา ๘ (๓) ให้อำนาจ ก.พ. ไว้ในการเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่ คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน การจัดและ การพัฒนาส่วนราชการและวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการฝ่ายพลเรือน สรุปก็คือว่า จากวันที่เรานุมัติกฎหมายนี้ไปจนถึงที่ ก.พ.ร. จะเสนอแก้ไขกฎหมาย ก.พ. อีก ๒ ปีนี้จะมีหน่วยงาน ๒ หน่วยงานทำงานเดียวกันครับ แล้วจะต้องให้คำปรึกษารัฐบาลว่า โครงสร้างกระทรวง ทบวง กรมจะเป็นอย่างไร เป็นความซ้ำซ้อน เป็นความสับสน เป็นความโกลาหลที่อาจจะเกิดขึ้น และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับ ก.พ.ร. นี้ หน่วยงาน ที่มีความสำคัญขนาดนั้นนะครับ ผมว่ายุ่งเกินไปครับที่จะบอกว่าตัวกรรมการนี้ มีท่าน นายกรัฐมนตรี มีรองนายกรัฐมนตรี มีรัฐมนตรี ๑ คน และผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ คนนะครับ ดำรงตำแหน่ง ๔ ปี ๓ คนทำงานเต็มเวลา แต่ท่านครับ คุณสมบัติลักษณะต้องห้าม พ้นจากตำแหน่งคำตอบแทนให้ไปกำหนดในพระราชกฤษฎีกาหมด ไม่ให้หลักประกัน พวกเราบ้างเลยหรือครับว่าจะคัดเลือกกันมาอย่างไร ท่านลองไปเทียบดูสิครับว่า อย่างน้อยในกฎหมาย ก.พ. นี้เขาพยายามห้ามคนที่เป็นคนของพรรคการเมืองเข้าไป ทำไมเท่านี้เขียนไม่ได้ครับ เรายกกำลังจะทำให้ระบบราชการและคนที่มาออกแบบระบบ ราชการนี้เข้าไปอยู่ภายใต้การควบคุมการแทรกแซงของฝ่ายการเมืองหรือไม่ ๑ ปีที่ผ่านมาเราเห็นชัดเจนแนวโน้มตรงนั้นครับ ที่อาจจะเกิดจากความลู่อำนาจ หรืออาจจะ เกิดจากความเข้าใจผิดว่าเราอยู่ในระบบแบบประธานาธิบดี ซึ่งระบบราชการประจำนั้น มันคล้าย ๆ กับกลับไปกับระบบการเมือง แล้วโรคนี้ระบอบมาถึงสภานในการแทรกแซง

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

กรรวิ ๒๒/๒

เราจะปล่อยอย่างนั้นหรือครับ ความรีบร้อน ความไม่รอบคอบของประเด็นเหล่านี้ครับ มันก็จะเป็นตัวที่สร้างปัญหาต่อไปในอนาคต กระผมถึงกราบเรียนครับว่า ผมไม่แน่ใจว่า ท่านนายกรัฐมนตรีได้ดูประเด็นเหล่านี้ในกฎหมายหรือไม่ เพราะเป้าหมายที่ท่านพูดกับพวกเราเมื่อสักครู่ครับ ไม่มีใครโต้แย้งครับ แต่ว่าพวกกระผมได้ติดตาม ได้ทำงานนี้ด้วยความเป็นห่วงมาโดยตลอด และเห็นว่ากระบวนการจัดทำที่ผมนำได้กราบเรียนท่านประธานนะครับ มันผิดเพี้ยนไป เรายึดรูปแบบระบบราชการเก่า แต่เราเพิ่มขนาด เราเพิ่มความยุ่งยาก เราเพิ่มความซับซ้อน แล้วเราก็เปิดโอกาสให้ฝ่ายการเมืองเข้ามาทำอะไรก็ได้ กับโครงสร้างราชการ เข้ามาทำอะไรก็ได้กับเงินงบประมาณของแผ่นดิน ผมมีหัวใจเป็นนักปฏิรูปท่านประธานครับ แต่ว่าผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ผมไม่สามารถที่จะรับหลักการของระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลเสนอภายใต้ข้ออ้างของการเป็น การปฏิรูประบบราชการได้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอุทัย พิมพ์ใจชน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านศักดิ์สยามครับ

นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จากจังหวัดบุรีรัมย์ครับ จริง ๆ แล้วในการพิจารณาในวันนี้เป็นการพิจารณา ๒ ร่างพระราชบัญญัติร่วมกันนะครับ ซึ่งจากหลักการและเหตุผลนั้น เท่าที่ได้รับจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้กรุณาแถลงต่อสภานั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและมีความสำคัญ เพราะจริง ๆ ในเรื่องของการปฏิรูประบบราชการนั้นคิดว่าเป็นเรื่องที่ต้องทำครับ เพราะว่าการบริหารราชการหรือว่าจะเป็นองค์กรใดก็ตาม ถ้ามีลักษณะที่เป็นองค์กรที่หยุดอยู่เนิ่น นั่นก็เป็นองค์กรที่จะทำให้เกิดปัญหาในการบริหารราชการ แต่ในหลักการและเหตุผลในร่างพระราชบัญญัติฉบับแรกนะครับ คือ ร่างพระราชบัญญัติ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กรรวิ ๒๒/๓

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งทางคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอนั้น
 ในหลักการที่ระบุไว้ในข้อ ๒ นั้น ผมมีเรื่องใคร่ขอกราบเรียนถามท่านประธานไปสู่ว่าท่าน
 คณะรัฐมนตรีครับ ว่าในการกำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบนั้น ทำไมจึงไม่
 กำหนดในเรื่องของวิธีการกำกับ การติดตามดูแลเพื่อที่จะให้เกิดผลสัมฤทธิ์ และทำไม
 ไม่มีการกำหนดวิธีการประเมินผลเพื่อที่จะได้นำมาปรับปรุงในเรื่องการที่จะทำให้ส่วน
 ราชการนั้นปรับวิธีการในการที่จะทำงานต่อไป -----

- ๒๓/๑

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

กมลมาศ ๒๓/๑

ในส่วนที่เป็นสิ่งที่ ผมต้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านนะครับ ท่านอภิสิทธิ์ได้พูดไว้แน่ครับ
 ในส่วนของคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบราชการนั้น ผมมีข้อสงสัยครับว่า ตรงนี้นั้น
 เป็นคณะกรรมการที่เข้าซ้อนกับคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือไม่ เพราะในมาตรา ๑๗
 ได้เขียนไว้ครับว่าให้แก้ไขคำว่า สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และคำว่า
 สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเป็นคำว่า สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบ
 ราชการ และเป็นคำว่า สำนักงานรัฐมนตรี ตามลำดับทุกแห่ง ตรงนี้ก็จะต้อง
 กราบเรียนถามเพื่อให้เกิดความชัดเจนครับ แต่ในหลักการและเหตุผลนั้นผมคิดว่า
 ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. นั้นคงจะเป็นสิ่งที่เรา
 จะสามารถรับได้ แต่ส่วนในรายละเอียดนั้นผมคิดว่าในขั้นของการที่จะไปแปรญัตตินะครับ
 ก็คงจะสามารถไปดำเนินการต่อไป สำหรับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
 พ.ศ. นะครับ ผมมีข้อที่จะเป็นประเด็นที่จะซักถามท่านประธานผ่านไปสู่อคณะรัฐมนตรี
 ครับว่า ในสาระสำคัญของการบังคับใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น ได้ระบุไว้ชัดเจนครับว่า
 ต้องบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ตรงนี้ต้องขออนุญาตกราบเรียนถามครับว่า
 ถ้าเกิดมีปัญหาในเรื่องของกระบวนการในการออกพระราชบัญญัติ แล้วเราระบุไว้อย่างนี้
 จะมีผลทำให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างไรครับ

สำหรับเรื่องที่สำคัญต่อจากนั้นนะครับ ในส่วนของมาตรา ๗ ซึ่งเป็นเรื่อง
 ของสำนักงานกฤษฎีกาที่กำหนดให้มีส่วนราชการทั้งสิ้น ๑๑ ส่วนราชการ ประเด็นที่
 ผมอยากจะกราบเรียนถามว่าในเมื่อเรากำลังปฏิรูประบบราชการนั้น ผมเคยได้รับฟังมาว่า
 ปัญหาของการทำงานของประเทศไทยนั้นนะครับ จะมีหน่วยงานที่สำคัญอยู่ ๓ ส่วนด้วยกัน
 ที่เป็นหน่วยงานหลักระดับประเทศก็คือ สำนักงานประมาณ สำนักคณะกรรมการข้าราชการ
 พลเรือน คือ ก.พ. และสภาพัฒน์ ซึ่งทั้ง ๓ ส่วนนั้นจะดูในเรื่องเงินคนและแผน สิ่งเหล่านี้
 มักจะเป็นเรื่องที่ขัดกันอยู่ตลอดเวลา บางครั้งแผนกำหนดโดยสภาพัฒน์ว่าจะต้องทำ
 โครงการที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ก.พ. ก็อาจจะบอกว่าไม่มีคน บางครั้ง ก.พ. บอกว่าพร้อม
 แต่สำนักงานประมาณบอกว่าไม่มีเงิน สิ่งเหล่านี้เป็นไปได้ไหมครับว่าจะสามารถยุบ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๒๓/๒

๓ หน่วยงานนี้รวมเป็นหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งขึ้นมา โดยให้ทั้ง ๓ หน่วยงานนั้น
รวมภารกิจเพื่อสามารถที่จะทำงานให้เป็นเอกภาพและมีจุดหมายตรงไปในแนวทาง
เดียวกันนะครับ

ส่วนในประเด็นสุดท้ายนะครับ ที่ต้องขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธาน
ไปสู่คณะรัฐมนตรีครับ ในบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง
กรม มาตรา ๕๐ ผมพยายามอ่านนะครับ ซึ่งตรงนี้จะมีข้อความยาวมากนะครับว่า
ให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอะไรต่าง ๆ นี่นะครับ
ซึ่งถูกยกเลิกตามมาตรา ๓ นี่นะครับ ไปเป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ไปเป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ผมอ่านแล้วผมคิดว่าตรงนี้นั้นไม่มีความชัดเจนครับ
เป็นไปได้ไหมครับ จะเขียนตรงนี้ให้มีความชัดเจนว่าจะให้รัฐมนตรีท่านใดหลังจากที่มี
การยุบเลิกพระราชบัญญัติเดิมะครับ แล้วมีพระราชบัญญัติฉบับใหม่ออกมาเนี่ย จะสามารถ
ให้เกิดความชัดเจนว่ารัฐมนตรีท่านใดจะไปเป็นรัฐมนตรีที่จะดูแลกระทรวง ทบวง กรม
ใดนะครับ ก็คงเป็นประเด็นที่ขออนุญาตกราบเรียนถามผ่านท่านประธานไปสู่คณะรัฐมนตรี
แต่โดยในหลักการแล้วผมคิดว่าเป็นเรื่องจำเป็นครับที่ต้องดำเนินการ เราคงจะปล่อยให้
ปัญหาของประเทศชาตินั้นมาถูกติดขัดกับระบบเดิม ๆ ผมคิดว่าก็คงเป็นสิ่งที่เราต้อง
ทำใจให้กว้างครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

สพ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบ็ญจวรรณ ๒๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านศาสตราจารย์วิจิตรศรี

นายวิจิตร ศรีธำณ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร ศรีธำณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเป็นคนหนึ่งครับ ที่สนับสนุนเรื่องการปฏิรูประบบราชการมาโดยตลอด แล้วก็เคยเข้าไปมีส่วนร่วม เช่น ในปี ๒๕๓๕ ก็ไปทำหน้าที่เลขาธิการ ก.พ. และเมื่อรัฐบาลนี้จัดระดมสมองจากทุกฝ่าย ให้เข้าไปร่วมกันพิจารณาว่าจะแห่งชาติ กระผมก็ได้รับมอบหมายจากผู้นำฝ่ายค้านให้เป็น ผู้แทนและก็เข้าไปประชุมด้วยทุกครั้ง มีเรื่องที่จะต้องกราบเรียนก่อนอภิปรายครับ ว่าแม้ กระผมจะเข้าร่วมประชุมโดยถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ และผู้นำฝ่ายค้านกำหนดให้ไปแทน แต่กระผมก็มีอิสระเต็มที่ในการจะแสดงข้อคิดเห็น เพราะนั่นคือสิ่งที่ผู้นำฝ่ายค้านมอบให้ไป กระผมได้กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ๓ ครั้งของการประชุมเชิงปฏิบัติการตั้งแต่ พัทธยาสุทำเนียบ ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานทุกครั้ง ครั้งแรกกระผมได้กราบเรียนว่า กระผมได้รับ มอบหมายจากผู้นำฝ่ายค้านอดีตนายกรัฐมนตรี เป็นผู้แทนเข้าประชุม ยินดีร่วมมือเต็มที่ แบบร่วมคิด แต่คงไม่มีโอกาสร่วมทำ แต่ขอกราบเรียนท่านไว้ว่าในฐานะเช่นนี้ กระผมร่วมมือ เต็มที่ แต่ขอว่าไม่เสียสิทธิในการที่จะทำหน้าที่ ส.ส. ฝ่ายค้าน และที่จะมีความเห็นแตกต่าง ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีตอบทันทีว่าถูกแล้ว หน้าที่คือหน้าที่ เพราะฉะนั้นการที่กระผมยื่นขึ้นอภิปราย วันนี้ไม่หมายความว่าไปประชุมแล้วทำไมจึงเห็นแตกต่าง และไม่หมายความว่ากระผม ไม่มีมารยาท เพราะไปประชุมกับเขาแล้วยังจะมาอภิปรายแตกต่าง เพราะความเห็นที่ แตกต่างนี้ บางส่วนกระผมได้แสดงไว้ในที่ประชุมเป็นที่ชัดเจน บางส่วนที่ท่านรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ได้อ้างถึงก็เป็นความจริงว่ากระผมได้คัดค้าน และท่านนายกรัฐมนตรี ในฐานะประธาน ก็ได้ชี้ให้เป็นไปตามที่กระผมคัดค้าน แต่ก็ออกมาอีกอย่างหนึ่ง เวลาเข้าประชุมนี้จะเหมือนกับวันนี้ครับ ก็คือเมื่อเข้าไปแล้วในที่ประชุมก็จะเห็นเอกสารแฟ้มใหญ่อย่างนี้ครับ รู้สึกจะ แฟ้มแบบเดียวกันด้วยครับ รออยู่บนโต๊ะประชุมโดยไม่เคยเห็นมาก่อนครับ แล้วเรา ใช้เวลา ๑ วันเต็มสำหรับการอภิปรายเสนอความเห็น โดยไม่มีโอกาสได้อ่านเอกสารครับ มีครั้งสุดท้ายครั้งเดียวครับที่ทำที่ทำเนียบ กระผมเป็นคนตั้งเงื่อนไขไว้ว่าครั้งสุดท้าย

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบญจวรรณ ๒๔/๒

เมื่อเดือนพฤศจิกายนนั้น ขอให้แจกเอกสารไม่น้อยกว่า ๕ วันล่วงหน้า แต่เอาเข้าจริง ๆ ก็ได้รับเพียง ๒ วันล่วงหน้า แฟ้มก็ไม่น้อยกว่านี้ครับ เพราะฉะนั้นในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ แม้จะมีร่างส่งไปให้ได้พิจารณาล่วงหน้าบ้าง ๒ - ๓ วัน แต่ลำพังร่างนี้ไม่พอครับ เพราะรายละเอียดและข้ออธิบายดี ๆ นี่จะทำให้เราเข้าใจสารบัญญัติของร่างได้มากขึ้นนี้จะอยู่ในแฟ้มเอกสารที่เราเห็นอยู่บนโต๊ะนี้ครับ -----

- ๒๕/๑

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วันนี้ ๒๕/๑

นี่คือลักษณะของการพิจารณาหรือเรื่องสำคัญที่เรียกว่าวาระแห่งชาติ แต่ในวิธีการที่ประชุมและทำกันมาจะมีลักษณะอย่างนี้เสมอ ก็คือผู้ที่ประชุมให้ข้อคิดเห็นนี้ จะไม่ได้เอกสารล่วงหน้า จะให้น้อยที่สุดทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้เป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อประชาชนทั้งประเทศครับ มันน่าจะมื่ออะไรซึ่งพิจารณากันได้กว้างขวาง เปิดเผยได้มากกว่านี้ ด้วยความจำกัดเช่นนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขอกราบเรียนว่าทั้ง ๆ ที่เป็นวาระของการรับหลักการ กระผมไม่ควรจะลงรายละเอียด แต่เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้มีลักษณะพิเศษครับ หลักการกับรายละเอียดนี้ต้องไปด้วยกัน มิฉะนั้นจะไม่เห็นภาพชัดเจนว่าควรจะได้รับหลักการได้หรือไม่ เพราะถ้าดีแต่หลักการ แต่รายละเอียดมันไม่ดี ท่านอาจจะบอกวาก็ไปแก้เอาในขั้นกรรมาธิการ ก็อย่างที่ท่านอภิสิทธิ์ได้พูดไปแล้วครับ ท่านเขียนหลักการผูกมัดมัดตัวมากครับ ไม่มีทางจะแก้อะไรที่มันผิดไปจากหลักการ มันก็จำเป็นจะต้องดูหลักการ ๗ ข้อนี้ว่ารายละเอียดมันไปกับหลักการด้วยหรือไม่

กระผมขออภิปรายในประเด็นที่ ๑ กราบเรียนท่านประธานผ่านไประบบราชการก็คือเมื่อพูดกันถึงระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็อ้างไปถึงฉบับปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ทุกคนก็เข้าใจครับว่าการบริหารราชการแผ่นดินนี้มี ๓ ส่วน คือ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค แล้วก็ส่วนท้องถิ่น ที่จริงเรื่องท้องถิ่นนี้รัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบได้ทำล่วงหน้าไปมาก แต่ภูมิภาคนี้ที่จริงแล้วยังปรับตัวไม่ทันกับเรื่องกระจายอำนาจด้วยซ้ำ จึงเป็นที่น่าเสียดายครับว่าเมื่อมีการร่างแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเราไม่หยิบมาทบทวนเสียทั้ง ๓ ส่วน แล้วจริง ๆ จะว่ากันไป ๓ ส่วนนี้มีส่วนเชื่อมโยงกันด้วย ถ้าทำดัดเป็นตอนเป็นตอนอย่างที่เราทำแต่เฉพาะราชการส่วนกลาง ก็พอจะเข้าใจได้ครับว่ารัฐบาลนั้นเร่งรัดที่จะให้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ก็ไม่ได้ไปแตะเรื่องภูมิภาค ทั้ง ๆ แล่นจะสำคัญ แล้วก็ไม่ได้ไปแตะราชการส่วนท้องถิ่นแต่ประการใดให้เห็นความเชื่อมโยง เพราะฉะนั้นประเด็นที่น่าเสียดายตรงนี้ก็คือทำให้เราพิจารณากฎหมายฉบับนี้ไม่เห็นภาพของระบบบริหาร

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วันนี้ ๒๕/๒

ราชการแผ่นดินจริง ๆ จะเห็นแต่เฉพาะภาพของระบบบริหารราชการส่วนกลาง ซึ่งก็ได้
แก่ กระทรวง ทบวง กรม

ประการที่ ๒ ที่เราไปประชุมกันนี้ครับ เรามีความเข้าใจตรงกันครับว่า
การปฏิรูประบบราชการนั้น เราอยากให้เห็นความเป็นราชการน้อยลง เราอยากให้เห็น
ราชการเล็กลงแต่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เราอยากให้เห็นระบบส่วนกลางนี้เอื้ออำนวย
ต่อการกระจายอำนาจ เราอยากให้เห็นระบบส่วนกลางนี้ทำงานในลักษณะเครือข่าย
ซึ่งมีทั้งภาคเอกชนและมีหน่วยงานประเภทอื่นที่ไม่ใช่ส่วนราชการ จะเรียกว่าเป็น
องค์กรอิสระ จะเรียกว่าเป็น องค์กรมหาชน หรืออะไรก็ได้แล้วแต่ ภาพใน ๒ ส่วนนั้นไม่มี
เลย กระผมจึงเห็นว่าร่างที่ออกมานี้ทำให้มันเป็นราชการมากขึ้นแทนที่จะทำให้เป็น
ราชการน้อยลง -----

สพ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

รสรินทร์ ๒๖/๑

ประเด็นที่ ๓ ครับ เมื่อดูโครงสร้างนี้จะเห็นได้ชัดอยู่ ๒ ประเด็นครับ แล้วเมื่อนำโครงสร้างนี้เข้าไปสู่ พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จะยิ่งเห็นชัดขึ้น ผมจะจดเว้นไม่อภิปรายในส่วนที่เป็น พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เพราะจะขอโอกาสอภิปรายตรงนั้นอีกทีหนึ่ง แต่ว่าในส่วนที่อยู่ในฉบับนี้ ๒ เรื่องจะเกิดขึ้น แล้วจะเป็นผลเสียต่อราชการระยะยาวครับ เรื่องที่ ๑ โครงสร้างจะเพิ่มความขัดแย้งระหว่างข้าราชการประจำมากขึ้น ที่เรียนอย่างนี้ก็เพราะว่าในโครงสร้างของกระทรวงท่านจะมีทั้งกรมที่ขึ้นตรงรัฐมนตรี ท่านจะมีทั้งรองปลัดกระทรวงในกรณีที่ได้ให้กลุ่มภารกิจขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี และไปดูแลครับ ๑๐ กว่ากระทรวงนี้เกือบจะไม่มียานให้ปลัดกระทรวงทำเลย เพราะท่านไปจับจัดเป็นกลุ่มภารกิจหมด แล้วถามว่ากฎหมายเขียนว่า ปลัดกระทรวงนี้จะต้องได้รับรายงานตามเวลาที่กำหนด นั้นแหละครับรายงานของความขัดแย้งครับ ก็ไม่เคยรู้เรื่องเลยว่าสั่งการอะไรกันไป แล้วอยู่ ๆ กรมผมที่เคยเป็นปลัดกระทรวงมาก่อน มีรายงานมาบอกกรมผม แต่สั่งการไปเรียบร้อยแล้ว เปลืองกระดาษหลวงเปล่า ๆ ครับ มันไม่มีวิธีการประสานอย่างอื่นหรือ ตรงนี้กระผมถือว่าการสร้างความขัดแย้งไว้ในโครงสร้าง เพราะจากเดิมนี้รองปลัดปฏิบัติงานตามที่ปลัดมอบหมาย เดียวนี้มันจะมีรองปลัด ๒ แบบครับ รองปลัดที่จำกัดไว้กระทรวงละ ๑ คน แล้วกระทรวงใหญ่มีได้ ๒ คนนี้ อันนั้นทำตามที่ปลัดมอบหมาย แต่รองปลัดที่ดูแลกลุ่มภารกิจขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีนี้ครับ ไม่ต้องรอให้ปลัดมอบหมายครับ ก็จะเกิดรองปลัด ๒ ประเภทขึ้นในระบบในกระทรวงเดียวกันครับ แล้วก็ยังมียกยัดขึ้นตรงอีกนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าจะเป็นปฏิกิริยาของความขัดแย้งในหมู่ข้าราชการกันเป็นอย่างมาก ซึ่งจะไม่เป็นผลดี แล้วอีกประการหนึ่งที่เด่นชัดสัมพันธ์กับที่ท่านอภิปรายได้อภิปรายไป ก็คือการทำเช่นนี้จะทำให้เกิดการแทรกแซงจากฝ่ายการเมืองได้มากขึ้น เพราะเหตุว่าอะไร ๆ ก็ขึ้นตรง แล้วก็ยังมีอำนาจเรื่องย้ายโอนงบประมาณ ยังไปมีอำนาจจัดส่วนอื่น ๆ อีก

ประการที่ ๔ ครับ กระผมกำลังคิดว่าหลักการกำลังจะเพี้ยนหรือเปล่า เพราะในหลักขานนั้นถือว่า ทางฝ่ายการเมือง คือฝ่ายนโยบายฝ่ายประจำตั้งแต่ ปลัดกระทรวงลงมา คือฝ่ายที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ แต่ขณะนี้จุดเชื่อมโยงตรงนี้ กำลังจะเปลี่ยนไปใน ๒ ลักษณะ เปลี่ยนไปในลักษณะที่ ๑ ก็คือการที่ขึ้นตรงกันเยอะ ๆ นี้ครับ เปลี่ยนไปในลักษณะที่ ๒ ก็คือท่านไปเขียนไว้ในอำนาจหน้าที่ปลัดนี้ให้เป็นผู้ เสนอแนะนโยบายครับ ก็เป็นครั้งแรกเหมือนกันนะครับ ที่เห็นบ่นกันนักรัฐบาลไหนเข้ามา ก็บอก โดย นโยบายมันถูกรวบงำโดยฝ่ายประจำ เดียวนี้ท่านไปยุเขาจะครับ โดยให้เขามี หน้าที่เสนอแนะนโยบาย แล้วอย่าไปว่าเขาจะครับ ผมเคยถูกว่าครับ ในฐานะเป็นฝ่ายประจำ ว่านโยบายทั้งหลายนี้ฝ่ายประจำร่างไว้ แล้วก็ครอบ ขณะนี้เขียนให้เขาเลยครับ

ใน ๔ ประการนี้ ผมถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ ผมขออนุญาตท่านประธานครับ ที่จะชี้รายละเอียด ประกอบ เพื่อว่าถ้าท่านรับหลักการไปทั้ง ๆ กระผมไม่รับนี้ แล้วก็จะใช้ประโยชน์ในการ ประยุกต์ได้ กระผมก็จะพอใจ แม้จะมีความเห็นแตกต่าง ประเด็นแรกเลยครับ ในมาตรา ๓ ท่านได้พูดถึงวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีนี้ กระผมไม่เห็นอธิบายไว้ที่ไหนใน พ.ร.บ. นี้ แล้วคำนี้ใช้กันสับสนหมดครับ เดียวก็กรรมมาภิบาล รัฐบาลที่แล้วก็ประกาศออกมาว่า หลักการบริหารและการจัดการที่ดี อันนี้บอกว่าเป็นวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายความว่าบ้านเมืองดีอยู่แล้วหรืออย่างไรครับ

ศส ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

นิตรา ๒๗/๑

กระผมยังนึกว่าการที่เอาศัพท์แสงอะไรมาใช้ในกฎหมายอย่างนี้จะต้องนิยามหรืออธิบายความให้เป็นที่ชัดเจน ในมาตรา ๗ ครับ ท่านอภิลิขิต์อภิปรายไปแล้ว กระผมขอเสริมนิดเดียวครับ ที่ไปให้อำนาจกระทรวงตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งส่วนราชการเพื่อรับผิดชอบภาระหน้าที่ใดโดยเฉพาะ โดยมีผู้บังคับบัญชาของส่วนราชการดังกล่าวเป็นอธิบดีหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าอธิบดี จริง ๆ แล้วอำนาจเล็ก ๆ ลงไปนี้ตรงนี้ก็คงไม่ใช่หน่วยงานที่เรียกว่ากรม คงเป็นหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และฐานะของหน่วยงานก็ไม่จำเป็นต้องเท่ากรม แต่มันแปลกครับ ผู้บริหารกับมีฐานะเท่าอธิบดี ซึ่งแต่ไหนแต่ไรมานี้มาตรฐานของงานกับมาตรฐานตำแหน่งมันต้องไปด้วยกัน ครั้งนี้อาจจะตั้งหน่วยงานเล็ก ๆ แล้วก็อาจจะบอกให้ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรี แล้วก็ขอให้มันเท่ากับอธิบดีมาดูแล ซึ่งตรงนี้นี่ถ้าให้กันพว่เพื่่อนะครับ จะเป็นป่อเกิดให้ใหญ่โตอู้ยอ้ายตรงนี้ แล้วก็กำหนดกันขึ้นมาในลักษณะที่ยากแก่การที่ระควบคุม แล้วก็ค่อนข้างจะขัดกับหลักการบริหารบุคคลครับ

ในประเด็นถัดไปนั้นเป็นเรื่องที่กำหนดหน้าที่ปลัดกระทรวงครับ ท่านเขียนไว้ใน (๑) เสนอแนะการจัดทำนโยบายต่อรัฐมนตรีที่กระผมได้อภิปรายไปแล้วนะครับ แล้วก็เรื่องรองปลัดจะชัดเจนเลยครับ ที่บอกว่าถ้ากระทรวงใดจัดเป็นกลุ่มภารกิจให้แต่ละกลุ่มภารกิจมีรองปลัดคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบราชการ บังคับบัญชาราชการในกลุ่มนั้นขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีนี้ครับ ตรงนี้ที่ผมบอกว่ามันมีรองปลัด ๒ แบบ แล้วมันก็มีรองปลัดที่ใหญ่กว่าปลัดครับ

ในขณะเดียวกันถ้าดูต่อไปอีกประเด็นหนึ่งนะครับ ซึ่งเป็นเรื่องของคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบราชการ ตรงนี้ประเด็นที่น่าสังเกตนอกจากที่ท่านอภิลิขิต์ให้ข้อสังเกตไปแล้ว ก็คือค่อนข้างจะแปลกครับที่ให้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย ๓ คนทำงานเต็มเวลา ก็หมายความว่าเราต้องไม่ทำหน้าที่อื่น มาทำหน้าที่นี้อย่างเดียว แล้วเขาคงจะเป็นทั้งฐานะกรรมการด้วย และฐานะผู้ปฏิบัติงานด้วยใช่ไหมครับ ซึ่งลักษณะเช่นนี้ก็เคยเป็นของใหม่ครับ อันนี้เป็นของใหม่ แต่จะปฏิบัติได้หรือไม่

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นิวรา ๒๗/๒

กระผมขอฝากข้อสังเกตไว้ ที่สำคัญคือเรื่องหน้าที่ของ ก.พ.ร. ผมมีความรู้สึกที่ ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานแทนที่จะเป็นเชิงวิชาการ เชิงนโยบายและพัฒนา กลับเป็นหน่วยงานที่ดูว่าจะมีเรื่องปฏิบัติเยอะเหลือเกิน แม้แต่เรื่องการฝึกอบรมก็ต้องทำในข้อ ๖ แล้วก็ไปยุ่งในเรื่องอีกหลายเรื่องที่คิดว่าไม่น่าจะเป็นหน้าที่ของ ก.พ.ร. เช่นใน (๒) ไปเสนอแนะในเรื่องปรึกษาเกี่ยวกับหน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นหน่วยงานอิสระมีได้อยู่ในกำกับของราชการฝ่ายบริหาร ไปยุ่งกับเขาทำไมครับ

- ๒๘/๑

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๒๘/๑

เมื่อ ก.พ.ร. นี้จะทำแต่เรื่องการพัฒนาในส่วนของส่วนงานราชการ กระผมก็อยากจะเห็นว่า เรื่องของ ก.พ.ร. ถ้ามี มันน่าจะให้มีหน้าที่เชิงพัฒนามากกว่าที่จะมีหน้าที่เชิงปฏิบัติการ ทำยที่สุดนี้ครับที่แปลกใจมาก ๆ ก็คือเรื่องซึ่งท่านอภิสิทธิ์พูดแล้วจะครับว่า ในกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน ๒๕๓๕ ซึ่งตอนนั้นกระผมเป็นเลขาธิการครับ ตอนนั้นไม่มีใครดูแลเรื่องงานจัดระเบียบราชการ กระทรวง ทบวง กรม ก็เลยไปเขียนให้ ก.พ. เป็นคนดูแล และเมื่อแยกออกมาเป็น ก.พ.ร. แล้ว กฎหมาย ก.พ. ก็ได้แก้ไขแล้วที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๘ นี่ผมยังสงสัยใหญ่ ว่าให้เลขาธิการ ก.พ. ทำหน้าที่เลขาธิการ ก.พ.ร. ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ขึ้นใหม่ กระผมไม่เห็นว่าการปรับปรุงกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งเป็นหน้าที่ของเลขาธิการ ก.พ. นี้ แล้วทำไมต้องโยงเลขาธิการ ก.พ. มากับ ก.พ.ร. ด้วย ซึ่งตรงนี้ กระผมคิดว่ามันไม่ได้เกี่ยวกับ เพราะถ้าหากว่าเรางานที่ฝรั่งเรียกว่า โอเอ็นเอ็ม (ONM) มาไว้ทางนี้ ก.พ. ก็ทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนไปแล้วจะปรับแก้กฎหมายอย่างไรก็ว่ากันไป แต่ว่าการผูกโยงว่าให้เลขาธิการมาทำหน้าที่ จนกว่าจะมีการปรับปรุง คล้าย ๆ กับ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้มาเกี่ยวข้องกับตรงนี้ กระผมค่อนข้างจะตื่นเต้นกับตำแหน่งรองปลัดครับ ถ้ายังไม่เกษียณอายุอาจจะขอสมัครไปเป็นรองปลัดครับ ก็คือดูจะสำคัญเหลือเกินใน พ.ร.บ. ฉบับนี้ มาตรา ๑๙ นี้ครับ ท่านห่วงรองปลัดมาก ว่าไม่กระทบหรือเป็นรองปลัดอยู่เยอะเยอะก็เป็นต่อไปเถอะ แล้วก็จำนวนรองปลัดนี้เขาจะทำให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี เพราะว่าเกิดที่ว่างกฎหมายฉบับนี้ไปกำหนดว่ารองปลัดมีได้คนเดียว กระทรวงใหญ่มีได้ ๒ คน ถ้ามีกลุ่มภารกิจมีเพิ่มได้อีกกลุ่มละ ๑ คน อันนี้จะทำให้เสร็จให้เข้าที่นี้เหลือตามจำนวนของที่จะมีตามกฎหมายเกณฑ์ใหม่ ภายใน ๒ ปี ก็เลยชักจะอยากรู้เพราะไม่มีเวลาอ่านเอกสารที่เสนอเข้ามาเพราะเพิ่งเห็นว่าจะระบบเก่ามีรองปลัดอยู่สักกี่คน ระบบใหม่นี้ทำตามเกณฑ์แล้วมันจะมีกี่คน แล้วก็รองปลัดที่เหลือนี้จะทำอย่างไร จะให้เขาทำหน้าที่รองปลัด เอง ออก หรือว่าจะเอาเขาไปไว้ที่ไหนครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๒๘/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านดอกเตอร์ลิขิต และท่านอลงกรณ์ครับ
หลังจากนั้น แล้วก็ท่านจักรพันธ์ต่อจากท่านอลงกรณ์ เชิญท่านดอกเตอร์ลิขิตก่อนครับ

นายลิขิต อีรวะดิน (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายลิขิต อีรวะดิน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ท่านประธานที่เคารพครับ
กฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ คือร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. เป็นกฎหมาย
ที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเองเคยเป็นกรรมการ
ในคณะกรรมการปฏิรูประชาการในสมัยรัฐบาล พลเอก เปรม พลเอก ชวลิต
และท่านชวน หลีกภัย จึงติดตามเรื่องนี้อยู่พอสมควร แต่ก่อนจะพูดถึงประเด็นนั้น
กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า การปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน
และการปฏิรูประบบราชการนั้นเป็นงานที่ใหญ่และสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในประวัติศาสตร์
นั้นการปฏิรูปครั้งใหญ่ที่สุดมีอยู่ ๒ ครั้งก่อนจะถึงสมัยปัจจุบัน ซึ่งอาจจะเป็นการปฏิรูป
ในครั้งที่ ๓ นั่นคือสมัยพระบรมไตรโลกนาถในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี
และในสมัยล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ ปี พ.ศ. ๒๔๓๕ เมื่อพระองค์ทรงปฏิรูประบบ
บริหารราชการแผ่นดิน สร้างรัฐชาติไปสู่รัฐชาติแบบใหม่ รวมศูนย์อำนาจให้เกิด
ความมั่นคงและพัฒนาในด้านต่าง ๆ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ที่สำคัญที่สุด
เปลี่ยนจากจุลศตวรรษ เวียง วัง คลัง นา มาเป็น ๑๒ กระทรวงแบบตะวันตก -----

สม ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุทธาภิพย์ ๒๙/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ จริง ๆ แล้วเมื่อก็มีการพูดถึงมาตรา ๒๓๐ วรรคสองของ รัฐธรรมนูญ การรวม ยุบ รวม ตั้งกระทรวง ทบวง กรม ขึ้นใหม่นั้น ถ้าหากไม่มีการ กำหนดตำแหน่งอัตราของข้าราชการหรือลูกจ้างเพิ่มขึ้นสามารถกระทำได้โดยกฎีกา ในส่วนนี้กระผมต้องขอกล่าวว่าที่มีการเสนอเป็นพระราชบัญญัตินั้นก็เป็นการให้เกียรติ สภาแห่งนี้ที่จะพิจารณาอย่างละเอียด บัญหาอยู่ที่ว่าถ้าใช้มาตรา ๒๓๐ วรรคสอง นั้น จะกำหนดตำแหน่งอัตราข้าราชการเพิ่มขึ้นไม่ได้ ข้าราชการหรือลูกจ้างภายใน ๓ ปี การออกเป็นพระราชบัญญัติจึงน่าจะเป็นประโยชน์กว่า ท่านประธานที่เคารพครับ การปฏิรูปการเมืองเกิดขึ้นจากการร่างรัฐธรรมนูญของ สสร. และประกาศใช้เมื่อ ตุลาคม ๒๕๔๐ เราก็คงหวังว่าจะมีการปฏิรูปการเมืองในส่วนที่ดีขึ้น ซึ่งก็เป็นที่น่าทรม กันอยู่แล้วมีการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในทิศทางที่ดีขึ้นพอสมควร แต่การปฏิรูป การเมืองจะไม่สมบูรณ์ถ้าไม่มีการปฏิรูปการบริหาร โดยนัยนี้การปฏิรูปการบริหาร มี ๒ มิติ มิติที่ ๑ คือการกระจายอำนาจ ซึ่งขณะนี้ต้องกล่าวด้วยความยินดีว่า อย่างน้อยที่สุดก็ได้มีการกระจายอำนาจ มีพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ขึ้นตอนของการแบ่งอำนาจรวมทั้งการกำหนดงบประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๔๕ และ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๔๙ นั่นคือมิติที่ ๑ มิติที่ ๒ คือระบบราชการ ซึ่งก็ เป็นที่น่าทรมกันดีอยู่ว่าระบบราชการประกอบด้วยกระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน ซึ่งเป็นของใหม่ที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ท่านประธานครับ กระผมจะพูด ประเด็นหลัก ๆ ๓ ประเด็น ซึ่งเป็นเรื่องของหลักการและอาจจะเกี่ยวกับปรัชญาการบริหาร และก็อาจจะต้องขออนุญาตลงในรายละเอียดบ้างเพียงเล็กน้อย เพื่อจะเป็นประโยชน์ ในการแปรญัตติต่อไป

ประการแรก ท่านประธานครับ การปกครองของเรานั้นคือส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น เมื่อมีการกระจายอำนาจส่วนภูมิภาคต้องลดอำนาจลง ส่วนกลางอาจจะคงอยู่เหมือนเดิม ถ้าเราต้องการผู้บริหารแบบแข็ง ที่เรียกว่า สตรอง เอกเซคิวทีฟ (Strong executive) มีการกล่าวว่าในประเทศที่กำลังพัฒนานั้น

ถ้าจะให้การดำเนินโครงการการพัฒนาต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดีนั้น จำเป็นต้องมีฝ่ายบริหาร
ที่แข็งแกร่งสมควร เพราะถ้าฝ่ายบริหารอ่อนแอ ไม่มีเสถียรภาพก็จะเกิดปัญหา แต่ถ้า
ฝ่ายบริหารแข็งแกร่งเกินไปจนฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถจะคุมได้ก็จะเกิดการเสียดุลขึ้น
และนั่นจะเป็นผลร้ายต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ในกรณีของการแบ่งเป็น
ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ถ้าจะให้ มี โลว์ ออฟ คอมมานด์ (Line of command)
หรือที่เรียกว่า แนวทางแห่งการบังคับบัญชาลดหลั่น สิ่งหนึ่งซึ่งไม่ได้พูดถึงในการปฏิรูปครั้งนี้
หรืออาจจะไม่เป็นประเด็นสำหรับผู้ซึ่งประชุมสัมมนาถึงการปฏิรูประบบการบริหารและ
ระบบราชการก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นผู้บริหารในจังหวัดหนึ่ง ๆ ในราชการจังหวัด
ซึ่งขณะนี้ก็มีแบบซีอีโอ (CEO) ที่มีการทาบกันว่ามีกาทรดลง แบบลักษณะที่เป็น
ไพลอต โปรเจคท์ (Pilot project) คำถามที่จะต้องถามก็คือว่า ถ้าจะให้สายการบังคับบัญชา
นั้นสอดคล้องกับการบริหารแบบใหม่โดยไม่มีความขัดแย้งกันนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดควรจะ
ขึ้นอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรี หรือตัวนายกรัฐมนตรีโดยตรงหรือไม่ กระทรวงมหาดไทยเป็น
หนึ่งในกระทรวงเหมือนกระทรวงอื่น ๆ อีกหลายกระทรวง เหตุผลที่เกิดในอดีตก็คือสมัย
ล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ นั้น มีกรมพระยาดำรงราชานุภาพเป็นเสนาบดี และมีการกิจสำคัญคือ
การรวมศูนย์อำนาจ แต่ปัจจุบันสถานการณ์ได้เปลี่ยนไป ถ้าจะให้สอดคล้อง ผู้ว่าราชการ
จังหวัดซึ่งบริหารราชการแต่ละจังหวัด น่าจะขึ้นอยู่กับตัวหัวหน้าผู้บริหารสูงสุดของประเทศ
อันนี้เป็นประเด็นซึ่งอาจจะมีการถกเถียงถึงผลดี ผลเสีย อาจจะถูกหรืออาจจะผิด แต่จำเป็น
ต้องมีการกล่าวถึงนั่นคือประเด็นที่ ๑ ซึ่งเป็นประเด็นใหญ่ ประเด็นสำคัญก็คือเรื่องการ
กระจายอำนาจตามมาตรา ๗๘ มาตรา ๒๘๒ มาตรา ๒๙๐ ของรัฐธรรมนูญนั้น ขณะนี้
ก็ไปสู่อันที่เรียกว่าถ้าผมจะกล่าวก็คงไม่ผิดนักว่าก็อยู่ในขั้นทดลอง และคิดว่าอันนี้จะเป็น
ฐานสำคัญของการพัฒนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยและการปกครองตนเอง
ต่อไป

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุภภา ๓๐/๑

แต่ในขณะที่ส่วนปกครองส่วนท้องถิ่นแข็งแกร่งขึ้น จำเป็นต้องพูดถึงบทบาทของ
ส่วนภูมิภาค การเกิดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นในกระทรวงมหาดไทย
อาจจะกระทำด้วยเจตนาดี แต่จะขัดกันหรือไม่กับการพยายามให้ความอิสระกับ
การปกครองส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาคจำเป็นหรือไม่ต้องเข้าไปส่งเสริมในขอบเขต
กว้างขวางขนาดนั้น นี่เป็นคำถามที่อาจจะต้องนำไปพิจารณาในการแปรญัตติ

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ การปฏิรูประบบราชการ การปฏิรูป
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือการปฏิรูปบริหาร จะกระทำโดยอยู่ในช่องว่างของ
๓ สถาบัน ต่อไปนี้คงจะไม่เกิดผล การปฏิรูปอันใดก็ตามในขณะนี้เกี่ยวกับการบริหาร
ราชการแผ่นดินนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึง ๓ หน่วยงานหลักซึ่งมีการกล่าวถึงบ้างแล้ว
ในระดับหนึ่ง เบื้องแรก องค์กรทุกองค์กรจะต้องประกอบด้วยบุคคลากร และหน่วยงานซึ่ง
ดูแลบุคลากรในขณะนี้คือ ก.พ. ก็เป็นที่ทราบว่ามีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่ง
ในการบริหารบุคลากรในหลาย ๆ ระดับด้วยกัน ข้อสังเกตก็คือหน่วยงานนี้มีทั้งอำนาจ
ในการออกกฎ ในการวินิจฉัยตัดสิน และในการวางบทลงโทษ ข้อที่น่าสังเกตก็คือ ถ้ามี
การปฏิรูปโครงสร้างระบบราชการ แต่ทาง ก.พ. ไม่สามารถที่จะหามาตรการปฏิรูป
ตัวบุคคลซึ่งเป็นหน่วยสำคัญที่สุดหรือว่าเอเจนต์ (Agent) สำคัญในองค์กรก็จะเกิดปัญหา
ยกตัวอย่างเช่น ถ้าขาดแรงจูงใจนอกเหนือจากรายได้ แต่แรงจูงใจในควมมีอุดมการณ์
มีความผูกพันต่อองค์กร ต่อวิชาชีพ ถ้าทัศนคติแบบเจ้าขุนมูลนายยังเหลืออยู่ ถ้าเกิดปัญหา
การข้อราษฎรบ้างหลงในการจัดซื้อจัดจ้าง ถ้าการบังคับกฎหมายหย่อนยานและเลือกปฏิบัติ
โดยตัวบุคคล และที่สำคัญที่สุดถ้าระบบอุปถัมภ์ยังเหลืออยู่ในระบบราชการ แบ่งเป็นกลุ่ม
แต่ละกลุ่มก็อาศัยอำนาจที่มีอยู่นั้นเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อคนที่อยู่ใต้บังคับบัญชา หรือว่า
ผู้อยู่ใต้ระบบอุปถัมภ์ก็จะเกิดปัญหา เพราะฉะนั้นการปฏิรูประบบราชการนั้นจำเป็นต้อง
ปฏิรูปที่สถาบัน ก.พ. ด้วย ก็เป็นเรื่องที่น่ายินดีที่มีการจะตั้ง ก.พ.ร. ซึ่งจะพูดถึงต่อไป

ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกันคือเรื่องงบประมาณ มีคน
ก็ต้องมีเงิน องค์กรไม่สามารถดำเนินไปได้ถ้าไม่มีเงิน กฎหมายงบประมาณ

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

สุภภา ๓๐/๒

ท่านประธานที่เคารพครับ เป็นกฎหมายปี ๒๕๐๒ สมัย จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งหมายความว่า ๕๓ ปีมาแล้วที่กฎหมายฉบับดังกล่าวยังใช้เป็นกฎหมายในการบริหารราชการแผ่นดินอยู่ ที่สำคัญที่สุดกรมเป็นหน่วยงานประมาณ ไม่ใช่กระทรวง มีการกล่าวว่กระทรวงมีเพียงกระทรวงเดียวที่เป็นกระทรวงอย่างแท้จริง เพราะดูแลงบประมาณ และกรมอื่น ๆ นั้นเป็นกรมวิชาการ นั่นคือกระทรวงสาธารณสุข ส่วนหน่วยงานอื่น ๆ นั้นการแบ่งกระทรวงไม่มีความหมายเมื่อถึงกระบวนการจัดงบประมาณ เพราะกรมเป็นหลัก เมื่อกรมเป็นหลัก งานที่จะต้องมีการประสานกันในกระทรวงโดยสำนักงานปลัดกระทรวง หรือแม้กระทั่งสำนักงานรัฐมนตรีประจำกระทรวงนั้น ก็ทำได้ลำบาก ในส่วนนี้คำถามที่จะต้องถามก็คือว่า ถ้าพยายามปฏิรูประบบราชการ แต่วิธีการ กระบวนการงบประมาณยังเป็นเช่นนั้นก็คือ กรมเป็นหลักนั้นจะแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้อย่างไร

ในส่วนที่ ๓ ท่านประธานครับ ทิศทางในการพัฒนาประเทศในอดีต เนื่องจากเป็นระบอบมาตยาธิปไตย ความไม่มั่นคงและเสถียรภาพทางการเมือง เกิดขึ้นสูง จึงต้องใช้ข้าราชการประจำเป็นคนวางแผน ๖ ปีแผนแรก จากนั้นแผนละ ๕ ปี ทุก ๆ ๕ ปี แต่ในยุคที่มีระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย หน่วยงานหรือสถาบันที่ต้องวางแผน วางทิศทางของการพัฒนาประเทศก็คือพรรคการเมือง และจะต้องปฏิบัติตามนโยบายที่แถลงต่อสภาถ้าหากเป็นผู้ซึ่งได้รับเสียงสูงสุดและได้เป็นผู้บริหารประเทศ บทบาทของสภาพพัฒนานั้นคงจะต้องเป็นบทบาทของการให้ความสนับสนุนในทางวิชาการ สถิติ และในทางปฏิบัติการด้านอื่น ๆ คงไม่ใช่วางทิศทางอย่างแน่วแน่เหมือนเช่นในอดีตต่อไป

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทั่วไป)

คันสนีย์ ๓๑/๑

เพราะฉะนั้นการปฏิรูประบบราชการในภาพรวมนั้นจำเป็นต้องคำนึงถึงการปรับปรุง ก.พ. งบประมาณ รวมทั้งสภาพัฒน์ด้วย ซึ่งในส่วนนี้กระผมไม่เห็นว่ามีกรกล่าวถึงมากนัก ในส่วนของรายละเอียดท่านประธานที่เคารพครับ ผมพูดน้อย ๆ แล้วกัน เพราะว่าอาจจะเสียเวลาของท่านผู้อื่น

ในเรื่องแรก สำนักนายกรัฐมนตรีมีหน่วยงานหลายหน่วยงาน อยู่ได้สำนักนายก แต่ที่เห็นเด่นชัดก็คือยังขาดสำนักงานพัฒนาการเมือง ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ ในขณะที่มีสภาพัฒนาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ แต่สภาพัฒนาการเมืองหรือสำนักงานพัฒนาการเมืองแห่งชาตินั้นไม่ปรากฏอยู่ใน สำนักนายกนั้น อาจจะเป็นเรื่องของอนาคต แต่กระผมตั้งข้อสังเกตเอาไว้

ในส่วนที่ ๒ กระทรวงวัฒนธรรมนั้นมีหน่วยงานน้อยมาก เป็นไปได้ว่า ในอนาคตอาจจะเพิ่มขึ้น และที่น่าสังเกตก็คือเอกลักษณ์ความเป็นไทยทั้งหลายเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย กระทรวง วัฒนธรรมไม่เพียงแต่ว่าทำสังคมครับ จำเป็นต้องพูดถึงวัฒนธรรมแบบประชาธิปไตย ด้วย ก็คงไม่ได้มีการกล่าวถึงมากนักในรายละเอียด

ท่านประธานที่เคารพครับ สุดท้ายกระทรวงสำคัญที่สุดกระทรวงหนึ่ง จริง ๆ กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่ากระทรวงที่เป็นอนาคตของประเทศชาติ ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงวิทยาศาสตร์ เพราะนั่นคืออนาคตของประเทศชาติ แต่โดยนัยทางการเมืองและสังคมของเรานั้น น้ำหนักของกระทรวงที่กล่าวมานั้น นอกจากกระทรวงศึกษาธิการค่อนข้างจะไม่มี การให้น้ำหนักมากนัก ในกระทรวงวิทยาศาสตร์ เมื่อกระผมดูหน่วยงานอยู่ได้กระทรวง วิทยาศาสตร์นั้นมีเพียง ๔ กรม ซึ่งหมายความว่าหน่วยงานนี้ไม่มีน้ำหนักเท่าที่ควร วิจัยและพัฒนาอันอาจจะมียุติที่ใดที่หนึ่ง การปลูกจิตสำนึกให้มีจิตสำนึกใน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความสำคัญของวิทยาศาสตร์เพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม พัฒนาสังคมและรักษาสภาพแวดล้อมนั้นคงจะต้องมีการพูดถึงในรายละเอียดต่อไป ถ้าหากกระทรวงนี้จะเป็นกระทรวงหลักกระทรวงหนึ่งที่จะพัฒนาประเทศ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

คั่นสนธิ์ ๓๑/๒

ที่สำคัญประเด็นสุดท้ายกระผมอยากจะกล่าวอย่างนี้ครับ

กระทรวงที่แบ่งเป็น ๒ กระทรวง ๓ กระทรวงนั้น บางครั้งถ้ามองดูแล้วจะเห็นว่า
มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งทำให้เกิดผลของการแบ่งเป็น ๒ กระทรวงนั้นอาจจะ
ลดน้อยลง ตัวอย่างเช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เกี่ยวโยง
โดยตรงกับกระทรวงวัฒนธรรม ถ้าพูดถึงความมั่นคงของสังคมและการพัฒนามนุษย์นั้น
จะต้องพูดถึงการพัฒนาวัฒนธรรมด้วย เหตุผลของการแยกเป็น ๒ กระทรวง
ดังกล่าวนี้ กระผมไม่สามารถจะมองเห็นเด่นชัดได้ ซึ่งก็หวังว่าจะได้มีการชี้แจงต่อไปจาก
ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง แต่ถ้าโดยสรุปกระผมอยากจะกล่าวอย่างนี้ครับท่านประธานครับ
การปฏิรูประบบราชการเป็นเรื่องใหญ่และเป็นเรื่องสำคัญในขณะที่มีการปฏิรูปการเมือง
ตามรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ และในขณะที่มีการกระจายอำนาจไปแล้วรวมทั้งการจัด
งบประมาณ การปฏิรูประบบราชการ โครงสร้างกับบริหารราชการแผ่นดินเป็นสิ่งจำเป็น
กระผมขอสนับสนุนหลักการดังกล่าว ส่วนในรายละเอียดนั้นคงจะต้องพยายามพูดจา
เพื่อที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้นต่อไป ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านอลงกรณ์ครับ เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธาน กระผม อลงกรณ์

พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่คณะรัฐมนตรี
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็มีร่างกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้อง ก็คือร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งแน่นอนที่สุดครับ
ก็อยู่ในเรื่องเดียวกันเป็นเรื่องของการปฏิรูประบบราชการ กระผมใคร่ขออนุญาต
ท่านประธานที่จะนำเสนอประเด็น ซึ่งแน่นอนอาจจะเป็นประโยชน์ไม่มากนัก
ต่อรัฐบาลและต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งจะมีการจัดตั้งขึ้น กระผมเชื่อว่าการปฏิรูป
ระบบราชการนั้นเป็นเรื่องซึ่งมีความสำคัญ ไม่ใช่เป็นเพียงนโยบายรัฐบาลเท่านั้น
แต่ว่าเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่ว่าคณะกรรมการการปฏิรูประบบราชการ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

คันสนีย์ ๓๑/๓

ปรร. กิติ หรือว่าคณะกรรมการ ก.พ. กิติ จะนำเสนอความเห็นก็ครั้ง แต่หลักใหญ่สำคัญนั้น
จะต้องคำนึงว่าการที่นำเสนอกฎหมาย ๒ ฉบับ จะเน้นไปในเรื่องของโครงสร้างและ
การปรับปรุงภารกิจขององค์กรของรัฐในระดับกระทรวง ระดับทบวง กรม และอื่น ๆ

- ๓๒/๑

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๓๒/๑

แต่แท้ที่จริงจะต้องย้อนกลับไปสู่วัตถุประสงค์ที่สำคัญ ๔ ประการ นั่นก็คือว่า โครงสร้างองค์กรภาครัฐที่มีการปรับปรุงและมีการกำหนดระเบียบในเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินเป็นหลักเกณฑ์การบริหารนั้น ประการที่ ๑ จะต้องมุ่งเน้นในการสร้างประสิทธิภาพการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ประการที่ ๒ คือ จะต้องมุ่งบริการตอบสนองความต้องการของประชาชน ประการที่ ๓ คือ จะต้องลดขนาดของการบริหารราชการส่วนกลาง ประการที่ ๔ จะต้องกระจายงานและบริการลงสู่ภูมิภาคและถ่ายโอนภารกิจให้ท้องถิ่นในอนาคต นั่นคือวัตถุประสงค์ และนั่นคือสิ่งที่ปรากฏเป็นหัวใจของการปฏิรูประบบราชการและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ความจริงการปฏิรูประบบราชการนั้นก็ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง เรามีการจัดหลักเกณฑ์การบริหาร จัดองค์กรภาครัฐในสมัยพระบรมไตรโลกนาถ ในรูปแบบของเวียง วัง คลัง นา ต่อมาเราก็มาปรับใหญ่อีกครั้งหนึ่งในสมัยรัชกาลที่ ๕ เพราะเหตุว่าสภาพแวดล้อมของการเมืองระหว่างประเทศนั้นคุกคาม ทำให้ประเทศไทยนั้นจะต้องปรับตัว นั่นก็คือการสร้างระบบราชการในรูปแบบของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญมาจนถึงทุกวันนี้ จะต้องยอมรับว่าการเคลื่อนไหวในการปฏิรูประบบราชการนั้น เราเริ่มมีการใช้คำว่า ปฏิรูประบบราชการนั้นในสมัยรัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เปลี่ยนจากการปรับปรุงระบบราชการมาสู่การปฏิรูประบบราชการ และมีคณะกรรมการระดับชาติเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นเป็นต้นมาก็มีการดำเนินการมาโดยตลอด โดยเฉพาะในช่วงปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๑ เป็นต้นมาในสมัยที่ ฯพณฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี เหตุผลของการปฏิรูประบบราชการนั้นความจริงประเทศไทยก็ได้เห็นตัวอย่างจากการปฏิรูประบบราชการในหลายประเทศ ในเหตุผลพื้นฐานค่อนข้างที่จะคล้ายคลึงกัน สาเหตุประการที่ ๑ ก็คือเผชิญวิกฤติเศรษฐกิจไม่ว่าในทศวรรษที่ ๗๐ ทศวรรษที่ ๘๐ หรือว่าล่าสุดก็คือเมื่อ ๔ ปีที่แล้ว ประการที่ ๒ ก็คือต้องการที่จะปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐแบบเดิมสู่แนวทางการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้หลายประเทศก็ได้มีการปรับตัวเช่นเดียวกัน ผมเชื่อว่าในส่วนของ ก.พ. หรือว่า ป.ร. คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ ก็ได้ดูตัวอย่างเปรียบเทียบ โดยเฉพาะทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ว่าหลายประเทศนั้นก็มีมีการปฏิรูประบบราชการ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทวีป)

วันทนา ๓๒/๒

ไม่ว่าเป็นญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ นิวซีแลนด์ เยอรมัน อย่างญี่ปุ่นเป็นต้น ญี่ปุ่นนั้น มีการปฏิรูประบบราชการขอเป็นตัวอย่าง เพราะวันที่เริ่มนั้น หลังสุดก็ค่อนข้างตรงกับ การเลือกตั้งในประเทศไทย ก็คือวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๔ ญี่ปุ่นนั้นใช้แนวทางอยู่ ๔ เรื่อง เรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องการลดกำลังคนภาครัฐ ซึ่งผมจะได้อภิปรายต่อไปสำหรับประเด็น ประเทศไทย ๒. ก็คือสร้างประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า สตรีมไลนิง (Streamlining) หรือรีดไขมันออกไป ให้มีความกระชับกระเฉง มีความคล่องแคล่วของส่วนราชการมากขึ้น ๓. ก็คือว่าการผ่อนปรนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่เรียกว่าความล่าช้าในระบบราชการ ที่เราเรียกว่า เรดเทป (Red tape) วิธีการอย่างนี้ก็เรียกว่า ดีเรกูเลชัน (Deregulation) อีกประการหนึ่ง ก็คือการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์เข้ามาสู่การบริหารราชการเพื่อให้โปร่งใส ตรวจสอบง่ายและรวดเร็ว สุดท้ายก็คือการใช้ ฟรี ฟลอยท์ (Free float) ของข้อมูลข่าวสาร ก็คือการมีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ ซึ่งประเทศไทยก็มี นี่ก็ตัวอย่างหนึ่ง เพื่อให้เห็นภาพรวม เพราะเหตุว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้นำเสนอภาพรวมเป็นแนวทาง ความคิดหลักการในเรื่องนี้ สำหรับในส่วนของประเทศไทยนั้น ท่านประธานครับ ผมคิดว่าการนำเสนอกฎหมายเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ เราต้องถามเสียก่อนว่าประเทศจะได้อะไร ประชาชนจะได้อะไรทั้งในปัจจุบันและอนาคต การปฏิรูประบบราชการด้วยกฎหมายดังกล่าวนั้นจะลดการคอร์รัปชันได้หรือไม่ ท่านประธานครับ เมื่อปี ๒๕๔๒ องค์กรที่เรียกว่า องค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ หรือเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า ^{ทรานสแพเรนซี} อินเตอร์เนชันแนล (Transparency international) นั้น ได้สำรวจว่าใน ๙๙ ประเทศ ประเทศใดบ้างที่มีการคอร์รัปชันมาก ใน ๙๙ ประเทศ ประเทศไทยอยู่อันดับที่ ๖๔ ครับ แต่ว่าปีถัดมาก็มีการปรับปรุงปฏิรูป ระบบราชการในที่สุดก็ขยับมาเป็นลำดับที่ ๖๐ ขณะเดียวกันเราต้องตอบคำถามให้ได้ว่า การปฏิรูประบบราชการนั้นจะทำให้ข้าราชการมีการใช้อำนาจในทางที่มีชอบหรือไม่ -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

นัยนา ๓๓/๑

จะลดปัญหาส่วย ปัญหาห่วย ปัญหาปอน ปัญหาที่เป็นปัญหาสังคมต่าง ๆ หรือการปฏิรูประบบราชการจะทำให้การพัฒนาประเทศดีขึ้น น้ำกินน้ำใช้ในชนบท โรงพยาบาล สถาบันการศึกษานั้นจะสามารถสนองความต้องการของประชาชนได้พอเพียงและเสมอภาคหรือไม่ หรือเราจะสามารถสร้างเสถียรภาพการค้าระหว่างประเทศได้มากน้อยเพียงใด หรือว่าเราจะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเจรจาความเมืองระหว่างประเทศได้ ความจริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งเกี่ยวข้องกับประเทศชาติและประชาชนโดยตรง ท่านนายกรัฐมนตรีพูดในหลายที่หลายทาง ซึ่งท่านก็มักจะอ่านหนังสือที่ออกใหม่ ๆ ในต่างประเทศ เรื่องนี้กระผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่ยากจะเรียนย้ำในส่วนนี้ เพราะจะสะท้อนแนวทางของรัฐบาล ซึ่งกระผมจะตั้งคำถามในเรื่องทิศทางอันเป็นหลักการของการปฏิรูประบบราชการ นักวิชาการที่ท่านนายกรัฐมนตรีอ้างถึงก็คือ วอลเลนซ์ เดนนิส ซึ่งเขียนหนังสือเรื่องรีดิงกิ้ง เดอะ ฟิวเจอร์ (Rethinking the future) ความจริงแล้วเรื่องนี้เป็นเรื่องของกระดมพลังความคิด สถิติปัญญาของประชาชน ขององค์กร ของประเทศชาติ แล้วก็สร้างแนวทางการบริหารสำหรับปัจจุบันและอนาคต ซึ่งก็สะท้อนออกในสิ่งที่ท่านได้นำเสนอต่อสภา ผมก็จะพยายามใช้พลังสติปัญญาในการนำเสนอประเด็นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิรูประบบราชการในประเทศไทย ท่านเลขาธิการ ก.พ. ได้บันทึกและก็พูดไว้บอกว่า กระบวนการปฏิรูประบบราชการนั้นได้เริ่มก้าวเดินมาอย่างเป็นรูปธรรมในช่วง ๓ - ๔ ปีนี้เอง ท่านประธานครับ ตรงนี้เองที่ผมอยากจะเรียนว่าการปฏิรูประบบราชการนั้นเป็นความต่อเนื่อง มันเหมือนการวิ่งผลัด รัฐบาลส่งไม้ต่อจากรัฐบาลหนึ่งไปสู่อีกรัฐบาลหนึ่ง แต่ผมกำลังจะเรียนว่า รัฐบาลชุดปัจจุบันนั้นที่เสนอกฎหมายมาซึ่งมีแนวทางหลักการนั้นท่านรับไม้ต่อมาจริง แต่ท่านกำลังวิ่งผิดคู่ครับ ทิศทางนั้นกำลังจะผิดพลาด ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ ท่านประธานคงจะทราบดีว่าหัวใจของการปฏิรูประบบราชการนั้นสิ่งที่เราย้ำเน้นมากถึงกับเมื่อ ๔ ปีที่แล้วได้ตรารัฐธรรมนูญออกมาบังคับใช้ และเป็นครั้งแรกที่รัฐธรรมนูญนั้นได้เขียนบทบัญญัติในมาตรา ๒๓๐ โยงไปถึงปัญหาของประเทศชาติ นั่นก็คือห่วงใยในปัญหาเรื่องของอัตรากำลังคนภาครัฐ ห่วงใยในปัญหาในเรื่องของงบประมาณแผ่นดิน

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

นัยนา ๓๓/๒

ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ เพราะงบประมาณไม่เหลือ เหลืองบลงทุนเพียงเล็กน้อย ท่านประธานทราบไหมครับว่าในข้อเท็จจริงนั้นกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน ไม่รวมฝ่ายทหาร เพราะกฎหมายฉบับนี้ไม่รวมข้าราชการทหาร เรามีกำลังคนภาครัฐอยู่ ๑.๖ ล้านคน คิดเป็น ๒.๖ เปอร์เซ็นต์ของประชากร คิดเป็น ๔.๙ เปอร์เซ็นต์ของกำลังแรงงาน เรามีข้าราชการอยู่ ๑.๓ ล้านคน เรามีลูกจ้างอยู่ ๓ แสนคน ในส่วนนี้เรามีข้าราชการส่วนกลาง ภูมิภาค ๑.๒ ล้านคน นอกนั้นเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ท่านประธานครับ การมีกำลังคนภาครัฐจำนวนมากมาอย่างนี้ก่อให้เกิดอะไรขึ้น ข้อเท็จจริงที่เราจะต้องรับผิดชอบร่วมกันทั้งปัจจุบันและอนาคตสำหรับฝ่ายบริหารคือรัฐบาล แล้วก็สภาผู้แทนราษฎรไม่ว่าฝ่ายค้านหรือรัฐบาล นั่นก็คืองบประมาณแผ่นดินซึ่งตัวเลขของงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๕ ซึ่งมียอดรวมอยู่ ๑,๐๒๓,๐๐๐ ล้านบาทนั้นเป็นรายจ่ายประจำถึง ๗๗๐,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นเท่าไรครับท่านประธาน งบประมาณที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้งบประมาณมีอยู่ถึง ๗๕.๕ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณทั้งหมด มันได้เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๔๔ -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ณัฐชนก ๓๔/๑

ส่วนรายจ่ายลงทุน ท่านประธานคงทราบว่ามีควมสำคัญอย่างไร การพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปข้างหน้าขึ้นอยู่กับลงทุน ลงทุนเรามี ๒.๒ แสนล้านบาท เพิ่มเพียง ๒.๘ เปอร์เซนต์ คิดเป็น ๒๒ เปอร์เซนต์ของงบประมาณทั้งหมด ในจำนวนนี้เป็นงบเงินกู้ ๒ แสนล้านบาท ท่านประธานเห็นไหมครับว่าทำไมรัฐธรรมนูญจึงได้มีบทบัญญัติกำหนดไว้ ห่วงใยในปัญหานี้ ถามบอกว่าเมื่อปัญหาประเทศชาติเป็นอย่างไร รัฐธรรมนูญกำหนดอย่างนี้ เราต้องการให้การปฏิรูประบบราชการโดยกฎหมาย ๒ - ๓ ฉบับ เพื่อมาแก้ไขปัญหานี้ ถามบอกว่าเราทำได้จริงอย่างนั้นจะแก้ปัญหาได้หรือไม่ ความจริงแล้วท่านประธานครับ กฎหมายที่เสนอเข้ามานั้นเพียง ๒ ฉบับ มุ่งเน้นในเรื่องการปรับโครงสร้างและระเบียบบริหารเป็นสำคัญ ซึ่งไม่สามารถที่จะปฏิรูประบบราชการได้ทั้งระบบอย่างที่เรามุ่งหวัง เพราะว่าการปฏิรูประบบราชการนั้นนอกจากเรื่องของการปรับโครงสร้าง ปรับวิธีการทำงาน หรือปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐแล้ว จะต้องมีการปรับในเรื่องของกระบวนการงบประมาณ แต่ต้องเป็นกระบวนการงบประมาณที่ตรวจสอบได้และหาผู้รับผิดชอบได้ นอกจากนี้แล้วเรายังจะต้องมีระบบบริหารงานบุคคลซึ่งยึดบนพื้นฐานของคุณธรรม และเราละเลยไม่ได้ในการปรับปรุงสังคายนากฎหมายที่ล้าหลัง รวมตลอดไปถึงการสร้างวัฒนธรรมและค่านิยม พฤติกรรมที่ดีของข้าราชการและหน่วยงานราชการ การปฏิรูประบบราชการนั้นต้องเป็นแบบองค์รวม เป็นบูรณาการที่เรียกว่า อินทิเกรชั่น (Integration) ไม่ใช่แต่เพียงการพยายามที่จะเร่งรัดแล้วก็นำเสนอเพียงเรื่องของการปฏิรูปในเรื่องของระบบโครงสร้างเท่านั้น ท่านประธานครับ มีอยู่หลายประเด็นทีเดียวที่กระผมใคร่ขอเสนอความเห็นผ่านท่านประธาน เรื่องแรกก็คือกลไกในการที่จะดำเนินการปฏิรูประบบราชการตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินเสนอในเรื่องของคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบระบบราชการที่เรียกว่า ก.พ.ร. ซึ่งให้สำนักงาน ก.พ. เป็นกำลังสำคัญ ความจริงเรื่องนี้มีการถกเถียงกันมากทีเดียวว่าการปฏิรูประบบราชการนั้นน่าจะเปิดกว้าง น่าที่จะให้หน่วยงานซึ่งดำเนินการด้านนั้นมาแล้วรับผิดชอบในเรื่องนี้ มากกว่าที่จะให้การบริหารงานบุคคลภาครัฐฝ่ายพลเรือนนั้นเข้ามาดูแลแต่ฝ่ายเดียว และเป็นหลัก ผมคิดว่าในเรื่องนี้เราได้มีการจัดตั้งในเรื่องของคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งแน่นอนรับผิดชอบโดยตรงในเรื่องนี้ ถ้าจะมีการปรับเปลี่ยนหลักเกณฑ์กลไกในส่วนนี้

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ณัฐชนก ๓๔/๒

ซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมายดังกล่าวนั้นก็น่าที่จะได้มีการทบทวน เพราะว่าเป้าหมายจริง ๆ นั้น ไม่ได้เฉพาะเรื่องโครงสร้างอย่างที่พูดกัน เราต้องก้าวไปสู่เป้าหมายที่กระผมได้เรียนแล้วว่า ๔ เรื่องหลัก ๆ ด้วยกัน ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ดี หรือว่าหัวใจของการปฏิรูประบบราชการที่ดี ท่านประธานครับ ในหลักการของกฎหมายที่นำเสนอมานั้นพูดถึงเรื่องของธรรมาภิบาล กู้ด กัฟเวอร์นัสน์ (Good governance) กระผมไม่เข้าใจว่าจริง ๆ แล้วการรับไม่ต่อมาเพื่อปฏิรูประบบราชการไม่ควรถอยหลังกลับไป มันควรเดินไปข้างหน้า ท่านประธานก็คงจะทราบที่เราได้มีการออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี แล้วก็ออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช ๒๕๔๒ ตรงนั้นกำหนดในเรื่องของ กู้ด กัฟเวอร์นัสน์ หรือธรรมาภิบาลไว้ นี่เราเพิ่งเอามาบรรจุในพระราชบัญญัติ แล้วก็บอกว่านี่คือหลักการใหม่ นี่คือหลักการซึ่งพระราชบัญญัติในอดีตไม่เคยปรากฏมา ความจริงไปไกลกว่านั้นเยอะครับ ผมก็ไม่แน่ใจว่าจริงๆ แล้วท่านกำลังถอยกลับไปเมื่อ ๒ ปีก่อน ท่านยังไม่ได้เดินไปข้างหน้า เพราะว่าในเรื่องของธรรมาภิบาลนั้นเป็นหัวใจของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของหลักนิติธรรม ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของหลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า มีกำหนดไว้หมดสิ้นแล้ว ดิกว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเขียนไว้ในมาตรา ๕/๑ แต่ทำไมต้องเอาย้อนกลับมาทั้งที่เราไม่ใช่แต่เพียงมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งประกาศใช้ไปได้ ๓ ปีเข้านี้แล้ว

ฉผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ปีญา ๓๕/๑

เรายังมีอะไรอีกท่านทราบไหมครับ ผมไม่แน่ใจว่าทางรัฐบาลซึ่งแน่นอนอาจจะเสียเวลา
ด้านภาคธุรกิจมา แต่ประสบการณ์ด้านภาคบริหารของท่านอาจจะดีมีไปว่ายังมี
การดำเนินการที่ดำเนินการแล้วและระหว่างดำเนินการขณะนี้ แต่ท่านก็ย้อนกลับไปที่
นะครับ เรื่องของโครงสร้างรูปแบบองค์กรภาครัฐ ท่านประธานครับ อันนี้เกี่ยวโยงไปทั้ง
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวง กรม ถ้าท่านประธานจะได้ดูในโครงสร้างเป็นเรื่องน่าแปลกใจมาก น่าแปลกใจว่าเดิม
เรามีอยู่ทั้งหมด ๑๓ กระทรวง ๑ ทบวง เราก็เพิ่มเป็น ๒๐ กระทรวง แบ่งกลุ่มกระทรวงตาม
กลุ่มภารกิจ มีกลุ่มภารกิจแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งรัฐจะต้องดำเนินการ แบ่งเป็น
กลุ่มภารกิจในเรื่องของยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และกลุ่มภารกิจในเรื่องของภาวะ
เร่งด่วน แต่เมื่อแบ่งกลุ่มอย่างนั้นถามบอกว่าก่อให้เกิดความคล่องตัวมีประสิทธิภาพหรือไม่
ก็ยุค ที่สมัยเราก็ไม่ใช่ยุคนี้หรือครับที่บอกว่าระบบราชการนั้นอึดอัดใหญ่โตเทอะทะ และ
อาจจะมีการคอร์รัปชันด้วย ได้พูดมาที่ยุคที่สมัยแล้วการปฏิรูประบบราชการก็พยายามแก้ไข
สิ่งเหล่านี้ แต่ผมอยากจะเรียนว่าท่านถอยหลังเข้าคลองมากครับ การจัดองค์กรโครงสร้าง
ของรูปแบบหน่วยงานของรัฐ ท่านย้อนกลับไปรูปแบบกระทรวง ย้อนกลับไปรูปแบบราชการ
ท่านจำไม่ได้หรือครับว่า เรามีกระทรวง ทบวง กรมมาตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ ๕ หลังจากนั้น
เราก็ออกพระราชบัญญัติมีรัฐวิสาหกิจเกิดขึ้นเพื่ออะไร เพื่อที่จะให้มีความคล่องตัว
ในการบริหาร หลังจากนั้นเราก็ออกพระราชบัญญัติองค์การมหาชนขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๒
โรงพยาบาลบ้านแพ้วที่เกิดขึ้นก็เป็นองค์การมหาชน จนกระทั่งนำมาเป็นนำร่องเกี่ยวกับ
เรื่องโครงการ ๓๐ บาท เราเพิ่งแปรรูปรัฐวิสาหกิจจากการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยมาเป็น
บริษัท ปตท. (มหาชน) ใช้ พ.ร.บ.ทุนรัฐวิสาหกิจ เราสร้างรูปแบบหน่วยงานของรัฐใหม่เพื่อ
อะไร เพื่อที่จะ ๑. ลดภาระภาครัฐในด้านงบประมาณ ลดภาระด้านกำลังคนภาครัฐและ
ให้เกิดความคล่องตัว เอาแนวทางบริหารที่คล่องตัวแบบธุรกิจมาผสมผสานกับรูปแบบ
การตรวจสอบได้ของระบบราชการบางส่วนเรียกว่า พับลิค ออร์กาไนเซชัน (Public
Organization) เหมือนอย่าง เคราด์ เอนทิตี ของนิวซีแลนด์ เหมือนอย่าง

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ปีวัญญา ๓๕/๒

เอเจ็นซี (Executive agency) ของอังกฤษ ซึ่งสมัยนายกรัฐมนตรีแฮตเชอร์ หรือจอห์น เมเจอร์ ก็นำรูปแบบอย่างนี้มา ญี่ปุ่นก็เหมือนกัน แต่ท่านประธานครับ ของเราย้อนศร กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา นายสำคัญอยู่ที่อะไร นายสำคัญอยู่ว่าองค์กรของรัฐที่เป็นรูปแบบที่มีรัฐวิสาหกิจที่เรียกว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทยนั้นต่อไปภายหน้าต้องเป็นองค์การมหาชน ท่านบอกว่างบประมาณไม่พอ ก็ไปจัดงบประมาณให้ ท่านบอกว่าไม่มีความสำคัญสำคัญเพราะไม่มีรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพ ก็ไม่มีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ถ้าเห็นว่ารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีระบบงานเสริมไม่พอ ท่านก็ตั้งสำนักงานรัฐมนตรีตามที่เสนอในกฎหมายฉบับนี้ แต่ไม่ใช่ ปรับรูปแบบองค์กรของรัฐย้อนกลับมาสู่ระบบราชการ และยังเกิดอะไรอีก หลักการปฏิรูป ระบบราชการให้เกิดประสิทธิภาพและความคล่องตัวคือเรื่องของลำดับชั้นการบังคับบัญชา ท่านนายกรัฐมนตรีพูดนำเสนอหลักการนี้ ผมไม่แน่ใจว่าท่านเข้าใจกับกฎหมายที่นำเสนอ หรือไม่ เพราะอะไร เพราะกฎหมายที่นำเสนอกลับไปสร้างสายการบังคับบัญชา สร้างลำดับชั้นขึ้นมาที่เรียกว่า ไฮรากี (Hierarchy) แทนที่จะเป็น แพลต ออร์กาไนเซชัน (Flat Organization) มีสายการบังคับบัญชาสั้นในรูปของคณะรัฐมนตรีแล้วก็ไปที่รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชนหรือบริษัทจำกัดที่รัฐเป็นเจ้าของนั้น ท่านกลับสร้างกระทรวงขึ้นมา และให้การท่องเที่ยว การกีฬา มาขึ้นกับปลัดกระทรวง อธิบดี มาขึ้นกับรัฐมนตรีแล้วก็ขึ้นกับ คณะรัฐมนตรี ขึ้นกับรองนายกรัฐมนตรี ไหนละครับสายการบังคับบัญชาที่สั้นลง ไหนละครับ แพลต ออร์กาไนเซชัน ตรงข้าม ตรงข้ามอย่างสิ้นเชิง

อีกเรื่องหนึ่งก็คือในเรื่องของการบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ พูดกันมากครับ พูดกันมากกว่าการจัดกลุ่มภารกิจอย่างนี้มันจะตรวจสอบได้วัดผลได้ พูดภาษาอังกฤษหลายคำครับ ผมจำเป็นต้องยกภาษาอังกฤษเพราะมันเป็นเชิงวิชาการด้วย ท่านพูดในเรื่องของการบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ เขาเรียกว่าระบบ อาร์บีเอ็มเอส (RBMS) คือ ริเซาท์ เบส แมเนจเม้นท์ ซิสเต็ม (Result Base Management System) ไม่ใช่เรื่องใหม่เลยครับ ทำมานาน ทำมานานแล้ว แต่มันต้องตรวจสอบและโปร่งใส วัดผลได้ เดียวนี้ไปไกลถึงขั้นที่เรามี ฟิสโอ (PSO) แล้วครับ ภาคเอกชนมี ไอเอสโอ (ISO) เพื่อสร้างมาตรฐานไม่ว่าการจัดการหรือสิ่งแวดล้อม เขาเรียกว่า ไอเอสโอ นั่นคือภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน แล้วกำลังจะคืบคลานมาสู่ภาครัฐการ ภาคราชการเราก็บอกว่าเราไม่ใช่เมืองขึ้นของใคร ทำไมต้องเอามาตรฐานของสากลมาวัดหน่วยราชการของเราเอง เรามีสติปัญญาในการที่จะปฏิรูปหน่วยงานของเราได้ ก็สร้างระบบฟิสโอขึ้นมาเป็น ไทยแลนด์ อินเตอร์เนชันแนล (Thailand International) ฟิสโอ ขึ้นมา สำหรับสร้างมาตรฐานสากลในการบริหารจัดการภาครัฐของประเทศไทย ออกในสมัยรัฐบาลที่แล้ว ต้องชมเชยท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จนกระทั่งมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี วันนี้มีสำนักงานเป็นการเฉพาะในการวัดตรวจสอบประสิทธิภาพผลงานได้ ซึ่งเขาเรียกว่าการ สร้างตัวชี้วัดทางการบริหารจัดการ โดยเอาความพึงพอใจของประชาชน ความรวดเร็ว ยกตัวอย่างเช่นกรมทะเบียนการค้า ท่านประธานทราบไหมครับ ว่าก่อนที่จะใช้ระบบนี้ ไปยื่นขอจดทะเบียนธุรกิจนั้นต้องใช้เวลา ๑ วัน ถึง ๓ วัน นี่ขนาดว่าเรามีศาลปกครองแล้ว แต่หลังจากใช้ระบบนี้เข้าไปในการปรับปรุงอะไรเกิดขึ้น เราใช้เวลาเพียงแค่ ๓๐ นาที ไม่เกิน ๒ ชั่วโมง แล้วแต่ขนาดใหญ่โตของธุรกิจที่มาจดทะเบียน นี่เป็นส่วนหนึ่งแต่ผมชี้ให้ท่านประธานได้เห็นความจริง ๆ แล้วมันไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่กำลังพยายามที่จะทำให้มันเป็นเรื่องใหม่ และก็จะละเลยในสิ่งที่ดำเนินการได้มีความคล่องตัว คือมีระเบียบ

สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยมาตรฐานสากลในการบริหารจัดการภาครัฐของประเทศไทย และเรามีสถาบันองค์กรรับผิดชอบเรื่องนี้ไปแล้ว แต่ในเรื่องที่ท่านได้นำเสนอมานั้น ท่านได้ละเลยสิ่งเหล่านี้ไปเสีย ไม่แต่เท่านั้นในกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

สผ ๑๔/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สาริศา ๓๖/๒

ท่านได้เพิ่มมาหมวดหนึ่ง ซึ่งดูประหนึ่งเหมือนกับว่าเป็นเรื่องใหม่ ก็คือเรื่องการบริหาร
ราชการแผ่นดินในต่างประเทศ ท่านประธานครับ เรื่องนี้นั้นอยากจะเรียนว่าเป็นมติ
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ ท่านรัฐมนตรีพงศ์เทพคงต้องไปค้นดู
เล็กน้อย ท่านรองนายก ปองพล อดิเรกสาร คงต้องไปค้นดู เพราะอะไร เพราะตรงนั้น
ดำเนินแนวทางเรื่องทีมไทยแลนด์มานานแล้วครับ ย้อนไป ๔ ปีแล้ว วันนี้เพิ่งมาบรรจุ
ท่านเป็นนักกฎหมาย ผมอยากจะเรียนว่าการมาเขียนเป็นพระราชบัญญัติซึ่งความจริง
เป็นการยกเครื่องน่าจะไปได้ไกลกว่านี้ แต่ที่ท่านลืมนึกไปอย่างหนึ่งว่าการมาเขียน
ในพระราชบัญญัติทำให้เกิดการจำกัดตัวเอง เวลาที่ท่านจะมีการปรับโครงสร้างปรับอัตรา
กำลัง ปรับตำแหน่ง ปรับอำนาจหน้าที่ ท่านต้องเสนอเข้ามาสู่สภาผู้แทนราษฎรสู่วุฒิสภา
ท่านประธานครับ แต่ในส่วนนั้นมันเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี มีคณะกรรมการ
มีองค์กรดูแล และมีแผนแม่บทแล้ว คือแผนแม่บทในเรื่องของการปฏิรูประบบริหาร
ในต่างประเทศ ปี ๒๕๔๓ ฉบับแรก ฉบับที่ ๒ คือปี ๒๕๔๔ ถึงปี ๒๕๔๖ เหตุผลนี้เป็น
เหตุผลเดียวกับเรื่องของการที่ท่านไปกำหนดกลุ่มภารกิจในพระราชบัญญัติฟังดูก็เหมือนว่า
มันจะดีเพราะอะไร เพราะว่าในกฎหมายท่านบอกว่าใน ๑ กระทรวงท่านจะแบ่งเป็น
กลุ่มภารกิจกรมทั้งด้าน ยกตัวอย่างกระทรวงการคลัง กรมหารายได้ก็เป็น ๑ กลุ่มภารกิจ
กรมที่ถือครองทรัพย์สินแผ่นดินก็เอาไว้ ๑ กลุ่มภารกิจ นี่ตัวอย่าง แล้วท่านก็เขียนได้เลย
ในมาตราในพระราชบัญญัติ มันไม่ยืดหยุ่นนะครับ ไม่ยืดหยุ่นเลย ไปเขียนไว้ทำไม
ในพระราชบัญญัติ -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

สุทธิกานต์ ๓๗/๑

ความจริงแล้วเรื่องการแบ่งกลุ่มภารกิจนี้เขาแบ่งอยู่แล้วในระดับกระทรวงก็คือ มีกระทรวงเกษตรก็ดูด้านภาคการเกษตร มีกระทรวงกลาโหมก็ดูด้านความมั่นคง กระทรวงคมนาคมก็ดูในเรื่องของคมนาคม พอย่อยไปในระดับกรมของกระทรวง เขาก็แบ่งกลุ่มภารกิจแล้วนะครับ อย่างกระทรวงคมนาคมนี้ท่านเป็นรัฐมนตรีมา ท่านต้องทราบ เขาจะแบ่งว่า กลุ่มภารกิจทางด้านคมนาคมทางน้ำ กลุ่มทางด้านการขนส่งทางบก กลุ่มภารกิจทางด้านทางอากาศและสื่อสาร เพราะฉะนั้น ท่านพยายามให้เหตุผลว่าการเขียนในพระราชบัญญัติเพราะว่าจะได้เกิดความชัดเจน การมอบหมายงาน ไม่ว่ารัฐมนตรีมอบหมายรัฐมนตรีช่วย หรือรัฐมนตรีมอบหมายให้ ปลัดกระทรวง หรือปลัดกระทรวงมอบหมายให้รองปลัดกระทรวง หรืออธิบดีนั้นจะได้ ชัดเจน แต่ท่านลืมไปว่าปัจจุบันนี้มันยืดหยุ่นคล่องตัวกว่า ท่านไปยึดหลักเฟลกซิเบิลิตี้ (Flexibility) ในการบริหาร คือหลักความยืดหยุ่นคล่องตัวในการบริหารปัจจุบันนี้ ชัดอยู่แล้ว ถ้าท่านเห็นว่าไม่ชัดท่านก็ออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีออกมา กำกับได้ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แต่พอไปเขียนตรงนี้ ผมถามบอกว่าต่อไปประเทศชาติเผชิญกับวิกฤติหรืออยู่ในภาวะสงครามนี้ผมถาม บอกว่าท่านจะไปปรับกรมให้เหมาะสมสอดคล้องกับภาวะสภาพแวดล้อมที่ประเทศไทย ถูกภัยคุกคามอย่างนั้นท่านต้องมาเสนอร่าง พ.ร.บ. ผมไม่เห็นตรงนี้เลยว่า ท่านดำเนินการอย่างนี้แล้วจะเกิดสมเจตนาที่ท่านประกาศไว้ได้อย่างไร

อีกประการหนึ่งก็คือว่า การนำเสนอกฎหมาย ๒ ฉบับนี้ชัดเจนมาก ท่านมุ่งเน้นในเรื่องของการปรับโครงสร้างภารกิจบทบาทภาครัฐ หัวใจตรงนี้ผ่านมานานแล้วครับ การปฏิรูประบบราชการไม่ได้เกิดขึ้น ณ วันนี้ ผ่านมาหลายยุคหลายสมัย ท่านลองดูพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมสิครับ ท่านจะเห็นว่ามีการออกพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ จนถึง ๒๓ ฉบับ ฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๒๔ ถามบอกว่าที่ผ่านมาเขาได้ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ปฏิรูประบบราชการในเชิงโครงสร้างนี้มานานแล้ว จนไปไกลถึงขั้นเมืองคัทรพิเศษ

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

สุทธิกานต์ ๓๗/๒

ที่ไม่ใช่ส่วนราชการแบบหน่วยราชการกระทรวง ทบวง กรมแล้ว วันนี้ท่านยังเอาหัวใจตรงนั้นบอกว่า นี่คือการปฏิรูประบบราชการของนโยบายรัฐบาลชุดนี้ ผิดครับ หัวใจการปฏิรูประบบราชการนั้นเดี๋ยวนี้เขาไม่ได้ไปตรงนี้หรอกครับ เขาไปที่ พีเพิลเซ็นเตอร์ (People center) ครับ ไม่ใช่องค์กรในเซชั่น เซ็นเตอร์ (Organization center) หรือสตรัคเชอร์ เซ็นเตอร์ (Structure center) ท่านประธานครับ ขอภัยผมต้องใช้ภาษาอังกฤษเล็กน้อย เพราะว่าเป็นศัพท์ทางวิชาการ ผมเรียนปริญญาตรีที่ธรรมศาสตร์ด้านนี้โดยตรง แล้วก็ปริญญาโทจากจุฬา แล้วก็กำลังทำวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกเรื่องนี้ครับ เพราะฉะนั้นกระผมต้องใช้ความรู้เพื่อเอาประสบการณ์ผสมผสานนำเสนอให้รัฐบาลได้ดูตาสว่างขึ้น การปรับปรุงระบบราชการนั้นจะต้องพุ่งไปที่ประชาชน การปรับองค์กรนี้ท่านจะเห็นว่าระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนี้เราแบ่งการบริหารราชการออกเป็น ๓ ส่วน การบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ที่ผ่านมามีแต่รัฐธรรมนูญนี้ก็พยายามที่จะลดอำนาจของราชการส่วนกลาง ลดส่วนภูมิภาค แล้วกระจายออกไปสู่ท้องถิ่น จะเห็นว่าเรามีการกำหนดในรัฐธรรมนูญหมวด ๙ ว่าด้วยการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น มีการออกกฎหมายที่ว่ากำหนดแผนและขั้นตอนในการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นกระจายอะไร กระจายงาน คือภารกิจ กระจายคน กระจายงบ ถ่ายโอนออกไปใช่ไหมครับ นั่นคือไปสู่ใคร ไปสู่ประชาชน เพราะว่ากรุงเทพมหานครนี้ กระทรวง ทบวง กรม คณะรัฐมนตรีอยู่ตรงนี้ ประชาชนอยู่ในโน้น แม่ฮ่องสอน อยู่เพชรบุรี อยู่จันทบุรี ขอภัยต้องเอ่ยหน่อย แล้วก็หนองคาย แล้วก็ปัตตานี เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการภาครัฐหรือการบริการภาครัฐหรือการพัฒนาประเทศนี้ต้องพยายามกระจายออกไป -----

สพ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สุณิสสา ๓๘/๑

เพราะฉะนั้นมันไปสุดเรื่องนี้แล้ว มันไม่ใช่มาเรื่องมะงุมมะงาหรา ในเรื่องโครงสร้าง เป็นอย่างนี้ ๆ แบ่งกลุ่มภารกิจ ท้ายที่สุดผมอยากจะเรียนว่าเรื่องที่ผมพูดถึงท้องถิ่น มันเรื่องสำคัญและมันไม่ปรากฏในนี้เลย มีสมาชิกหลายท่านทั้งฝ่ายค้าน รัฐบาลพูดถึงเรื่องนี้แต่ผมประเด็นไม่เข้า ท่านประธานอย่าเพิ่งเตือน ประเด็นไม่เข้าเพราะอะไร เพราะว่าแผนแม่บทการปฏิรูประบบราชการซึ่งได้มีมติไปเมื่อปี ๒๕๔๑ นั้นะครับ มันก็เป็น การศึกษาดูประสบการณ์ทั้งหลาย รวมทั้งทีดีอาร์ไอ (TDRI) และก็นำเสนอมา มันได้ ไปไกลถึงขั้นการที่ให้ความสำคัญกับท้องถิ่นเพราะนั่นคือเป้าหมาย ไม่ว่าจะ เป็น อบจ. อบต. เทศบาลเมืองพัทยา กรุงเทพมหานคร นั่นคือเป้าหมาย ถึงขั้นที่ว่าให้มี กู้ด กัฟเวอร์เนนซ์ ท้องถิ่นแล้วครับ มีธรรมาภิบาลท้องถิ่นแล้ว แต่ในนี้หายไปหมดครับ ท่านประธานดูสิครับอยู่มาตราไหน ไม่มีพูดถึง มันก็เลยได้ข้อสรุปท้ายที่สุดว่าเป็น กฎหมายรวมอำนาจ ประทานโทษ ท่านได้ยกฉายเอาอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งเป็น ๑ ในอำนาจของ ๓ อำนาจอธิปไตย เรามีอำนาจฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านได้รวบอำนาจอันนี้ไปโดยที่เหมือนกับแบลงค์ เช็ค (Blank cheque) แล้วไปกรอกตัวเลขเอาเอง ไม่ว่าอำนาจในการจัดตั้งกระทรวง ทบวง กรม การจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ ที่ เรียกเป็นอย่างอื่น หรือว่าท่านได้หลบเลี่ยงอำนาจของรัฐธรรมนูญ อำนาจของรัฐธรรมนูญ ซึ่งห่วงใยไว้ในมาตรา ๒๓๐ ท่านกลับใช้อำนาจในเรื่องของการที่สามารถจะเพิ่มอัตรา กำลังคนภาครัฐได้ ท่านยังได้รวบอำนาจในการพิจารณางบประมาณ ท่านกำลังเอาภาษี ของประชาชนไปรับผิดชอบด้วยตัวเอง ท่านจำได้ไหมครับว่าหลักประชาธิปไตยหัวใจอยู่ คำว่า ไม่มีภาษี ไม่มีผู้แทน ใน แทคเซชั่น วิทเอาท์รีพรีเซนเทชั่น (No Taxation without Representation) เขาต้องมีผู้แทนคือ ส.ส. ส.ว. เป็นตัวแทนของประชาชนมาเพื่ออะไร เพื่อมาดูแลภาษี ภาษีตรงนี้คืองบประมาณแผ่นดิน ท่านกำลังจะเอาอำนาจตรงนี้ไปไว้ที่ ท่านฝ่ายเดียว การโอนเปลี่ยนถ่ายงบประมาณท่านจัดการเองหมด แล้วระบบการ ตรวจสอบ การจะหาความชัดเจน ผู้รับผิดชอบงบประมาณอยู่ตรงไหน ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องที่กระผมอยากจะเรียนว่าเป็นเรื่องสำคัญ แล้วท้ายที่สุดผอญุ กระผมเป็นคนะกรรมาธิการการพลังงาน ก็ขอพูดในเรื่องของกระทรวงพลังงานเล็กน้อย

สพ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

สนธิสา ๓๘/๒

เพราะปรากฏอยู่ในมาตราของกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ท่านเข้าใจผิดมาก ที่ท่านไปจัดกลุ่มภารกิจของกระทรวงนี้ว่าเป็นภารกิจเร่งด่วน ไม่ใช่เป็นเรื่องของกลุ่มภารกิจที่เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระประเทศ ท่านกลับไปให้กระทรวงนี้ไปอยู่ในชุดสุดท้ายคือกระทรวงพลังงานแล้วก็บอกว่านี่คือोजना เบส ออร์กาไนเซชั่น (Agenda Base Organization) คือตามวาระ ปัญหาพลังงาน ท่านประธานครับเราต้องใช้จ่ายเงินของประเทศ นำเข้าพลังงานเป็นเงินเท่าไรทราบไหมครับ ๘ - ๙ แสนล้านต่อปี มันมากกว่าขณะนี้ รายได้ที่รัฐได้รับในแต่ละปี ขณะนี้เฉพาะน้ำมันซึ่งตอนนี้ก็แพงขึ้นไปเรื่อย ๆ เราต้องนำเข้าถึง ๓ แสนกว่าล้าน เท่ากับรายได้จากการท่องเที่ยวทีเดียว เพราะฉะนั้นการจัดกลุ่มภารกิจกระทรวงในลักษณะเช่นนี้ ผมคิดว่าไม่ถูก ผิดฝาผิดตัว และก็ขอสรุปว่าประเด็นที่กระผมพูดมาทั้งหมดนั้นเป็นประเด็น ซึ่งอยากจะเรียนว่าท่านรับไม่มาแต่ท่านวิ่งผิบลูเสียแล้วครับ แล้ววิ่งเข้าด้วย ตามประเด็นที่กระผมได้กราบเรียนมา เพราะฉะนั้นกระผมคงยากที่จะยกมือให้ถ้าหากว่าท่านไม่มีการปรับเปลี่ยนให้มันทันสมัย ให้มันสอดคล้องต่อวัตถุประสงค์เป้าหมายจริง ๆ ของการปฏิรูประบบราชการ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

สถิติมา ๓๙/๑

นายปองพล อดิเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ปองพล อดิเรกสาร รองนายกรัฐมนตรี ผมขออนุญาตท่านประธานชี้แจงในหลายประเด็นที่ท่านเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ชักถามรัฐบาลเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ ผมอยากจะเรียนท่านประธานดังนี้ว่า ในการทำงานดำเนินการปฏิรูประบบราชการนั้น รัฐบาลได้คำนึงถึงว่าทำอย่างไรเราจะเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร ในการให้บริการแก่ประชาชน และขณะเดียวกันลดการซ้ำซ้อนของหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งท่านสมาชิกหลายท่านก็พูดในประเด็นนี้มา กระผมอยากจะเสริมว่า ปัจจุบันนี้เราบริหารอยู่ในระบบคณะกรรมการ เมื่อสักครู่นายกกับบอกว่า ตอนที่รัฐบาลนี้เข้ามาเรามีคณะกรรมการอยู่ทั้งสิ้น ๕๐๐ กว่าคณะ พยายามลดไปก็เหลือ ๓๐๐ กว่าคณะ แต่ยังเป็นปัญหาเพราะว่าเรามีหน่วยงานที่ทำเรื่องเดียวกันนี้กระจัดกระจายอยู่ในหลายกระทรวง ยกตัวอย่าง อย่างเรื่องน้ำอยู่ใน ๒ กระทรวง ๗ กรม เรื่องพลังงานอยู่ใน ๕ กระทรวง ๒ กรม เป็นต้น และยังมีงานอื่น ๆ อีก ดังนั้นรัฐบาลถึงมุ่งที่จะดำเนินการจัดโครงสร้างในส่วนนี้ก่อน แต่ในขณะเดียวกันถ้าท่านประธานยังจำได้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาว่าจะลดบทบาทภาครัฐจากผู้ปฏิบัติมาเป็นผู้สนับสนุนและผู้ส่งเสริม รัฐบาลยังดำเนินการในส่วนนี้อยู่หลายท่านได้พูดถึงเรื่องการลดการทำงานภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นนั้น ผมอยากจะเรียนว่า รัฐบาลได้มีแผนอยู่ในแผนของปฏิรูประบบราชการ มีแผนที่จะยุบเลิกภารกิจทั้งสิ้น ๒๗ ภารกิจใน ๘ กระทรวงด้วยกัน โอนให้ส่วนราชการอื่นด้วยกัน ๗๑ ภารกิจ ใน ๑๑ กระทรวง ถ่ายโอนให้เอกชน ๗๕ ภารกิจ ใน ๙ กระทรวงด้วยกัน ถ่ายโอนเอาไปให้ท้องถิ่น ๑๗๒ ภารกิจ จาก ๑๒ กระทรวง และก็โอนไปจัดตั้งเป็นองค์กรไปบริหารพิเศษจะเป็นองค์การมหาชนและอื่น ๆ อีก ๕๗ ภารกิจจาก ๑๔ กระทรวงด้วยกัน กระผมอยากจะเรียนท่านประธานได้ชี้ให้เห็นยกตัวอย่าง สำนักงานนายกรัฐมนตรี ซึ่งปัจจุบันนี้เรามีทั้งหมด ๒๔ หน่วยงาน ในร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เราตัดหน่วยงานของสำนักงานนายกรัฐมนตรีเหลือ ๑๑ หน่วยงาน เอาเฉพาะหน่วยงานที่จำเป็นที่จะเป็นเครื่องมือในการบริหารราชการแผ่นดินให้กับท่านนายกรัฐมนตรี เรายังคงหน่วยงานที่เกี่ยวกับด้านคนก็คือ ก.พ. ด้านเงินก็สำนักงานงบประมาณ ด้านแผนก็สภาพัฒน์ และนอกจากนั้นหน่วยงาน

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๓๙/๒

ทางด้านกฎหมายก็ยังคงไว้ เราได้จัดหน่วยงานทั้ง ๕ หน่วยงานนั้นไว้ในกลุ่มยุทธศาสตร์การบริหารก็คือด้านแผน ด้านคน ด้านงบประมาณ และด้านกฎหมาย โดยแต่ละส่วนราชการนั้นจะรายงานตรงต่อท่านนายกรัฐมนตรี ได้มีหลายท่านพูดถึงว่าเราได้เพิ่มเป็น ๒๐ กระทรวง ก็หมายความว่าจะมีรัฐมนตรีว่าการมากขึ้น กระผมอยากจะเรียนว่าปัจจุบันนี้เรามีอยู่ ๑๓ กระทรวง ๑ ทบวง กับสำนักนายกรัฐมนตรี เรามีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเทียบเท่ารัฐมนตรีว่าการ ๕ ท่านด้วยกัน รวมกันแล้วเรามีรัฐมนตรีว่าการปัจจุบันนี้ ๑๙ ท่าน ในกระทรวงใหม่ที่เราแบ่งออกเป็น ๒๐ กระทรวง ก็จะมีรัฐมนตรีว่าการ ๒๐ กระทรวง กระผมอยากจะเรียนว่าในขั้นการทำงานนั้นทางคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ และ ก.พ. เราได้เอากลุ่มงานและกลุ่มปัญหาของประเทศแบ่งเป็น ๑๑ กลุ่ม ไม่ซ้ำซ้อนกัน มาวางไว้และเราก็เอากระทรวงต่าง ๆ เอาหน่วยงานลงมาวาง จริงอยู่บางกลุ่มงานเราจำเป็นต้องขอยลงไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการของประชาชนและในการแก้ปัญหา จริงอยู่จำนวนกระทรวงเพิ่มขึ้น แต่ละกระทรวงจะหดรัดลงและก็สามารถจะแก้ปัญหาได้----

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

พทพย ๔๐/๑

ในประเด็นที่ท่านสมาชิกบางท่านได้พูดถึงเรื่องการเพิ่มขนาดของกรม แทนที่จะ
 สลายกรมนั้น กระผมอยากจะเรียนว่าความจริงความคิดเดิมนั้นรัฐบาลคิด
 อย่างเดียวกับท่านหรือต่อเนื่องมาจากที่ท่านเคยคิดไว้ในรัฐบาลชุดที่แล้ว แต่เมื่อเรา
 มาดำเนินการที่จะให้มีกระทรวงและแบ่งเป็นกลุ่มภารกิจโดยจะไม่มีกรม นั้น ยกเลิก
 ความเป็นนิติบุคคลของกรม แต่ขณะเดียวกันเราก็พึงเสียงฝ่ายข้าราชการด้วย
 เหมือนกัน ก็มีความเห็นว่าจะดำเนินการเป็นขั้นเป็นตอน ในขั้นนี้ควรรักษา
 หน่วยงาน รักษาความเป็นกรมไว้ และต่อไปในอนาคตก็จะมีกรมเปลี่ยนแปลงไป
 ในประเด็นที่หลายท่านได้พูดถึงเรื่องคณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบราชการ
 หรือ ก.พ.ร. นั้น กระผมอยากจะเรียนว่าปัจจุบันเรามี ๒ คณะกรรมการ ดูในเรื่อง
 ปฏิรูประบบราชการ คือ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือ ก.พ. และ
 คณะกรรมการปฏิรูประบบราชการหรือ ปรร. คณะกรรมการพัฒนาและจัดระเบียบ
 ข้าราชการ หรือ ก.พ.ร. นี้ เราจะนำ ๒ คณะกรรมการ คือ ก.พ. กับ ปรร. มารวมกัน
 และเราให้เวลา ๒ ปีในการที่จะสลาย ก.พ. ออกไป เพราะว่าการบริหารบุคคลนั้น
 ต่อไปกระทรวงต่าง ๆ ก็จะสามารถได้ องค์ประกอบครองส่วนท้องถิ่นก็จะดำเนินการ
 ต่อไปได้

สำหรับคำถามที่ว่าทำไมให้มีผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ ท่านทำงานเต็มเวลานั้น
 กระผมอยากจะเรียนว่า เพราะว่าการต้องการให้มาช่วยดำเนินการในด้านนี้ในระยะ
 เปลี่ยนถ่าย ๒ ปี และก็จะอยู่แค่ ๒ ปี สำหรับการที่ให้เลขาธิการ ก.พ. มารักษาการ
 เลขา ก.พ.ร. ด้วยนั้น ก็ด้วยเหตุผลว่างงานจะได้ต่อเนื่อง เลขา ก.พ. จะได้มา
 ดำเนินการ สิ่งหนึ่งที่จะต้องทำก็คือแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 นี่คือสิ่งที่เราได้คิดไว้

อีกประเด็นหนึ่งที่มี ส.ส. ผู้ทรงเกียรติได้ถามไว้ว่า ทำไมระบุไว้ใน
 พระราชบัญญัติว่าจะให้มีผลใช้ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ผมอยากเรียนว่าอันนี้
 ทางรัฐบาลได้มองว่าจะได้สอดคล้องกับงบประมาณปี ๒๕๔๖ ซึ่งจะมีผลใช้บังคับ
 ๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ต่อคำถามว่าในมาตรา ๕๐ ของพระราชบัญญัติปรับปรุง

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

เทพาย ๔๐/๒

กระทรวง ทบวง กรม ที่ว่าทำไมต้องมีการแต่งตั้งรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ ไป ก็เพราะว่าเราได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ของกระทรวงต่าง ๆ เหล่านั้น ก็จำเป็นจะต้องตั้งรัฐมนตรีเหล่านั้นเข้ามาใหม่ จึงต้องระบุไว้ในกฎหมาย ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะตอบในช่วงนี้ก่อน และท่านรัฐมนตรีพงศ์เทพมีหลายประเด็นที่จะชี้แจงต่อจากผม ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ก่อนอื่นต้องขอ
กราบขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรตินะครับที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นที่เป็น
ประโยชน์หลายประการครับ ท่านประธานครับ อย่างไรก็ตามผมขออนุญาต
ที่จะกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งครับว่าการปฏิรูประบบราชการที่รัฐบาลได้เสนอ
กฎหมายเข้ามาในนั้นนั้นฉบับแรกสภา กำลังพิจารณาอยู่ และอีกฉบับหนึ่งอยู่ใน
วาระถัดไปนั้น เป็นเพียงก้าวที่สำคัญของการปฏิรูประบบราชการเท่านั้น
กฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องกับระบบตรงนี้จะต้องมีการเสนอเข้ามาอีกหลายฉบับด้วยกัน
เพราะฉะนั้นหลาย ๆ เรื่องครับที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ตั้งประเด็นคำถามว่า
ทำไมเรื่องนี้ไม่มี ทำไมเรื่องนี้ยังไม่เกิดขึ้นนั้น ก็กราบเรียนได้ครับว่านั่นเป็นขั้นตอน
ต่อไปของการปฏิรูประบบราชการ ยกตัวอย่างครับท่านประธาน ท่านสมาชิก
หลายท่านได้มีการตั้งประเด็นว่าทำไมในการปฏิรูประบบราชการนั้น ทำไมถึงไม่มี
การลดในเรื่องของภารกิจ ไม่มีการกระจายอำนาจ ไม่มีการแบ่งงานบางอย่างไปให้
องค์การมหาชน เป็นต้น ถ้าดูในมาตรา ๑๖ ก็จะเห็นครับว่า ก.พ.ร. ซึ่งจะขึ้นมา
ดำเนินการนั้นจะต้องมาเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการปรับปรุงโครงสร้าง
และกลุ่มภารกิจ แบ่งส่วนราชการเป็นองค์การมหาชน หรือองค์กรอิสระภายใน ๒ ปี
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ นั้นหมายความว่าภารกิจต่าง ๆ ในช่วงต้น
ซึ่งมีอยู่ในขณะนี้จะเป็นภารกิจต้องทำนั้น ใน ๒ ปีก็ต้องมาดูกันครับว่าภารกิจใด

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

พทพย ๔๐/๓

ที่จะต้องกระจายไปให้ท้องถิ่น ไปให้องค์การมหาชน และเป็นส่วนที่ท่านสมาชิก
ตั้งข้อสังเกตครับว่ารัฐนั้นควรที่จะเล็กลง รัฐนั้นควรจะต้องดูว่าสิ่งใดที่รัฐควรจะทำ
สิ่งใดที่ควรจะให้ท้องถิ่นทำ สิ่งใดที่ควรให้องค์การมหาชน หรือสิ่งใดอาจจะต้องกระจาย
ไปเป็นองค์การทางด้านธุรกิจ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้มีการตั้งประเด็นเกี่ยวกับ
เรื่องของท้องถิ่นว่า การมีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะทำให้องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นขาดความเป็นอิสระตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญหรือไม่

- ๔๑/๑

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

วชิราภรณ์ ๕๑/๑

ขออนุญาตทราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน กรมที่ว่านี้จะมีภารกิจสำคัญในการส่งเสริมความเข้มแข็งในการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น ระบบแผน และการติดตามงาน ระบบบริหารงานบุคคล ระบบการเงิน การงบประมาณ โดยมุ่งหมายให้เกิดประสิทธิภาพ มีการบริหารอย่างมีส่วนร่วม เน้นความโปร่งใส พร้อมกับยอมรับการตรวจสอบ นอกจากนี้ครับ ในระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อของการกระจายอำนาจนั้น กรมนี้จะทำหน้าที่กำกับสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และพระราชบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ และยังทำหน้าที่เชื่อมประสานการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นกรมซึ่งมุ่งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งในระยะแรก ต่อไปก็จะต้องมีการปรับบทบาทภารกิจลงครับ เพื่อให้องค์กรส่วนท้องถิ่นสามารถจะดำเนินการได้โดยอิสระต่อไป

ท่านประธานครับ ท่านสมาชิกได้กรุณาตั้งคำถามเกี่ยวกับรองปลัดครับ ว่าในขณะนี้ รองปลัดกระทรวงมีกันอย่างไร ก็แล้วแต่กระทรวงว่าจะมีรองปลัด อาจจะมี ๒ คน ๓ คน หรือมากกว่านั้น แต่ว่าในอนาคตครับ รองปลัดกระทรวงในระบบใหม่นั้น ในกรณีที่เป็นกระทรวงที่ไม่มีการจัดเป็นกลุ่มภารกิจก็จะมีปลัดกระทรวงและรองปลัดกระทรวง แต่ในกระทรวงจะมีปลัดกระทรวง ๑ คน และถ้ามีภารกิจเยอะอาจจะมีการรองปลัดกระทรวงเพิ่มเป็น ๒ คนได้ แต่สำหรับกระทรวงที่มีกลุ่มภารกิจนั้น ในสำนักงานปลัดกระทรวงจะมีรองปลัดกระทรวงได้ ๑ คน ในส่วนของกลุ่มภารกิจแต่ละกลุ่มนั้นจะมีรองปลัดกระทรวงได้กลุ่มภารกิจละ ๑ คนครับ มีประเด็นของท่านสมาชิกได้ตั้งคำถามครับท่านประธาน เกี่ยวกับมาตรา ๗ ที่แก้ไขมาตรา ๑๘ ว่าเป็นการที่มีการตั้งกรมใหม่ขึ้นมาหรือไม่ เป็นการหลีกเลี่ยงรัฐธรรมนูญหรือไม่ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๗ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๑๘ นั้น ไม่ใช่เป็นกรณีที่มีการตั้งกรมใหม่ครับท่านประธาน ถ้ามีการตั้งกรมใหม่ กรมจะเป็นนิติบุคคล จะต้องมียุทธวิธีบริหารต่าง ๆ จะต้องมีกองคลัง จะต้องมีการเจ้าหน้าที่อะไรต่าง ๆ เยอะแยะไปหมด ซึ่งจะต้องมีบุคลากรเพิ่มขึ้น แต่ในกรณีตรงนี้เราเห็นว่าในส่วนอง

ภาระหน้าที่ใดหลาย ๆ อย่างนี้ ซึ่งปัจจุบันมีหลายครั้งที่พอมีภาระหน้าที่ใหม่ ๆ ขึ้นมาแล้ว

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วชิราภรณ์ ๔๑/๒

ก็มีการบอกว่าจะต้องมีการตั้งกรรมขึ้นมารองรับ แต่การตั้งกรรมขึ้นมารองรับนั้นจะมีการ
 สิ้นเปลืองต่าง ๆ เยอะ เพราะจะต้องมีองค์ประกอบของกรรมซึ่งแต่ละกรรมจะต้องมี
 ของใหม่นั้นก็จะให้เป็นส่วนราชการซึ่งไม่ใช่กรรมอยู่ในกรรมนั้นแหละครับ เพียงแต่ว่า
 มีผู้รับผิดชอบซึ่งจะเป็นผู้รับผิดชอบที่สามารถจะบริหารงานได้โดยตรง และทำให้ระบบ
 ของการบริหารงานนั้นเร็วขึ้น ไม่ใช่เป็นกรณีที่มีการตั้งกรรมใหม่หรือต้องการที่จะหลีกเลี่ยง
 ในเรื่องของกรเพิ่มบุคลากรแต่อย่างใดครับ

อีกเรื่องหนึ่งครับท่านประธาน คือมาตรา ๙ ที่แก้ไขมาตรา ๑๙/๑

ท่านสมาชิกได้ตั้งคำถามว่า ในวรรคสองของมาตรา ๑๙/๑ นั้นจะมีการที่นำเงินเหลือจ่าย
 หรือเงินงบประมาณซึ่งหมดความจำเป็นในการดำเนินงานแล้วไปใช้กันโดยไม่ได้ผ่านสภา
 หรือไม่ ท่านประธานครับ ในขณะนั้นเงินเหลือจ่ายของแต่ละกรม แต่ละกรมก็สามารถที่จะขอ
 นำไปใช้จ่ายได้ แต่การนำไปใช้จ่ายนั้นเราจะเห็นได้ว่าตัวอย่างที่เกิดขึ้นเป็นการนำไปใช้จ่าย
 เพื่อให้ใช้งบประมาณให้หมดครับ แล้วก็ถามว่าได้ใช้จ่ายงบประมาณตรงนั้นให้มุ่งถึง
 ผลสัมฤทธิ์ของงานในภาพรวมหรือไม่ ก็ต้องบอกว่าหลายครั้งไม่ใช่ครับ นำไปใช้หาซื้ออาคารบ้าง
 นำไปใช้อะไรให้หมดไป แต่ว่าในระบบใหม่นั้นเมื่อหน่วยงานระดับกระทรวงจะต้องทำงาน
 โดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ก็โดยอมที่จะให้หัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ได้มาประชุมร่วมกันว่าเงิน
 เหลือจ่ายซึ่งแต่เดิมนั้นแต่ละกรมคิดกันเอง ทำกันเองนั้น ของใหม่ในภาพรวมของกระทรวงแล้ว
 จะนำไปใช้เพื่อได้บรรลุถึงผลสัมฤทธิ์ของกระทรวงได้อย่างไร ผลสัมฤทธิ์ตัวนี้ครับท่านประธาน
 เป็นตัวที่บังคับอยู่ แล้วผลสัมฤทธิ์ตัวนี้เมื่อมีการเสนอพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
 เข้ามาใหม่ก็จะได้เห็นว่าต้องมีการทำสัญญาระหว่างรัฐมนตรีกระทรวงนั้นกับคณะกรรมการ
 ที่รับผิดชอบเรื่องงบประมาณ แล้วก็ตัวที่ต้องไปทำต่อไปในกระทรวงครับ ตัวนี้เป็นตัวที่
 ควบคุมอยู่ ไม่ใช่ว่าจะเป็นการนำงบประมาณตรงนี้ไปใช้ตามใจชอบครับท่านประธาน
 ในช่วงนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนเพียงเท่านี้ครับ

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

นักสิทธิ ๔๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านจักรพันธ์วัชร

นายจักรพันธ์วัชรจินดา (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายจักรพันธ์วัชรจินดา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ
พรรคไทยรักไทย วันนี้เป็นวันประวัติศาสตร์ครับท่านประธาน กระผมก็ขอ
กราบขอบพระคุณท่านประธานที่ได้ให้โอกาสผมอภิปรายกฎหมายที่เป็นประวัติศาสตร์
ฉบับนี้ เหตุที่ผมถือว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายประวัติศาสตร์ก็เนื่องจากว่า
กระผมคิดว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ฉบับนี้ เป็นร่างกฎหมายที่มีส่วนในการที่จะทำการปฏิรูปราชการซึ่งไม่ได้มีมาเป็นเวลา
๑๐๐ กว่าปีนับตั้งแต่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปฏิรูปราชการ
ครั้งใหญ่ในครั้งนั้น ในระหว่างนั้นมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ
มากี่หลายครั้ง แต่ก็ไม่ได้ถือว่าเป็นครั้งใหญ่เหมือนครั้งนี้ บางครั้งมีการเปลี่ยนแปลง
ชื่อกระทรวง เช่นจากกระทรวงธรรมการ มาเป็นกระทรวงศึกษาธิการ นั่นก็เพียง
การเปลี่ยนชื่อ บางครั้งมีการตั้งกระทรวงขึ้นใหม่ เช่นมีการก่อตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์
มีการก่อตั้งกระทรวงแรงงาน นั่นก็ไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่เหมือนครั้งนี้
ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้
ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้จะตอบสนองต่อการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ของพี่น้องประชาชน
ตลอดจนเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่องค์กรทางการเมือง อย่างไรก็ตามกระผมขอ
กราบเรียนท่านประธานว่าการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ก็ตามแต่ หรือการให้กำเนิดสิ่งใด ๆ
ก็ตามแต่ กระผมถือว่าต้องมีความเจ็บปวด มีการวิพากษ์วิจารณ์ มีการโจมตีบ้าง
ซึ่งก็เป็นเรื่องธรรมดาและปกติ ซึ่งผมคิดว่ารัฐบาลนี้กล้าทำ ถ้ารัฐบาลไม่ต้องการให้มี
เสียงโจมตี ไม่ต้องการให้มีใครมากล่าวร้าย ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งสิ้น
ผมคิดว่ารัฐบาลอยู่เฉย ๆ ก็อยู่ได้ ง่ายครับไม่เจ็บปวด ไม่ต้องถูกกล่าวหา
อย่างไรก็ตามกระผมคิดว่าถ้าจะเอ่ยถึงสาเหตุที่ต้องมีการปฏิรูประบบราชการนั้น
ผมคิดว่าทุกฝ่ายยอมรับร่วมกันได้ว่าระบบราชการมีปัญหา เพราะมีการกล่าวกันว่า

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

นัสสร ๔๒/๒

ตลอดเวลาจะครบว่าปัจจุบันหรือในอดีตที่ผ่านมาระบบราชการเข้าขามเย็นขาม มีการเข้าซ้อน มีความล่าช้าในการให้บริการประชาชน มีการทุจริตคอร์รัปชั่น มีการทำงานที่ขาดเป้าหมาย มีการบริหารงบประมาณที่ซ้ำซ้อน ผมคิดว่าเหล่านี้คงไม่มีใครที่จะปฏิเสธได้ว่าระบบราชการไม่มีปัญหา และปัญหาเหล่านั้นก็คือที่มาของการที่จะมีการปฏิรูปราชการ ซึ่งมีการริเริ่มกันมาแล้วมาเป็นเวลานาน ไม่ได้เริ่มเฉพาะรัฐบาลนี้ เพียงแต่รัฐบาลนี้เห็นว่าปัญหาเหล่านั้นจะต้องได้รับการแก้ไขและเป็นประโยชน์ รัฐบาลนี้จึงกล้าทำและกล้าผ่าตัด ท่านประธานที่เคารพครับ มาดูในรายละเอียดและเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้แล้ว มีหลายอย่างหลายประการครับ ที่เป็นประโยชน์อย่างมาก จะเห็นได้ว่าความจำเป็นที่จะต้องทำการปฏิรูประบบราชการประการหนึ่ง สมาชิกหลายท่านก็ได้อภิปรายไปบ้างแล้วว่าระบบราชการนั้น อู้ยัยเยอะทะ มีกำลังคนภาครัฐจำนวนมาก ถ้าเราจะเปรียบเทียบเอาตัวเลข มาวัดกันระหว่างประชากรต่อประชากร ระหว่างประเทศไทยกับประเทศอย่าง สหราชอาณาจักรหรือประเทศอังกฤษนั้น มีประชากรโดยประมาณใกล้เคียงกันนะครับ ประมาณ ๖๐ กว่าล้านคน แต่ท่านประธานครับ ประเทศอังกฤษมีบุคลากรในระบบ ราชการนั้นเพียงแค่ประมาณ ๓ แสนคนเท่านั้น ในขณะที่ประเทศไทยของเราบุคลากร ในระบบราชการมีเกินกว่า ๒ ล้านคน -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

นา ๕๓/๑

ในจำนวนกว่า ๒ ล้านคนเหล่านี้ ภาครัฐต้องรับผิดชอบในเรื่องของค่าใช้จ่ายประจำ เป็นจำนวนมากในแต่ละปีเกือบ ๕๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งถ้าเป็นบริษัทก็ถือว่าล้มละลายแล้วครับ ท่านประธานครับ แต่เป็นภาครัฐที่ยังจะต้องดูไถ่กันไป บริหารกันไป ประหยัดกันหน่อย ข้าราชการโอกาสที่จะมีเงินเดือนสูง ๆ ก็ไม่ค่อยมี โอกาสที่จะปรับเงินเดือนครั้งใหญ่ ต้องดูโครงสร้างระบบใหญ่มา ซึ่งก็เป็นปัญหาในการปรับปรุงในระบบบุคลากรของ ภาครัฐ บางคนเรียนเก่งถึงขนาดจบวิศวกรรมอันดับ ๑ ของมหาวิทยาลัย บางคนเป็นแพทย์ ผ่าตัดที่เก่งมาก แต่ถ้าต้องการก้าวหน้าต้องก้าวขึ้นไปอยู่ในภาคบริหาร ท่านประธานครับ ต้องไปเป็นผู้อำนวยการ ต้องไปเป็นอธิบดี หรือต้องไปเป็นปลัดกระทรวง ทั้ง ๆ ที่ พวกเขาเหล่านั้นเก่งทางเป็นหมอผ่าตัด เก่งทางด้านวิศวกรรม แต่ระบบราชการปัจจุบัน ไม่เลื้ออำนวยการที่ท่านประธาน ที่จะทำให้เขามีรายได้ที่มากขึ้น ถ้าไม่เติบโตไปเป็น ฝ่ายบริหาร ทั้ง ๆ ที่เขาก็บริหารไม่เป็นแต่ผ่าตัดเก่ง จัดโครงสร้างของระบบเครื่องไม้ เครื่องมือเครื่องกลไก เหล่านี้ระบบราชการเป็นอย่างนี้มานานแล้ว ทำให้คนเก่ง ๆ เหล่านั้นไม่มีโอกาสก้าวหน้าและไม่มีโอกาสเติบโต ไม่มีโอกาสสร้างรายได้ให้แก่ตัวเอง และครอบครัวได้ดีเท่าที่ควร นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นต้องมีการปฏิรูป ท่านประธานครับ ในกฎหมายฉบับนี้โดยเฉพาะในมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕/๑ พุดไว้ชัดเจนในเรื่องของหลักเกณฑ์ในการบริหารสมัยใหม่ในหลาย ๆ หลักเกณฑ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของหลักธรรมาภิบาล กู้ด กัฟเวอร์นัสนซ์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ หลักความรับผิดชอบหรือแอคเคาท์อะบิลิตี (Accountability) ท่านประธานครับ เขาเขียนไว้ชัดเจนว่าการบริหารราชการตามพระราชบัญญัติเพื่อประโยชน์สุข ของประชาชนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพความคุ้มค่า ในเชิงภารกิจแห่งรัฐ ในพรรคต่อไปเขียนชัดเจนครับ ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่นของรัฐต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี นี่คือหลักของ กู้ด กัฟเวอร์นัสนซ์ ในมาตรา ๙ ที่ท่านรัฐมนตรีได้เอ่ยถึงเมื่อสักครู่ในเรื่องของงบเปลือจ่าย แต่ท่านรัฐมนตรีไม่ได้พุดถึงในส่วนของพรรคสองในการใช้จ่ายงบประมาณร่วมกัน ซึ่งเป็นส่วนแรกทีพุดถึงก่อนที่จะพุดถึงงบเปลือจ่าย ซึ่งท่านสมาชิกบางท่านอาจจะ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นภา ๔๓/๒

มีความเห็นว่าการเขียนวรรคนี้เอาไว้เป็นการกระทำที่ดูเหมือนว่าเป็นการรวบอำนาจในการใช้จ่ายของรัฐบาล เป็นการกระทำที่ดูเหมือนว่าไม่ให้เกียรติสภา ซึ่งก็เป็นสิทธิของสมาชิกที่จะคิดอย่างนั้น แต่ท่านประธานครับกระผมมีความเห็นต่าง ในประเด็นเหล่านี้ กระผมคิดว่าคนที่เขียนมาตรานี้มองการณ์ไกลครับ เพราะว่าการเขียนมาตรานี้กระผมจะขออ่านอีกสักครั้งหนึ่งนะครับ เขาเขียนอย่างนี้ครับ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนราชการและผู้รับผิดชอบภารกิจดังกล่าว จะมีมติให้แบ่งงบประมาณที่แต่ละส่วนราชการได้รับจัดสรรมาดำเนินการและใช้จ่ายร่วมกัน ซึ่งในส่วนท้ายนี้จะต้องมีอีกนะครับว่า จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ที่กระผมเห็นว่าเป็นประโยชน์ก็เพราะอย่างนี้ครับ ผมคิดว่าจะเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายให้กับส่วนราชการด้วยซ้ำไป นั่นคือประโยชน์ ทำไมถึงประหยัด ยกตัวอย่างว่า ในกระทรวงกระทรวงหนึ่งมีหลายกรม กรม ก. ก็ต้องการซื้อคอมพิวเตอร์ ๕๐๐ เครื่อง กรม ข. ก็ต้องการซื้อคอมพิวเตอร์ ๔๐๐ เครื่อง กรม ค. ต้องการซื้อคอมพิวเตอร์อีก ๓๐๐ เครื่อง ต่างคนต่างซื้อคนละ ๓๐๐ เครื่อง คนละ ๔๐๐ เครื่อง คนละ ๕๐๐ เครื่อง กระผมคิดว่าได้ของที่แพงแน่ แต่ถ้ามารวมกันในกระทรวงเดียวกัน แล้วก็มีการจัดซื้อจัดจ้างตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด มีการประมูลงานที่ถูกต้อง ขายเครื่องได้ทีละมาก ๆ บริษัทที่ขายก็สามารถที่จะลดส่วนลดในสิ่งเหล่านั้นได้มากกว่าขายในจำนวนที่น้อย นี่ก็เป็นประโยชน์แก่ราชการ ซึ่งผมคิดว่าคนที่เขียนมาตรานี้มองการณ์ไกลอย่างมาก และเขียนให้มาตรานี้มีความยืดหยุ่นในการบริหารงบประมาณได้ดี ไม่ได้เป็นการรวบอำนาจหรือเผด็จการใด ๆ ทั้งสิ้น

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ชนิกา ๔๔/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ในประการต่อไป กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้ยังได้กำหนดหลักการที่เป็นการกำหนดทิศทางลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เป็นการกระจายอำนาจการตัดสินใจ เป็นการอำนวยความสะดวก เป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน และที่สำคัญมีเจ้าภาพครับ ผมเคยได้ยินท่านนายกรัฐมนตรีพูดถึงในเรื่องของเจ้าภาพในหลายครั้งหลายครา และ ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีก็ได้ชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ว่าในระบบราชการของเรามีการบริหารจัดการในรูปของคณะกรรมการมากมายเหลือเกิน พอมีปัญหาขึ้นมาก็ตั้งกรรมการแก้ไข มีปัญหากันขึ้นมาก็ตั้งกรรมการแก้ไข แต่ท่านประธานครับ กรรมการเหล่านั้นหาเจ้าภาพไม่ได้ครับมีแต่คณะกรรมการเท่านั้นไม่มีคนรับผิดชอบ ในกฎหมายฉบับนี้เขียนไว้ชัดเจนมาตรา ๕ สำนักนายกรัฐมนตรีมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ในสำนักนายกรัฐมนตรีนี้ชัดเจนมาก ในขณะที่เดียวกันตัวรัฐมนตรีก็จะต้องรับผิดชอบในงานของตัวเอง ในมาตรา ๑๐ ท่านประธานครับ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน มาตรา ๒๐ ภายใต้อำนาจบังคับบัญชาตามมาตรา ๑๑ ในกระทรวงหนึ่งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน นี่เห็นความแตกต่างชัดเจน เห็นความรับผิดชอบชัดเจน และเห็นเจ้าภาพชัดเจน ในเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ กระผมคิดว่ามีอีกหลายประการที่เป็นประโยชน์ในการที่จะปฏิรูประบบราชการ กระผมจะไม่ได้เวลาของสภามาก ซึ่งผมคิดว่าจะมีสมาชิกอีกหลายท่านต้องการอภิปรายถึงเนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วผมต้องการที่จะอภิปรายในหลายประเด็น แต่ว่าเพื่อประหยัดเวลาของท่านสมาชิกทุกท่าน กระผมก็จะอภิปรายในประเด็นเหล่านี้เพียงแค่นี้ชี้ให้เห็นว่าท่านประธานและท่านสมาชิกได้เห็นอย่างชัดเจนถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้น

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ชนิภา ๔๔/๒

อย่างไรก็ตามท่านประธานที่เคารพครับ นี่เป็นเพียงบทเริ่มต้นของการปฏิรูป
ราชการเหล่านั้นเท่านั้นเอง ยังมีอีกมากมายที่จะต้องได้รับการแก้ไขและปรับปรุง
วันนี้ถ้าเราไม่เริ่มต้นที่จะแก้ไขปัญหากับปัญหาที่หมักหมมนานนับสิบนับร้อยปี
ไม่มีวันเริ่มต้นขึ้นได้ เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่าสมาชิกส่วนใหญ่จะให้การสนับสนุน
ต่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้
ขอขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมีผู้ประสงค์ที่จะอภิปราย
มากกว่า ๒๐ ท่าน ส่วนใหญ่อภิปรายจะซ้ำประเด็นกันส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็น
เรื่องของโครงสร้าง การปฏิรูปราชการ หรืออำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
พัฒนาและจัดระเบียบราชการหรือการบริหารราชการต่างประเทศ ผมอยากจะ
ปรึกษาที่ประชุมว่าช่วยกำกับหรือให้ใช้เวลากัน เพราะยังมี ๒๐ กว่าท่านพยายาม
ใช้เวลาให้น้อยลงได้ไหมครับ เชิญท่านสาทิธย์ครับ

นายสาทิธย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ
ผม สาทิธย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ครับ
ผมยกมืออภิปรายครับ ท่านประธานให้อภิปรายเลยใช้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญเลยครับ

นายสาทิธย์ วงศ์หนองเตย (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฉบับนี้
ความจริงถ้าผู้ที่ติดตามเรื่องนี้มาโดยตลอดแล้วฟังการอภิปรายของสภานี้วันนี้
รวมถึงติดตามข่าวคราวตั้งแต่ต้นที่มีการประชุมเชิงปฏิบัติการที่ผ่านมา
ก็คงจะเกิดความสับสนไม่น้อยครับ เพราะว่าแนวคิดหลายอย่างที่มีการเสนอ
มาเป็นกฎหมาย และพยายามที่จะอธิบายในสภานั้น มีความแตกต่างตั้งแต่วันแรก
ที่มีการพูดจากัน ที่สำคัญก็คือว่าการลุกขึ้นมาตอบคำถามของรัฐมนตรี รวมถึง

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ชนิกา ๔๔/๓

ที่ท่านนายกได้เสนอหลักการ เหตุผล และแถลงนโยบายอีกส่วนหนึ่ง หรือแนวทาง
ของท่านต่อสภานั้น เป็นเรื่องซึ่งพยายามที่จะโน้มน้าวชี้ให้เห็นว่าการ
ออกกฎหมายฉบับนี้เป็นการปฏิรูประบบราชการ และจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหา
ของประเทศ เป็นการสร้างความกินดีอยู่ดีให้กับพี่น้องประชาชนในประเทศ
ซึ่งผมคิดว่าถ้าประชาชนรับฟังอยู่ แล้วก็ฟังเหตุผลอีกส่วนหนึ่ง คือของฝ่ายค้าน
ที่อภิปราย รวมถึงของนักวิชาการก่อนหน้านี้ ก็คงจะสับสนไม่น้อย -----

- ๔๕/๑

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ชัญญาภัก ๕๕/๑

สิ่งที่รัฐบาลพยายามที่จะบอกกับสภานี้และบอกกับประชาชนก็คือว่า ถึงเวลาที่จะต้องปฏิรูประบบราชการ ไม่มีใครปฏิเสธครับว่าการทำระบบต่าง ๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาของประเทศให้ดีขึ้นเป็นสิ่งที่ต้องทำ เพียงแต่ปัญหาอยู่ตรงที่ว่าเรามีแนวคิด ปรัชญาเบื้องหลังการไปปฏิรูป การไปแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร เราดำเนินการแก้ไขปัญหามาแนวคิดต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิรูปการแก้ไขปัญหานั้นแนวคิดที่ถูกต้อง เป็นแนวคิดที่มีหลักการเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยอย่างที่เรายึดถือไว้หรือไม่ ถ้าแนวคิดต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นแนวคิดที่ถูกต้อง การปฏิรูปโดยแนวทางเช่นที่ว่ามันก็ยอมไปสู่วิธีหมายที่ประชาชนต้องการ แต่ถ้าตั้งหลักคิดตั้งแต่เริ่มต้นผิด กำหนดแนวทางผิด แล้วพยายามชี้ให้เห็นว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ดี ท้ายที่สุดการปฏิรูประบบราชการจะยังเป็นการซ้ำเติมภาวะของปัญหาของประเทศให้เลวร้ายลงกว่าเดิม นี่เป็นหลักที่ผมพยายามที่จะพิจารณากฎหมายนี้มาตั้งแต่ต้น ท่านประธานจะเห็นว่ารัฐบาลพยายามอธิบายกฎหมายฉบับนี้บอกว่า ต่อไปราชการต้องปฏิรูป วิธีการปฏิรูปก็คือรัฐบาลบอกว่าต้องปรับระบบบริหารโดยการยึดนโยบาย เป้าหมายของฝ่ายบริหารเป็นหลัก การกำหนดควมสัมฤทธิ์ผลของนโยบายหรือของการทำงานนั้นขึ้นอยู่กับฝ่ายการเมืองหรือฝ่ายนโยบายในการปฏิบัติ และเพื่อให้สอดคล้องต้องเขียนกฎหมายเพิ่มอำนาจให้กับฝ่ายบริหารหรือฝ่ายการเมืองหรือผู้ที่ไปจากการเลือกตั้งไปเป็นรัฐมนตรีมากขึ้น ตั้งแต่อำนาจในการเพิ่มเติมในส่วนของกรม หรือท่านอาจจะไม่เรียกว่ากรม แต่เรียกคนที่ขึ้นไปทำงานว่าอธิบดีก็ตามแต่ เพิ่มอำนาจถึงขนาดสามารถไปตั้งรองปลัดกระทรวงเพิ่มขึ้น แล้วก็มาขึ้นตรงกับตัวรัฐมนตรีได้ ทำให้เป็นรองปลัดกระทรวงอีกประเภทหนึ่งที่แตกต่างกันรองปลัดกระทรวงที่ขึ้นตรง ตรงกับปลัดกระทรวง ให้มีอำนาจในส่วนของการที่จะไปดูแลเรื่องของการงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวข้องกับในแต่ละกระทรวง ทบวง กรม ให้สามารถมีการโยกย้ายได้โดยไม่ต้องผ่านระบบดังเช่นที่ว่าแต่เดิม ประเด็นก็คือว่า สิ่งที่ท่านตั้งต้นความคิดบอกว่า ต่อไปนี้ต้องแก้ไขกฎหมายเพิ่มอำนาจให้ฝ่ายการเมืองเข้าไปมีอำนาจเพิ่มขึ้นนั้น ประเด็นคือมันถูกต้องหรือไม่ ผมเรียนท่านประธานว่า ผมอ่านกฎหมายฉบับนี้แล้วฟังท่านรัฐมนตรีตอบ ฟังเพื่อนสมาชิก

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

ัญญากัด ๔๕/๒

ซึ่งรัฐบาลอภิปราย ผมรู้สึกว่าคุณหมายฉบับนี้มองราชการเป็นผู้ร้าย เป็นพวกทำงาน
 เข้าขามเย็นขาม มีระบบที่เทอะทะด้อยต่ำ มีปัญหาแล้วก็ไร้คุณธรรมในการบริหาร
 รวมถึงไร้ประสิทธิภาพ ไร้ความรู้ ไร้ความเข้าใจถึงเรื่องของการที่จะทำให้
 ประเทศชาติก้าวหน้า แล้วก็มองนักการเมืองเป็นพระเอก ว่าต่อไปนี่พระเอกคือผู้ที่
 มาจากการเลือกตั้งเท่านั้นที่จะต้องมาดูแลอำนาจทั้งหมดแทนราชการ เพราะราชการ
 ตามไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง คำถามก็คือแนวคิดเช่นที่ว่ำนั้นถูกหรือเปล่า ผมไม่ได้
 บอกว่านักการเมืองจะต้องเลวร้ายไปหมด หรือบอกว่าฝ่ายราชการจะต้องไปเสียหมด
 แต่ผมกำลังจะบอกว่า ทั้งฝ่ายราชการที่เขาทำงานอยู่ก็มีคนที่มีอุดมการณ์ มีประสิทธิภาพ
 มีแนวคิดแนวทางที่จะทำงานที่เป็นคุณ เป็นประโยชน์กับบ้านเมือง และระบบราชการ
 ก็ใช่ว่าจะเลวร้ายไปเสียหมด แม้ว่าเรายอมรับว่ามันมีปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาของ
 การเทอะทะด้อยต่ำ ระบบขั้นตอนที่มาก หรือแม้แต่กระทั่งการเล่นพรรคเล่นพวกกัน
 ก็ตาม แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่ามีข้าราชการส่วนหนึ่งซึ่งอาจจะไปสอพลอนักการเมือง
 นักการเมืองชั่ว ข้าราชการที่ไร้ประสิทธิภาพทำงานเข้าขามเย็นขามอยู่จริงเหมือนกับ
 ทุกกระบวนซึ่งเราต้องทำการแก้ไข ขณะเดียวกันฝ่ายการเมืองก็ใช่ว่าจะมีแต่คนดีไปเสียหมด
 ซึ่งเราต้องยอมรับ คนซึ่งมีข่าวคราวฉาวโฉ่เรื่องทุจริตคอร์รัปชัน แม้แต่กระทั่งในช่วงหลังที่
 พุดถึงคอร์รัปชันเชิงนโยบายที่ไปเกี่ยวข้องกับกาไปสมคบกับข้าราชการในส่วนที่มา
 สอพลอนักการเมือง นั่นคือปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา
 ประเทศของเรา -----

คำถามต่อมาก็คือว่า ถ้าคิดจะปฏิรูประบบราชการซึ่งไม่มีใครปฏิเสธนั้นแนวคิดอย่างไรที่รัฐบาลตั้งมันถูกหรือเปล่า สิ่งที่เราพยายามอธิบายต่อสภานี้ก็คือว่าวิธีคิดที่บอกว่าต้องเอาอำนาจให้การเมืองมากขึ้น สามารถที่จะลงไปกำกับดูแลสิ่งของของราชการทั้งหมดเป็นการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างราชการกับฝ่ายนโยบายหรือฝ่ายการเมืองที่ไม่เหมาะสม แล้ววิธีการกำหนดความสัมพันธ์แบบนี้โดยการเขียนกฎหมายเพิ่มอำนาจให้ฝ่ายการเมืองจะมีความเสี่ยงที่จะนำไปสู่การสมคบกัน คอรัปชั่น ทูจจริต โกงกินในอนาคต อย่างที่เพื่อนสมาชิกบอกว่าวิธีคิดปฏิรูปแบบนี้เป็น การรวบอำนาจเข้าสู่ส่วนกลางของตัวผู้บริหารของประเทศ แต่ท่านประธานครับ ผมคิดว่าถ้าผมพูดไปอย่างนี้ก็จะจะมีคนบอกว่า ถ้าอย่างนั้นคนพูดก็มีแนวความคิดบอกว่าจะต้องเป็นระบบราชการแบบเดิมใช้ใหม่ ไม่ใช่ เพียงแต่ผมบอกว่าท่านตั้งปัญหานั้นถูกแล้ว ว่าราชการมีปัญหาอย่างไร แต่ท่านกำหนดวิธีการแก้ปัญหามิด ผมไม่กล้าพูดหรอกครับ แต่มีคนเดียวที่มีวาระซ่อนเร้นในการปฏิรูประบบราชการด้วยแนวทางนี้ด้วยซึ่งกระผมจะได้เรียนต่อไป ผมเรียนท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้นั้นเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายบอกว่า โดยหลักการไม่สามารถที่จะเห็นด้วยนั้นเป็นเพราะเขาบอกว่า มันสะท้อนความต้องการของฝ่ายบริหารที่ประสงค์จะรวบอำนาจเบ็ดเสร็จโดยมีการควบคุมน้อยที่สุด แนวคิดนี้ครับที่บอกว่า มันขัดกับหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยสิ้นเชิง ระบบการปกครองประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระประมุขแบบในประเทศไทย อำนาจอธิปไตยที่แบ่งเป็น ๓ นั้นมันอธิบายว่า ฝ่ายนิติบัญญัติคือตัวแทนของประชาชน ฝ่ายบริหารซึ่งรวมส่วนของราชการเข้าไปด้วย และอีกส่วนหนึ่งก็คือการที่จะต้องรับผิดชอบต่อน้องประชาชนซึ่งเราเป็นตัวแทนมา หลักการทั้ง ๓ ส่วนนี้จะต้องกำหนดความสัมพันธ์ให้เหมาะสมด้วย คนที่เขาให้อำนาจให้สูงสุดคือฝ่ายนิติบัญญัติ คือฝ่ายตัวแทนของปวงชนในระบบนี้ ท่านประธานจะเห็นว่านายกรัฐมนตรีต้องเลือกไปจากสภา รัฐมนตรีที่เข้าไปทำงานต้องแถลงนโยบายผ่านสภา กฎหมายสำคัญอย่างงบประมาณมีการเขียนให้ชัดในรัฐธรรมนูญว่าต้องผ่านสภา การยุบ ตั้งกระทรวงต่าง ๆ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ท้าไป)

เขาวเรศ ๔๖/๒

ต้องกำหนดเป็นกฎหมายซึ่งแต่เดิมมาก็มีคนบอกว่า การที่จะยุบตั้งกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ที่ต้องตั้งเป็นกฎหมายนั้นแม้ส่วนหนึ่งจะเปิดเอาไว้ว่า ถ้าไม่เพิ่มตำแหน่ง เพิ่มอัตรา ไปตราเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ก็จริง แต่ถ้าเป็นการเพิ่มต้องผ่านสภา เพราะที่นี้คือตัวแทนของปวงชนชาวไทยที่ต้องมีส่วนมีสิทธิในฐานะตัวแทนประชาชนที่ต้องตัดสินใจในเรื่องที่สำคัญเหล่านี้ แต่วันนี้โดยกฎหมายฉบับนี้จะตัดส่วนนี้ออกไป ประเด็นรายละเอียดมีเพื่อนสมาชิกได้อธิบายไปแล้ว แต่ผมจะเรียนท่านประธานว่ามีหลักสำคัญอยู่ ๒ ข้อ ที่พวกกระผมเป็นกังวลกันมากในกฎหมายฉบับนี้และไม่สามารถที่จะรับหลักการ เช่นที่วานนี้ได้ ประเด็นแรกก็คือแนวความคิดที่บอกว่าต่อไปนี้ต้องเพิ่มอำนาจให้ฝ่ายการเมือง ให้มาก ลดอำนาจฝ่ายข้าราชการประจำลงไปอีก เพื่อที่ฝ่ายข้าราชการประจำสนองตอบ ต่อนโยบายของทางการเมืองอย่างเดียว ผมคิดว่าเป็นการกำหนดความสัมพันธ์ที่เป็นปัญหา ปัญหาของวันนี้ไม่ได้โดยตรงที่ว่าใครมีอำนาจมากน้อยหรือฝ่ายราชการมีอำนาจไปครอบงำ ฝ่ายการเมือง แต่ประเด็นมันอยู่ที่ว่าจะอะไรคือความพอดี แต่เดิมเราตั้งหลักกันในระบบ บริหารราชการแผ่นดินปัจจุบันบอกว่าฝ่ายการเมืองกำหนดนโยบาย ฝ่ายราชการนำนโยบาย ไปสู่การปฏิบัติ ฝ่ายการเมืองกำกับดูแล มีขีด มีขั้น มีข้อจำกัด มีระดับ โยกย้ายไปถึง ซี ๑๑ ซี ๑๐ จบแค่นั้น ต่ำลงไปจากนั้นให้เป็นอำนาจของทางกระทรวง ทบวง กรมครับ สิ่งที่ราชการ จะต้องยึดก็คือระบบคุณธรรมภายในหน่วยงานของเขาเอง ท่านประธานเห็นไหมครับ ระบบนี้เป็นระบบที่ยึดกันมาแล้วน่าจะเป็นระบบที่ถูกต้อง เพราะใช้ระบบคุณธรรม แต่ปัญหาที่มันเกิด ก็คือว่าเมื่อฝ่ายการเมืองลงไปทำงาน มีข่าวเรื่องไม่ลือลึง แฉตั้ง โยกย้ายข้าราชการประจำ ส่งผลให้เกิดราชการประเภทที่ต้องเอาใจนาย เอาใจรัฐมนตรี เป็นระบบข้าราชการสอพลอ แต่เดิมมันยังมีข้อจำกัดครับ อย่างน้อยเรามีปลัดกระทรวงคอยทำหน้าที่คานอำนาจของ ฝ่ายการเมืองที่จะไม่ลือลึงแทรกแซงแต่งตั้งโยกย้าย แต่ถ้าเราสร้างระบบนี้ขึ้นมาจะมี รองปลัดกระทรวงที่ขึ้นตรงกับรัฐมนตรี จะมีคนที่เอนเอียงดีหรือเรียกชื่อคล้าย ๆ อย่างนั้น และมีอธิบดีกำกับดูแลกรมที่แต่งตั้งขึ้นโดยความเห็นของรัฐมนตรีตามอำนาจของกฎหมาย ฉบับนี้ เากำลังสร้างอะไร

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๔๗/๑

เราไม่ได้คิดแก้ปัญหาตรงนั้นด้วยการกำหนดความสัมพันธ์ที่ชัดเจนขึ้นไปปรับบทบาทเสียใหม่ แต่เรากลับเพิ่มอำนาจของฝ่ายการเมือง ซึ่งเคยสร้างปัญหาบางส่วนเอาไว้ให้เขามีอำนาจมากขึ้นอย่างนี้ไม่เป็นอันตรายหรือครับ ผมไม่ได้บอกว่า ต้องเขียนกฎหมายเพิ่มอำนาจฝ่ายราชการประจำ แต่เรากำลังบอกว่าต้องเขียนกฎหมายกำหนดความสัมพันธ์ของส่วนนี้ให้ชัดและมีปัญหาอื่นที่ต้องแก้อีกซึ่งจำเป็นต้องทำเช่น การปรับบทบาทภารกิจ ซึ่งมีเพื่อนสมาชิกบางส่วนพูดไปแล้ว ส่วนที่สำคัญท่านประธานครับ ก็คือความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ ตรงนี้ผมสังเกตเห็นตั้งแต่รัฐบาลชุดนี้แถลงนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินว่า หลายคนมีทัศนคติในทางองว่าสภาเสียเวลา ส.ส. พูดมากไม่มีเหตุผล เสนอกฎหมายบางฉบับก็ขอผ่าน ๓ วาระรวด ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ก็ไม่ได้ตั้งใจจะมาสภา กรรมการของสภาต้องควบคุมให้ได้ถ้าควบคุมไม่ได้ไปเล่นงานรัฐบาลเข้าจะทำให้ตัวเองเสียเวลาไปด้วย จะอย่างไรก็ตามทัศนคติอย่างนี้ผิดตั้งแต่ต้น การคิดอย่างนั้นมันเท่ากับว่ามองตัวแทนของประชาชนเป็นตัวแทนของตัวเอง ไม่มีใครตอบได้หรือครับ ถ้าวันหนึ่งมีการยึดพรรคการเมืองที่ใหญ่ที่สุดได้ ยึดสภาได้ออกกฎหมายยึดฝ่ายบริหารทั้งหมดวันนั้นยึดประเทศหรือเปล่า ยึดการปกครองของประเทศทั้งหมดหรือเปล่าไม่มีใครตอบได้ แต่กฎหมายฉบับนี้กำลังทำให้เรารู้สึกอย่างนั้น และมีเหตุผลที่เราจะรู้สึกอย่างนั้นด้วย ผมคิดว่าเหตุผลนี้สำคัญ และจำเป็นที่จะต้องชี้แจงให้ประชาชนได้เกิดความเข้าใจว่า คนที่อภิปรายทั้งหลายที่ไม่เห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ถ่วงรั้งการปฏิรูประบบราชการ เราเห็นด้วยแต่ต้องด้วยแนวคิดปรัชญาที่ถูกต้องไม่ใช่แนวคิดปรัชญาที่ผิดตั้งแต่ต้น และจะนำไปสู่ปัญหาที่แก้ไม่ได้ในอนาคต ประเด็นสำคัญก็คือว่านักวิชาการออกมาวิพากษ์วิจารณ์ว่าการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เหมือนกับสภาเขียนแบลงค์ เช็ค (Blank cheque) คือเช็คเปล่าให้ทางฝ่ายบริหารไปกำหนดเอาเองในอนาคตตามรายละเอียดที่ผมได้เขียนท่านประธานไป ถ้าเป็นอย่างนั้นสภามีหน้าที่อะไร เพราะสภาไม่ควรเป็นตรายางรองรับแนวคิดของฝ่ายบริหารแล้วมอบอำนาจให้เขาไป โดยที่พวกเราเองก็ทำหน้าที่เพียงแค่รับทราบเท่านั้นในอนาคต แน่แน่นอนครับว่าการปฏิรูปการเมืองของเราไปสู่การเมืองที่มีคุณธรรมนักการเมืองมาโดยระบบที่ถูกต้อง

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

จินตนา ๔๗/๒

ปราศจากการซื้อสิทธิซื้อเสียง ปราศจากการใช้อำนาจทุนในการครอบงำการเมือง วันนั้น
 นักการเมืองที่เข้ามามีคุณธรรมตามอย่างที่ประชาชนและการปฏิรูปการเมืองต้องการ
 แนวคิดอย่างนี้ไม่ผิดหรอกครับ แต่วันนี้ไม่มีใครในประเทศนี้ครับที่จะมั่นใจว่า
 นักการเมืองทุกคนนั้นจะบริสุทธิ์สะอาด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ สิ่งที่เราต้องการคือการกำกับ
 ดูแล การควบคุม และความโปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดินต่างหาก ระบบราชการ
 ใครจะว่าอย่างไรก็ตามเขาก็ถือตนเองเป็นข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 หลายคนที่เป็นคนมีอุดมการณ์ ส่วนหนึ่งคือกระบวนการที่จะช่วยกันในการแก้ไขปัญหา
 ของประเทศควบคู่ไปกับฝ่ายการเมือง อีกส่วนหนึ่งก็คือส่วนของสภานิติบัญญัติที่เป็น
 ตัวแทนของประชาชน วันนี้เราตัดอำนาจทั้งส่วนราชการและส่วนนิติบัญญัติไปมอบให้
 กับฝ่ายบริหารแต่เพียงฝ่ายเดียวมันไม่อันตรายและเสี่ยงไปหน่อยหรือครับ นี่คือการ
 ที่เราตั้งประเด็นไว้ในวันนี้ ความจริงวิธีคิดแบบเพิ่มอำนาจให้ฝ่ายการเมืองเหนือ
 ข้าราชการประจำมาก ๆ ก็เคยมีการทำมาบ้างในอดีตอย่างที่เราศึกษากันในบาง
 ประเทศ อย่างเช่น สหรัฐอเมริกา โดยระบบที่คิดว่าฝ่ายการเมืองที่เข้ามาเป็นนโยบาย
 เข้ามาแก้ไขปัญหาประเทศควรให้เขาเลือกข้าราชการของตัวเองและมีวาระเป็นเวลา
 เดียวกันกับที่นักการเมืองนั้นมีวาระอยู่ เช่น ๔ ปี จบ ๔ ปีก็ออกไป ระบบนี้ทำให้
 จะดีครับในตอนเริ่มต้น เพราะเปิดโอกาสให้นักการเมืองเอาคนที่เข้าใจนโยบาย
 มาทำงานเป็นข้าราชการไปเลย แต่ปัญหาที่มันเกิดขึ้นก็คือ เกิดการเล่นพรรคเล่นพวก
 เกิดการละเลยระบบคุณธรรม เกิดการสมคบกันฉ้อฉล เกิดการสมคบกันคอร์รัปชัน
 ในที่สุดระบบนี้ก็ต้องจบไป ระบบนี้ไม่ได้นำมาใช้ในประเทศไทย สิ่งที่เราพยายาม
 ใช้ก็คือว่าเป็นระบบราชการที่เอาคุณธรรมเป็นตัวกำกับ มีที่มาที่ค่อนข้างยาก
 การเป็นราชการต้องยาก การออกก็ต้องยากด้วย มีความมั่นคงมีคุณธรรมกำกับ
 แต่ฝ่ายการเมืองจะต้องมีวาระดำรงคงอยู่ที่ปีก็ว่ากันไป -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๔๘/๑

เรากำลังจะฟื้นฟูระบบนั้นกลับมาจะครบอาจจะไม่สมบูรณ์แบบ ผมถึงเรียนท่านประธานว่าผู้บริหารของประเทศในปัจจุบันระบบที่เราออกแบบกันนั้นไม่ใช่เป็นแบบเลือกผู้บริหารโดยตรงแบบประธานาธิบดี แต่ของเรายังเป็นระบบที่ผ่านกระบวนการของการเลือกตั้งโดยอ้อมและยังให้อำนาจทางฝ่ายนิติบัญญัติไปกำกับดูแลฝ่ายบริหาร เพราะเป็นอีกระบบหนึ่งที่แตกต่างกันกับระบบประธานาธิบดีที่เขาใช้กัน ผมไม่ได้พูดนะครับว่าระบบนี้จะนำไปสู่ระบบประธานาธิบดีหรือไม่ แต่ผมเปรียบเทียบให้เห็นนี่เป็นเหตุผลที่พวกเราจำเป็นต้องชี้แจงต่อสภา ท่านประธานครับสิ่งที่ผมอธิบายกับท่านประธานในวันนี้เพราะผมเป็นห่วงครับ ถ้ายกมือกันในวันนี้แล้วผ่านกฎหมายฉบับนี้ออกไปการทำงานในกรรมาธิการจะเป็นอย่างไรไม่มีใครทราบได้ แต่เสียงข้างมากยังอยู่ที่ฝ่ายรัฐบาล ผมก็ยังเพียงแต่หวังว่าสิ่งที่พวกเราจะพูดในสภานี้จะทำให้คนที่ไปเป็นกรรมาธิการก็ดี ฝ่ายเสียงข้างมากก็ดีเกิดความตระหนักและเกิดความเข้าใจ ผมเรียนท่านประธานในตอนสุดท้ายนะครับบอกว่าปัญหาที่เราตั้งบอกว่าจะต้องปฏิรูประบบราชการเป็นปัญหาที่ตั้งถูกแล้ว แต่วิธีคิดในการแก้ปัญหานี้จะนำไปสู่การแก้ปัญหาดังไว้ว่าเป็นปัญหาที่ต้องปฏิรูประบบราชการเราจะไปแก้ไขปัญหาของความทะเยอทะยานของระบบราชการได้อย่างไรในเมื่อในการชี้แจงรายละเอียดในเอกสารที่แจกมานั้นจะมีหน่วยงานต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เราจะแก้ไขปัญหาคความทะเยอทะยานของระบบได้อย่างไรในเมื่อเราสร้างระบบที่ฝ่ายการเมืองสามารถที่จะไปกำกับดูแลได้แล้วต่อไปคนซึ่งใกล้ชิดกับนักการเมืองเข้าไปอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ โดยอำนาจของกฎหมายฉบับนี้อาจจะเป็นตัวสร้างความซ้ำซ้อนของระบบราชการเสียเอง เราจะแก้ปัญหาคความไร้คุณธรรมในระบบราชการได้อย่างไร ในเมื่อนักการเมืองสามารถเข้าไปกำกับดูแลโดยปราศจากการท้วงติงตรวจสอบจากฝ่ายบริหารอย่างเต็มที่อีกด้วย เราจะแก้ปัญหาคเรื่องของการสมคบกันระหว่างนักการเมืองชั่วและข้าราชการสอพลอในการคอร์รัปชันบ้านเมืองได้อย่างไรในเมื่อเราเปิดโอกาสให้ฝ่ายการเมืองใช้อำนาจของเขาอย่างเต็มที่ในการเลือกข้าราชการที่รู้จักกับเขาและคนดี ๆ ส่วนหนึ่งอาจจะโทษแะและออกจาก

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

อัมพา ๔๘/๒

ระบบไป ผมไม่ได้บอกท่านประธานว่าอย่าปฏิรูปเลยระบบราชการ แต่เรากำลังจะบอกว่าถ้าจะปฏิรูประบบราชการต้องตั้งหลักตั้งความคิดที่ถูกต้องและต้องไม่มีวาระซ่อนเร้น เพราะการประชุมเชิงปฏิบัติการหลายครั้งที่ผ่านมานันก่อให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์มากครับว่าคนที่เชิญเข้าไปร่วมกันระดมความคิดที่เป็นนักวิชาการหลายส่วนไปเจอระบบประชุมระดมความคิดแล้วก็ถอยกลับและลาออกครับ อาการทุบโต๊ะของคนที่นั่งหัวโต๊ะก็ตาม การอยากได้บางส่วนแล้วพยายามจะโน้มน้าวทำทุกวิธีการก็ตามมันไม่ใช่การระดมความคิดที่ถูกต้อง เดี่ยวกฎหมายฉบับต่อไปจะมีการพูดครับ มีกระทรวงอยู่กระทรวงหนึ่งซึ่งได้มาสุดท้ายที่ว่าด้วยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ ใครที่พยายามต่อสู้ให้ได้กระทรวงนี้เพราะมีคนเชื่อว่ามีความซ่อนเร้น ผมจึงเรียนท่านประธานครับว่าเป็นเหตุผลที่พวกเราต้องอธิบายเป็นเหตุเป็นผลที่ไม่ใช่คดีค้านโดยไร้เหตุผลอย่างสิ้นเชิง เห็นด้วยกับการปฏิรูประบบราชการ แต่ต้องด้วยแนวความคิดที่ถูกต้องครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ ปรีดานันท์กุล

รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน

สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คุณชวลิต มหาจันทร์ ครับ ต่อด้วยท่านฤทธิเดช

นายชวลิต มหาจันทร์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายชวลิต

มหาจันทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคไทยรักไทย จริง ๆ แล้ว

การที่เราได้มีโอกาสพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. วันนี้เป็นเรื่องโชคดีครับ แล้วผมคิดว่าคงจะไม่กล้ารับรองว่า

ตัวเองชื่อสิทธิชายเสียงมาหรือเปล่าที่เข้ามาในสภา ผมไม่กล้าที่จะรับรองตัวเอง

อย่างที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กล่าว -----

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

นำพร ๕๙/๑

แต่ว่าประชาชนในพื้นที่ในเขตเลือกตั้งเท่านั้นที่เขาจะพิสูจน์ได้ว่าคนไหนเป็น
 นักการเมืองชั่ว หรือคนไหนเป็นนักการเมืองที่บริสุทธิ์ เป็นนักการเมืองซื่อสัตย์หรืออะไร
 ก็ตาม แต่ผมได้ศึกษาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีท่านเสนอเข้ามาได้พิจารณาแล้วครับ กระผมเห็นด้วย
 ในความจำเป็นของรัฐบาล กระผมคิดว่าคงไม่ใช่แต่รัฐบาลเท่านั้นครับ ไม่ใช่เฉพาะ
 รัฐบาลนี้เท่านั้นที่คิด คิดมานานแล้วครับ คิดมาตั้งแต่สมัย ฯพณฯ พลเอก เปรม
 ติณสูลานนท์ เป็นองคมนตรี ขณะนี้ท่านดำรงตำแหน่งเป็นองคมนตรี คิดมาตั้งแต่
 สมัย ฯพณฯ นายบรรหาร ศิลปอาชา ก็คิดครับ ฯพณฯ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
 ก็คิดครับ ฯพณฯ นายชวน หลีกภัย ก็คิดครับ คิดทุกคนครับ คิดปรารถนาดีต่อบ้าน
 ต่อเมือง พวกผมตัวเล็ก ๆ เป็น ส.ส. เข้ามาก็คิดเหมือนกันครับ แต่ว่าวันนี้ที่ผมบอกคิด
 ทุกคนคิดทุกพรรคผมทราบดี แต่สิ่งที่กระผมภูมิใจที่สุดก็คือคิดอย่างไรก็ตาม
 ถ้ามาจบในรัฐบาลของทักษิณ ชินวัตร ผมว่าสิ่งนี้คือสิ่งที่ชาวบ้านประชาชนจะได้รับ
 รางวัล ผมได้ยื่นท่านนายกได้กล่าวเสนอพระราชบัญญัติ ท่านชมทูลรัฐบาล ท่านชม
 ทุกนายกรัฐมนตรี ท่านบอกว่าท่านสานต่อท่านยอมรับสิ่งใดที่ดีที่ท่านก็สานต่อรับมา
 ปฏิบัติ ท่านประธานที่เคารพครับ จากที่ผมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
 บริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หลักการทั้งหมดมีการแก้ไขเพิ่มเติม
 กฎหมาย ทั้ง ๗ ข้อชัดเจนครับ คณะรัฐมนตรีโดยท่านนายกรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นการ
 กำหนดแนวทางการบริหารราชการท่านก็กำหนดไว้ชัดเจน ผมคงจะไม่เอากลึงถึงขนาด
 ต้องไปพูดในวาระ ๒ วาระ ๓ ผมจะพูดเรื่องหลักการและเหตุผลเท่านั้นวันนี้ ข้อ ๒
 กำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของนายกรัฐมนตรี ท่านเป็นห่วงว่าคนเป็น
 นายกรัฐมนตรี ท่านไม่ได้ห่วงท่านครับ ท่านเป็นห่วงวิสัยทัศน์ข้างหน้าว่าคนที่จะเป็น
 นายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรี เป็นรองปลัดข้างหน้าจะโกงกิน ท่านคิดอย่างนี้ครับ
 ท่านชี้แจงในพรรคท่านคิดอย่างนี้ ท่านป้องกันท่านก็ไปชี้แจงในพรรคท่านก็คิดอย่างนี้
 ที่ท่านทำวันนี้ ทำเพื่ออนาคต ไม่ได้ทำเพื่อวันนี้ครับ ข้อ ๓ ครับ กำหนดการจัด
 ส่วนราชการของกระทรวง ส่วนราชการที่อยู่บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

นำพร ๔๙/๒

ให้สอดคล้องทำให้เรียบร้อย ไม่ได้คิดว่าจะทำวันนี้ ทำเพื่อวันพรุ่งนี้ครับ นี่คือนโยบายความคิดของรัฐบาลที่ท่านเสนอเข้ามา ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ทั้ง ๗ ข้อครับ ผมว่าดีทั้งนั้น นี่คือนักการ ที่เห็นเหตุผลครับท่านประธาน เหตุผลที่คณะรัฐมนตรีได้เสนอเข้ามาครับ มีการปรับปรุงระบบบริหารราชการเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานเพื่อให้บริการแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผมเห็นเหตุผลท่านไม่มีเรื่องอย่างอื่นท่านเน้นแต่เรื่องที่จะบริการประชาชน เห็นคณะรัฐมนตรีเสนอเข้ามานี้เน้นแต่บริการประชาชนทั้งนั้น ไม่ได้เน้นอย่างอื่นท่านเห็นไหมครับ เหตุผลบอกเลยครับ เพื่อให้บริการแก่ประชาชน ให้กระทรวงสามารถจัดบริหารงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย จึงกำหนดให้มีรูปแบบในการบริหารใหม่เพื่อบริการประชาชน -----

สพ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

พุทธชาติ ๕๐/๑

เน้นเรื่องการบริหารประชาชนเราทั้งคู่ได้รับ เราเป็น ส.ส. พื้นที่ชาวบ้านเรารู้ปัญหา
ที่ชาวบ้านมาร้องเรว่า เมื่อไปราชการแล้วเป็นอย่างไรแก้ไขปัญหานี้คือเหตุผลที่
คณะรัฐมนตรีได้ให้เหตุผล ขอรบเรียนท่านประธานว่าคำพูดที่ใหม่ที่สุดคือ เรื่อง
กลุ่มภารกิจท่านประธานชาวบ้านฟังแล้วงงครับบอก กลุ่มภารกิจ ท่านอภิปรายไป
เถอะครับชาวบ้านเขาบอกไม่เข้าใจกลุ่มภารกิจ รัฐบาลของท่าน พันตำรวจโท
ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร เรามีท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านรองพล อติเรกสาร เป็นหลัก
อยู่ในขณะนี้ ขอชี้แจงให้ชาวบ้านในฐานะที่ผมอ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว
ตัวอย่างประโยชน์การปรับปรุงโครงสร้าง การจัดกลุ่มภารกิจใหม่ในกระทรวงนับเป็น
การปรับโครงสร้างหน่วยงานครั้งสำคัญ ขอยกตัวอย่างภารกิจด้านทรัพยากรน้ำ
เดิมที่ทั้งต้นที่รับผิดชอบมี ๗ กรมใน ๖ กระทรวงครับ ตอนนี้ก็มีการเอามารวมเป็น
กลุ่มภารกิจที่ชาวบ้านอาจจะไม่ชินครับเป็นเรื่องใหม่กลุ่มภารกิจ นี้เขาใช้งบประมาณ
ทั้งหมด ๖,๕๖๔ ล้านบาทครับ เอามารวมใหม่เรียกใหม่โก้ ๆ เลยครับบอกว่า กระทรวง
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นี่คือการประสงคดียุทธศาสตร์ที่จัดมารวมกัน
เป็นกลุ่มเพื่อให้ชัดเจนครับ ท่านประธานครับ ผมคงใช้เวลาไม่มากแต่สิ่งที่ผมจะกล่าว
กับท่านประธานสุดท้ายก็คือ ผมขอบคุณคณะรัฐมนตรีที่ได้เพิ่มมาตรา ๕/๑ ผมจะขอ
อนุญาตอ่านมาตรา ๕/๑ ให้ท่านประธานฟังและผ่านไปถึงพี่น้องประชาชนที่อยู่ที่บ้าน
ให้ได้ทราบว่าคุณคณะรัฐมนตรีชุดนี้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาตรา ๕/๑ การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้
ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน กระผมจึงขอแสดงความเห็นด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ทาง
คณะรัฐมนตรีเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญคุณฤทธิเดชรับ ต่อด้วยท่านรัฐมนตรีสุรินทร์
นะครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

พุทธชาติ ๕๐/๒

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่
 ท่านประธานครับ กระผมต้องขอบคุณท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้ได้พื้นที่ในเมืองต้น
 ทำให้กระผมต่อ ยอดได้โดยทันทีว่า การปฏิรูประบบราชการครั้งนี้เป็นครั้งที่สำคัญ
 ในรอบ ๒๐๐ ปีก็ว่าได้ครับ ท่านนักวิชาการบางท่านซึ่งมาเป็น ส.ส. วันนี้ท่านได้โยง
 ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ กระผมต้องขอบคุณพี่น้องประชาชน
 ที่ได้เลือกพรรคการเมืองในลักษณะที่เป็นกลุ่มก้อนมากที่สุดในประวัติศาสตร์ที่ทำให้
 ทางฝ่ายการเมืองสามารถเสนอนโยบายของรัฐที่จะปฏิรูประบบราชการได้อย่างเป็น
 รูปธรรม เราได้รอคอยเวลานี้นานครับ และวันนี้เราก็มากลึกถึงความคิดระหว่าง
 ฝ่ายที่สนับสนุนการปฏิรูปแบบนี้กับฝ่ายที่ยังยึดอยู่กับระบบราชการแบบเดิม วันนี้
 เราเห็นแล้วนะครับว่าแม้จะอภิปรายกันไปแต่ละคะแนนก็จะแตกต่างกันอยู่ ๒ ฝ่าย
 คือฝ่ายหนึ่งฝ่ายที่เห็นว่าจะถึงเวลาที่จะให้อำนาจกับฝ่ายการเมืองมากขึ้นในการเข้ามา
 บริหารจัดการเพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชน -----

ศส ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ฉีกา ๕๑/๑

กับฝ่ายที่เห็นว่าระบบราชการน่าจะได้รับการส่งเสริมให้ทำหน้าที่หลักต่อไป ท่านประธานที่เคารพครับ ผมไม่อาจจะอดอ้างได้ว่าได้เรียนรู้เรื่องนี้มาบ้าง เมื่อสักครู่นี้ผมฟังท่านสมาชิกท่านหนึ่งใช้เวลา ๑ ชั่วโมง ๑ ชั่วโมงนะครับท่านเดียวได้พูดถึงทฤษฎีในการปฏิรูประบบราชการโดยใช้ความรู้ที่ท่านเรียนมา และขณะนี้ก็กำลังทำวิทยานิพนธ์ กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่าผมเองก็ได้เรียนรู้รัฐประศาสนศาสตร์จากสำนักนิด้า ท่านที่พูดท่านคงจะท่ายู่ที่รามคำแหง ความคิดอาจจะไม่แตกต่างกัน สำนักนิด้าจะพูดถึงเรื่องการปฏิรูประบบราชการ ซึ่งก็มีปัญหาที่ท่านสะท้อนมาทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นปัญหาของการซ้ำซ้อนที่เรียกว่ารีดันแดนซี (Redundancy) ปัญหาของการด้อยประสิทธิภาพ ปัญหาของคอรัปชั่น ปัญหาของการใหญ่โตะทะ เราชูปัญหาหมดครับ แต่พอเวลามาพูดถึงการปฏิรูปเพื่อแก้ปัญหาตรงนั้นผมแปลกใจว่าท่านไม่เห็นด้วย และท่านไปบอกว่าระบบราชการเป็นระบบที่สมบูรณ์แล้ว อาจจะฟังไปในทำนองว่าวันนี้ฝ่ายการเมืองซึ่งมีพลังสนับสนุนจากประชาชนด้วยการเลือกตั้งที่จะเข้ามาปรับระบบตรงนี้ ซึ่งวอคอยมาตั้งแต่เรามีประชาธิปไตยยังไม่ได้ มางวดนี้เราจะทำกลายเป็นว่าฝ่ายการเมืองกำลังจะไปเอาอำนาจระบบราชการประจำมา ท่านประธานครับในทฤษฎีของการบริหารราชการแผ่นดินประเทศที่อยู่ในโลกที่ ๓ จะอยู่ในลักษณะที่เขาเรียกว่าพรรคระบบราชการ พวกเราคงทราบดีวันนี้เราจะมีพรรคของประชาชนเข้ามาจัดระบบระเบียบของราชการ ระบบราชการนั้นพี่น้องประชาชนชินครับ ไปอำเภอเผชิญกับอะไร ไปจังหวัดเผชิญกับอะไร ติดต่อราชการนั้นได้รับอะไร พรรคของราชการแบบดั้งเดิมคือปกครองไม่ใช่บริการ เราเป็นนักการเมืองเรากำลังจะบอกว่าระบบราชการต้องบริการประชาชน เพราะฉะนั้นการที่พรรคการเมืองซึ่งมีอุดมคติจากประชาชนจะมาจัดระบบระเบียบใหม่ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่วอคอยมานาน ประเด็นที่ถกเถียงกันกระผมกราบเรียนท่านประธานว่าเราต้องยอมรับว่าวันนี้อำนาจฝ่ายการเมืองต้องมากขึ้น ข้าราชการประจำต้องมาเป็นผู้ปฏิบัติตามนโยบายของฝ่ายการเมืองไม่เช่นนั้นไม่มีประโยชน์ที่จะต้องไปหาเสียง ไม่มีประโยชน์ที่จะเลือกตั้งให้ระบบราชการเป็นพรรคการเมืองเหมือนกับที่เป็นมาก็น่าจะถูกต้องแล้ว ถ้าถือว่าระบบราชการจะต้องเป็นระบบที่ขับเคลื่อนไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงสนับสนุนว่าที่จะมีการปฏิรูประบบราชการ

ศส ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

จิวภา ๕๑/๒

เพื่อนำไปสู่ระบบราชการที่รับใช้ประชาชนเป็นสิ่งที่ถูกต้อง การปฏิรูประบบราชการขณะนี้ เป็นวิธีการรับท่านประธานครับ เป็นวิธีการที่จะนำไปสู่เป้าหมาย เป้าหมายที่จะทำให้ ระบบราชการมีประสิทธิภาพรับใช้ประชาชนไปรุ่งใสที่เราเรียกว่าธรรมาภิบาลนั้นแหละ แล้วก็ปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชั่นมากขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อวิธีการได้กำหนดอย่างนี้วิธีการ ที่รัฐบาลได้กำหนดคณะกรรมการเรียนท่านประธานว่าได้กำหนดใน ๒ รูปแบบใหญ่ รูปแบบ หนึ่งคือจัดกลุ่มภารกิจ ท่านสมาชิกอภิปรายเมื่อสักครู่ที่ว่ากลุ่มภารกิจคืออะไร ท่านประธาน ในสภาแห่งนี้เราพูดกันมานานครับว่ากรม กองต่าง ๆ ที่เป็นอยู่มันซ้ำซ้อนกันจนกระทั่งว่า ภารกิจของกรมหนึ่งกับอีกกรมหนึ่งเป็นภารกิจเดียวกัน วันนี้เราขอป้อบาดาลจาก รพช. จากกรมทรัพย์ จากที่ไหน ๆ ได้เหมือนกันตั้งหลายหน่วยงาน ถนนก็ตั้งหลายหน่วยงาน ----

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบญจกุล ๕๒/๑

มันซ้ำซ้อนกันไปหมด แต่ก่อนเราทำไม่ได้ที่จะรวมภารกิจเข้ามา เพราะอะไรครับ เพราะระบบราชการแข็งมาก เวลาที่มีข่าวว่าจะปฏิรูปเขาก็จะออกมาต่อต้าน และคนที่ออกมาต่อต้านได้ดีที่สุด ที่เรายู่กันที่นี่ไม่ยึดตั้งแต่ก่อนก็เพราะว่าพรรคระบบราชการนั้นเองโดยอาศัยกำลังของฝ่ายถืออาวุธออกมา นักการเมืองจะขยับเขยื้อนบอกว่า คุณต้องออกไป แล้วเราก็ต่องไป แต่วันนี้เนื่องจากประชาชนได้ให้อาณัติกับเรามาก เราก็จะจัดกลุ่มภารกิจใหม่ เราก็จะบอกว่ากรมที่ทำหน้าที่ทำถนนก็ให้อยู่กรมเดียวไป ทำแหล่งน้ำก็ทำแหล่งน้ำไป งบประมาณจะได้ไม่กระจุกกระจาย ไม่เป็นเบี้ยหัวแตก รวมกลุ่ม เรียกว่าจัดกลุ่มภารกิจ ตรงนี้สำคัญมาก เพราะฉะนั้นเมื่อจัดกลุ่มภารกิจ ก็จะไปสัมพันธ์กับมาตรการอีกอันหนึ่งที่เรากล่าวลดขนาด หรือที่หลายท่านใช้ ภาษาอังกฤษว่า สตรีมไลน์ (Streamline) สตรีมไลนิง (Streamlining) เราต้องการลดขนาด ท่านประธานที่เคารพครับ คำว่า ลดขนาด ไม่ได้ไปนับเอาจำนวนกระทรวง วันนี้มีท่านมาอภิปรายบอกว่าวันนี้เรามี ๑๔ กระทรวงกับบอกว่าใหญ่ ต่อไปจะ ๒๐ กระทรวงก็ใหญ่มากขึ้นสิ คนฟังก็บอกว่าใช่ ถ้าเอาจำนวนมากบอกกันก็ใช่เลย แต่ท่านประธานครับ ทำไม่เราจะไปนับจำนวนละครับ จำนวนนี้ไม่ได้มีความหมายอะไรเลยในเรื่องของการลดขนาด เพราะอะไรครับ เพราะเมื่อจัดกลุ่มภารกิจ กรมที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ก็แยกภารกิจออกไป จำนวนก็ต้องเพิ่มขึ้น กระทรวงที่ตั้งใหม่ขึ้นมา ก็ต้องเพิ่มขึ้น แต่ขนาดของกรอบบริหารเล็กลง เพราะว่าสายการบังคับบัญชามันสั้น ในกระทรวงนั้นอาจจะมีแค่ ๓ หน่วยงาน ท่านดูสิครับ ใน พ.ร.บ. นี้มีแค่ ๓ หน่วยงาน แต่เป็นกระทรวงหนึ่ง แต่ในปัจจุบันกระทรวงหนึ่งจะมีตั้งเยอะแยะไปหมด เพราะฉะนั้น คำว่าชื่อกระทรวงก็ตาม จำนวนกระทรวงก็ตามอย่างเพิ่งไปคิดเป็นตัวตัดสินว่า เราลดหรือไม่ เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนว่าในเรื่องจำนวนที่อภิปรายกันมา ไม่ใช่คำตอบว่าเป็นการลดขนาดหรือไม่ ต้องไปดูเนื้อหาภายในว่าถ้าในเนื้อหาของใน จะมีกี่กระทรวงก็ตาม จะมีกี่กรมก็ตาม ถ้าเผื่อว่างานนั้นมีทางลัด ไม่มีลักษณะของการโค้งงอมากเกินไป แล้วไม่มีเจ้าหน้าที่ซ้ำซ้อนทำงานกันซ้อน ๆ กันอยู่มากเกินไป ก็ถือว่าลดขนาดได้ เราต้องดูภาพรวม ประเด็นต่อไป ประเด็นสุดท้าย ผมเข้าใจท่านประธาน

ตผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เบญจกุล ๕๒/๒

เพราะว่าท่านเองก็ควบคุมการประชุม ผมต้องชมเชยท่านครับ เพราะว่าในหัวใจของคน
 นั้นเป็นประธานพวกเราเองเข้าใจว่ามีเพื่อนสมาชิกต้องการพูดเยอะ แล้วท่านก็ต้อง
 จัดสรรเวลา แต่ท่านไปให้บางท่านพูดเป็นชั่วโมงผมก็ยังไม่เข้าใจเหมือนกันว่าเราจะจัด
 สรรเวลาได้อย่างไร ประเด็นสำคัญที่กระผมจะสรุปเป็นประเด็นสุดท้ายคือเรื่องที่เรากำลัง
 วิเคราะห์ว่าวันนี้ฝ่ายบริหารกำลังรอนสิทธิและรอนอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ
 โดยไปอ้างมาตรา ๑๙/๑ ซึ่งตาม พ.ร.บ. นั้นเป็นมาตรา ๙ การใช้งบประมาณเหลือจ่าย
 ก็ตาม การโอนงบใช้ให้มีประสิทธิภาพก็ตาม ผมคิดว่าถ้าเราไปยึดกรอบเดิม เราคิดใหม่
 ไปไม่ได้แน่ แน่จนครับ ฝ่ายนิติบัญญัติแต่ก่อนบอกว่าคุณจะโยกงบ ๑๐ บาท ต้องมา
 รายงานสภา โอ๊ย ท่านประธานครับ มันน่าเจ็บปวด ถ้าท่านไปนั่งเป็นรัฐมนตรีไป
 บริหารแล้วจะโยกงบ ๑๐ บาท เพราะบังเอิญว่าโครงการนั้นเสร็จแล้ว มีงบเหลืออยู่แล้ว
 ไปใช้ไม่ได้ ต้องมารายงานสภา นี่แหละครับคือเหตุผลที่ว่าเราทำไมต้องตามไปแก้
 พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีการงบประมาณกันอีก เพราะว่าวันนี้บ้านเมืองมันไปไม่ได้แล้ว
 ถ้าไปเป็นโดโนเรชั่นขนาดนั้น เราคงไม่สามารถอยู่กับจุดเดิมได้แล้ว เราเคยเทศน์
 ระบบราชการว่าเลิศเลอขนาดไหน เก่งขนาดไหน เป็นอัครวิขนาดไหน เราก็โยกต่อไป
 ไม่ได้แล้ว บ้านเมืองวันนี้มันอยู่กับประชาชนเสียแล้ว นี่ก็เหมือนกันครับ -----

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วีนาศ ๕๓/๑

กระผมกราบเรียนท่านว่ามาติดรอนทำไม มาร้องทำไม ท่านเป็นฝ่ายตรวจสอบ ตรวจสอบเข้าไปถึงครับ ฝ่ายบริหารเขาจะใช้อย่างไรท่านตรวจสอบได้อยู่แล้ว แต่ทำไมต้องให้เขามาขออนุญาตท่านด้วยละครับ ฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่ตรวจสอบ มีหน้าที่ออกกฎหมายก็ออกไป แต่อย่าไปขอใช้งบประมาณกับเขา รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันท่านประธาน เราเจ็บปวดถ้ามองในแง่มาติดสิทธิเรา เพราะแต่ก่อน ส.ส. ได้งบประมาณจังหวัดคนละ ๓๐ ล้านบาท แต่วันนี้มาตราสำคัญในรัฐธรรมนูญกำหนดเลยว่า ส.ส. ไม่มีสิทธิแม้กระทั่งจะแปรญัตติเองงบประมาณลงพื้นที่ เรายังยอมได้เลยครับ วันนี้ต้องเปลี่ยนโฉมหน้าต้องเปลี่ยน ถ้าจะมัวอวลยอวารณอยู่ว่าจะต้องเป็นผู้จัดงบประมาณ สนับสนุนงบประมาณอยู่นี้ ผมว่าเราผิดหน้าที่เรา ฝ่ายบริหารไปเลยดีกว่าท่านทำไปเลย ได้งบมาใช้ให้เกิดประโยชน์ โครงการนี้เสร็จสิ้นแล้ว เอาจบไปใช้โครงการอื่นได้ แต่ถ้าท่านทำไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม ผมเอาท่านมาอภิปรายในสภา แล้วท่านก็พร้อมแล้ว ท่านกำลังยื่นญัตติจะไม่ไว้ใจกันแล้ว ท่านก็ตรวจสอบไปสิ แต่อย่าไปขอ บอกว่าก่อนจะใช้เงินมารายงานผมก่อน มาขอผมก่อน มันผิดหน้าที่ แล้วอย่างนี้บ้านเมืองจะบริหารกันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ โดยสรุปก็คือว่าวันนี้มี ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งฝ่ายที่อยากจะให้ปฏิรูประบบราชการตามแนวทางที่เสนอมา โหวตเดี๋ยวนี้ก็ออกมาอย่างนั้น ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยท่านก็บอกว่าท่านก็ค้าน เพราะท่านประกาศค้านแล้วก็ขึ้นอยู่กับดุลพินิจท่านประธานว่าจะให้พูดต่อไปอีกกี่ท่าน แล้วลงมติ เพราะว่ายังมีอีกฉบับหนึ่งรออยู่ข้างหน้า กระผมก็ขอกราบขอบคุณท่านประธานที่ให้เวลาตรงนี้ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ก่อนที่จะถึงท่านรัฐมนตรีสุนทร ผมขอความกรุณานิดหนึ่งได้ไหม อย่างที่ท่านผู้อภิปรายเพิ่งจบลง ท่านกฤเทพได้อภิปราย ยังมีสมาชิกอภิปรายกันอีกมากมายเหลือเกิน ถ้าหากว่าแต่ละท่านจะขึ้นมาแล้วก็ใช้เวลาของสภาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้เหตุผลเลยครับ ท่านสนับสนุนเพราะอะไร ๑, ๒, ๓ ไม่สนับสนุนเพราะอะไรว่าไปครับ อย่าไปย้อนเรื่องว่าเมื่อสักครู່ฝ่ายโน้นอภิปราย

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

วิชา ๕๓/๒

อย่างนี้ผมไม่เห็นด้วย ไม่ใช่เรื่องของการหักล้าง เรามีเหตุผลอย่างไรเราแสดง สนับสนุน หรือคัดค้านอย่างไร ตรงนี้จะทำให้เวลากระชับ ขอความกรุณาด้วยครับ เชิญท่าน รัฐมนตรีสุรินทร์

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สุรินทร์ พิศสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ วันนี้กระผมคิดว่าเป็นวันที่เราจำเป็นต้องใช้ความละเอียดรอบคอบ
 ในการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะจะมีผลกระทบค่อนข้างจะกว้าง
 ไกลในการที่จะนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินจริง ๆ ทั้งใน
 และต่างประเทศ กระผมขอตั้งข้อสังเกตเป็นการเบื้องต้นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ค่อนข้างจะแตกต่างไปจากฉบับอื่น ๆ ที่เราเคยทำกันมา ในประเด็นแรกที่กระผมอยาก
 จะตั้งข้อสังเกตและขอเป็นคำอธิบายว่าการตั้งเป้าหมายเอาไว้ในมาตรา ๒ ว่า
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕ เป็นต้นไป
 เป็นการกระทำที่ค่อนข้างจะฉีกแผกไปจากประเพณีการปฏิบัติในอดีต ถ้าหากว่าทาง
 รัฐบาลมันใจถึงขนาดนั้นกระผมคิดว่าชื่อของร่างพระราชบัญญัติก็ควรจะกำหนดให้
 ชัดเจนไปเลยว่า ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ฉบับที่เท่าไร และ พ.ศ. ๒๕๕๕
 กระผมคิดว่าเป็นการแสดงออกซึ่งความพยายามที่จะกำหนดขึ้นตอนจังหวะเวลาให้
 ชัดเจน ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าสมควรจะให้การสนับสนุน เพราะต้องการให้เกิดความ
 ชัดเจนในการกำหนดขึ้นตอนการดำเนินการ แต่ในขณะเดียวกันกระบวนการนิติบัญญัติ
 ของเรานั้นมีอยู่หลายขั้นตอน มีส่วนซึ่งเกี่ยวข้องกับสภา มีขั้นตอนซึ่งเกี่ยวข้องกับ
 วุฒิสภา และมีขั้นตอนที่จะต้องปฏิบัติตามกระบวนการของรัฐธรรมนูญซึ่งเราไม่อยู่ใน
 ฐานะที่จะไปกำหนด แล้วไปเรียกร้องให้เป็นไปตามกำหนดเวลาของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้
 เพราะฉะนั้นประเด็นนี้จึงเป็นประเด็นที่กระผมอยากจะตั้งข้อสังเกตเป็นเบื้องต้นว่า
 เป็นการก้าวล่วงอำนาจนิติบัญญัติและกระบวนการรัฐธรรมนูญไปหรือไม่ เหตุผลที่
 กระผมตั้งข้อสังเกตนี้เป็นประเด็นแรกก็เพราะว่าในการบริหารราชการใน
 ต่างประเทศนั้น ซึ่งเป็นจุดสำคัญที่กระผมต้องการที่จะกราบเรียนท่านประธานผ่าน

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วិถนา ๕๓/๓

ไปยังคณะรัฐมนตรี ก็คือเรามีแนวปฏิบัติที่วางอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายภายใน
ของระเบียบวิธีการปฏิบัติราชการภายในประเทศของแนวปฏิบัติสำหรับข้าราชการ
ที่ไปพำนักรและปฏิบัติราชการอยู่ในต่างประเทศ -----

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

อารีรัตน์ ๕๔/๑

แถมยังมีข้อตกลงอนุสัญญาและสนธิสัญญาประเพณีการปฏิบัติทางการทูตที่ดำเนินอยู่ในต่างประเทศด้วย เพราะฉะนั้นเราจะหลีกเลี่ยงประเพณีการปฏิบัติ เอาจะหลีกเลี่ยงแบบแผนการทำงานโดยกำหนดเอาเองคงจะเป็นไปไม่ได้ กระผมเห็นความตั้งใจดีของรัฐบาล แต่กระผมขอตั้งข้อสังเกตและเตือนว่าการก้าวกำหนดจึงหะต่าง ๆ นั้น และการนำเสนอวิธีคิด วิธีปฏิบัติในรูปของการแก้ไขพระราชบัญญัตินั้นเป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องให้ความรอบคอบและคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพ สิ่งซึ่งกระผมจะนำกราบเรียนท่านประธานนั้นประกอบไปด้วยประเด็นที่ขอความกระจ่าง ประเด็นที่จะตั้งข้อสังเกตให้นำไปคิดเพิ่มเติม ประเด็นที่จะให้เกิดความรอบคอบขึ้นเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงความสับสน ความบกพร่อง ช่องว่างต่าง ๆ ที่พึงจะเกิดขึ้นซึ่งจะขัดแย้งกับจุดประสงค์ที่ทางคณะรัฐมนตรีท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้คือต้องการความเป็นเอกภาพ ความกระชับ ความรวดเร็ว และควมมีประสิทธิภาพของการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นแรกที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือในวงการทูตวิธีการปฏิบัติของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศนั้นมีอยู่ตำแหน่งหนึ่งซึ่งในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดเอาไว้ เรามีคำจำกัดความในหมวด ๗ การบริหารราชการต่างประเทศ อยู่หลายประเด็น คณะผู้แทนเรามีขึ้นมาบุคคลในคณะผู้แทนเรามีขึ้นมา หัวหน้าคณะผู้แทนเรามีขึ้นมา รองหัวหน้าคณะผู้แทนเรามี แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ตำแหน่งที่สำคัญที่สุดซึ่งเป็นผู้แทนขององค์พระประมุข ซึ่งเป็นข้อกำหนดของข้อตกลงของวิธีปฏิบัติของขนบธรรมเนียมประเพณีการปฏิบัติระหว่างประเทศกำหนดให้ชัดเจนว่าจำเป็นจะต้องมีตำแหน่งนี้ จำเป็นจะต้องให้คำจำกัดความกับตำแหน่งนี้ จำเป็นจะต้องให้ความสำคัญกับตำแหน่งนี้ ถึงที่สุดร่างพระราชบัญญัตินี้ก็กำหนดให้ตัวเอกอัครราชทูตนั้นแหละถึงไม่มีความจำกัดความถึงไม่มีตำแหน่งนี้พูดไว้เป็นที่ชัดเจนก็กำหนดให้ผู้แทนหัวหน้าสำนักงานของกระทรวงการต่างประเทศเป็นหัวหน้า คณะผู้แทนอยู่นั่นเอง ท่านประธานที่เคารพครับฉะนั้นคำว่า เอกอัครราชทูต จึงจำเป็นจะต้องมีการกำหนดให้ชัดเจนแน่นอน ยิ่งในร่างพระราชบัญญัตินี้ก็กำล้งไปไกล

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส: ทัวไป)

อารีรัตน์ ๕๔/๒

กว่าความพยายามของรัฐบาลชุดที่แล้วซึ่งดำเนินไปอย่างรอบคอบเป็นขั้นตอน
 ซึ่งกำหนดให้มีคณะกรรมการว่าด้วยเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินในต่างประเทศ
 และให้ดูแลให้การประสานงานให้การบังคับบัญชา ให้การจัดรูปแบบของสำนักงาน
 ให้การจัดรูปแบบของโครงการ แผนงานการใช้งบประมาณต่าง ๆ เป็นไปอย่างเป็น
 ระบบ ดังนั้นก็กำหนดให้ท่านเอกอัครราชทูตเป็นหัวหน้าคณะเป็นผู้นำทีมที่เรียกว่า
 ทีมไทยแลนด์ (Team Thailand) ท่านประธานที่เคารพครับเราไม่ได้ตั้งคำถามถึงความ
 ขององค์ประกอบอื่น ๆ ในการปฏิบัติราชการในต่างประเทศเพราะถือว่าเอกอัครราชทูต
 คือผู้แทนขององค์พระประมุข ผู้แทนของผู้นำสูงสุดแห่งรัฐตามครรลองตามกฎหมาย
 ระหว่างประเทศที่กำหนดไว้ เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งจำเป็นจะต้องขอถามเป็นประเด็นสำคัญ
 ก็คือตำแหน่งเอกอัครราชทูตหายไปไหน ทำไมถึงไม่มีกำหนดเอาไว้ให้ชัดเจน ทำไม
 ไปกำหนดส่วนอื่น ๆ เอาไว้ในส่วนซึ่งทุกประเทศวิธีปฏิบัติตามข้อบังคับ ตามประเพณี
 การปฏิบัติตามข้อตกลง ตามอนุสัญญาเขาได้กำหนดไว้ชัดเจนหายไปไหน
 ท่านประธานที่เคารพครับในประเด็นต่อไปที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
 ซึ่งสะท้อนอีกว่าความพยายามที่จะนำเอาการบริหารราชการแผ่นดินในต่างประเทศ
 เข้ามาอยู่ภายใต้ความพยายามที่จะแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือโครงสร้างของ
 การบริหารราชการแผ่นดินทั้งหมดพร้อมกันนั้นมันอาจจะก่อให้เกิดช่องว่าง ก่อให้เกิด
 ความขัดแย้ง ก่อให้เกิดปัญหาที่จะนำไปสู่ความระส่ำระสายในการบริหารราชการ
 ในต่างประเทศต่อไป -----

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเพิ่งเห็นวันนี้เป็นวันแรกที่ทางผู้ร่างซึ่งก็คือฝ่าย
รัฐบาลที่เสนอว่ามีหน่วยงานพิเศษขึ้นมาอีกหน่วยหนึ่ง ในการบริหารงานในต่างประเทศ
คือมีสถานเอกอัครราชทูต มีสถานกงสุลใหญ่ มีสถานกงสุล มีสถานรองกงสุล
ท่านประธานที่เคารพครับอยากจะขอความกระจ่างว่า เราไปบัญญัติ เราไปกำหนด
เราไปจัดตั้งหน่วยงานพิเศษนี้ขึ้นมาด้วยจุดประสงค์อันใด มีประเด็นการปฏิบัติ
มีข้อตกลง มีอนุสัญญา มีกฎหมาย มีอะไรรองรับที่จะให้มีการจัดตั้งสถานรองกงสุล
ไม่เคยมีครับ ประเทศอื่นเขาก็ไม่มี ในอดีตเราก็ไม่เคยมีจ้ะ ก็มีประเด็นนี้ขึ้น
นี้ก็เท่ากับว่าถ้าหากว่ามันเป็นจริง ถ้าหากว่าเป็นความตั้งใจของรัฐบาลที่จะจัดตั้ง
สำนักงานนี้ขึ้นก็จะเป็นว่ามีกฎหมายฉบับนี้ฉบับเดียวที่รองรับ แต่ในต่างประเทศ
การคุ้มครองสิทธิพิเศษต่าง ๆ ทางทางทูตจะไม่มีอำนาจ จะไม่มีกฎหมาย จะไม่มี
ระเบียบวิธีการปฏิบัติใด ๆ รองรับก็จะก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเราอีกในอนาคต ผมอยากจะ
ทราบเรียนว่า การกำหนดเอาเองในลักษณะนี้เราไม่สามารถที่จะกระทำได้ เพราะมัน
ต้องเกี่ยวข้อง เกี่ยวพัน พาดพิงถึงองค์กรหน่วยงานอื่น ๆ ของเขาที่จะต้องเข้ามารองรับ
เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งอยากจะทราบเรียนและอยากจะเตือนก็คือ ๑. ขอให้เกิดความ
กระจ่าง ๒. ถ้าหากผิดพลาดก็ต้องชี้แจงว่ามันเกิดความผิดพลาดขึ้นได้อย่างไร
๓. ถ้าหากว่าตั้งใจจะแท้จริง ๆ ขอความกรุณาอธิบายว่า ในความเป็นจริงในทางปฏิบัติ
จะดำเนินการอย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่จำเป็นจะต้องเรียน
ท่านประธานอีกประเด็นหนึ่งก็คือ เรื่องของความพยายามที่จะให้ท่านเอกอัครราชทูต
เป็นผู้นำทีมหรือเป็นผู้บังคับบัญชา ในทางปฏิบัตินั้นในอดีตแต่ละหน่วยงานมีกฎ
ระเบียบ แผนงาน นโยบาย มีขั้นตอนการทำงานของตนเอง ตัวเอกอัครราชทูตนั้นเป็น
แต่เพียงหัวหน้าทีมเป็นกัปตันทีมคอยประสาน คอยดูแล ขณะที่ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้กำหนดว่า ให้หัวหน้าคณะผู้แทนมีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาบุคคลในคณะ
ผู้แทน เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามกฎหมาย ตามระเบียบ ตามข้อบังคับหรือ
คำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสิ่งที่กำหนดไปนี้จะปฏิบัติได้ ในอดีตปัญหามันอยู่ที่

ศผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

หทัยกาญจน์ ๕๕/๒

การประสานงาน ในอดีตปัญหามันอยู่ที่การจัดตั้งทีมไทยแลนด์ในประเทศไทย ในอดีตมันอยู่ที่การยอมรับซึ่งกันและกันในประเทศไทยว่า ในต่างประเทศนั้นเอกอัครราชทูตผู้แทนของกระทรวงการต่างประเทศจะต้องเป็นผู้นำทีม เป็นผู้ประสานงาน เป็นผู้คอยประสานให้นโยบาย ให้แผนงาน ให้โครงการต่าง ๆ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของทุกกระทรวง ทบวง กรม แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือความขัดแย้งภายใน ความไม่ลงรอยกัน ความพยายามที่จะขัดขึ้นไม่ปฏิบัติตาม ไม่เคารพ ไม่ให้เกียรติ และไม่คำนึงถึงความเป็นเอกภาพของการทำงานของการทำงานของการปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศ ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่ง เมื่อรัฐบาลกำหนดว่าให้เป็นผู้บังคับบัญชาจะต้องมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน การแบ่งปันความรับผิดชอบ การจัดสรรภาระหน้าที่ การส่งมอบภารกิจ ส่งคำบังคับบัญชาต่าง ๆ ถึงที่สุดแล้วในมาตรา ๕๐/๖ ถ้าท่านประธานจะกรุณาดู ก็ไปลงเลยที่เดิม คือการที่กระทรวง ทบวง กรมจะมอบอำนาจหรือมีคำสั่งใดที่เกี่ยวข้องไปยังหัวหน้าคณะผู้แทนให้แจ้งผ่านกระทรวงการต่างประเทศ จะปฏิบัติกันหรือเปล่าครับ _____

จะมีการดำเนินการในลักษณะนี้จริงหรือไม่ กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่มีเจ้าหน้าที่ที่มีพนักงานอยู่ในต่างประเทศจะส่งคำขอเหล่านั้นผ่านไปยังกระทรวงการต่างประเทศตามสายการบังคับบัญชาใหม่ที่ท่านกำหนดขึ้นหรือว่าจะมีการติดต่อโดยตรง ถ้าหากมีการล่าช้าที่กระทรวงการต่างประเทศหรือขั้นตอนของการติดต่อระหว่างกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ กับกระทรวงการต่างประเทศงานจะเสียไหมครับ เพราะฉะนั้นการจะให้มีเอกอัครราชทูต ซีโอไอ (CEO) การจะให้ มีทีม ไทยแลนด์ที่เข้มแข็งในต่างประเทศจำเป็นจะต้องมีทีม ไทยแลนด์ที่เข้มแข็งภายในด้วย จะต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดภายในด้วย จะต้องมีการติดต่อยอมรับในสายการบังคับบัญชาและเส้นทางของการมอบหมายอำนาจภารกิจให้ชัดเจนให้ทำให้ได้ด้วย ซึ่งกระผมเป็นห่วงเหลือเกินว่า ถ้าหากว่าไม่เน้นในประเด็นนี้แล้วจะเกิดความระส่ำระสายขึ้นในการสั่งการไปปฏิบัติภารกิจในต่างประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ ประเด็นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องของความพยายามในอดีต ซึ่งได้ดำเนินการกันมาเป็นเวลาหลายปีที่ผ่านมา เรื่องที่จะแยกการปฏิบัติราชการในต่างประเทศออกไปจากกระเปาะการบริหารราชการแผ่นดินส่วนรวม เนื่องจากเงื่อนไขไม่เหมือนกัน เนื่องจากบริบทของการที่เราออกไปปฏิบัติราชการในต่างประเทศแต่ละประเทศไม่เหมือนกัน เนื่องจากหน่วยราชการไทย ระบบราชการไทย วิธีการบริหารราชการไทย กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของการบริหารราชการไทยเป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อกิจการภายในประเทศ แต่บริบทในต่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาที่มีการแข่งขัน มีการต่อสู้ มีการเปรียบเทียบกันอยู่ตลอดเวลา นั้นไม่เหมือนกับกฎเกณฑ์เงื่อนไขต่าง ๆ บริบทภายใน เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งรัฐบาลชุดที่แล้วได้พยายามทำก็คือให้มีการยกร่างพระราชบัญญัติพิเศษว่าด้วยเรื่องการบริหารราชการแผ่นดินในต่างประเทศ เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า ฟอริน เซอร์วิส แอคท์ (Foreign service act) ตรงนั้นอยากจะถามรัฐบาลว่า ก่อนที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขตรงนี้ ก่อนที่จะดึงเอางานของราชการในต่างประเทศมารวมกับความพยายามของท่านในการที่จะเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารราชการภายใน รวดตรงนั้นให้ชัดเจนเสียก่อน ซึ่งกระผมทราบว่ายังมีคณะทำงานและได้รับการกิจ ได้พยายามที่จะยกร่าง

สิ่งเหล่านี้ขึ้นมาถึงที่สุด การบริหารราชการในต่างประเทศจะต้องขึ้นอยู่กับ
 ร่างพระราชบัญญัติที่แยกออกไป กระผมทราบว่ายังมีความพยายามที่จะดึงเอางาน
 ราชการต่างประเทศให้รวบรวมอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกัน ภายใต้โครงสร้าง
 และระเบียบเดียวกัน แต่ท่านประธานที่เคารพครับที่ผ่านมามีปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ
 เราไม่คล่องตัวพอ เราไม่ยืดหยุ่นพอ เราไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ เพราะเราไปอยู่
 ภายใต้กฎเกณฑ์ของระบอบวิธีการบริหารราชการแผ่นดินภายในตรงนี้ครับคือปัญหา
 เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนถามผู้ซึ่งรับผิดชอบฝ่ายรัฐบาลว่า คิดเรื่องนี้กันอยู่
 แค่ไหน พยายามที่จะทำเรื่องนี้กันอยู่มากน้อยแค่ไหน และได้ดำเนินการเรื่องนี้ต่อไป
 มากน้อยแค่ไหน และเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการนั้นแล้ว คำถามแรกก็คือว่า
 มีกระบวนการนั้นดำเนินอยู่และต้องการที่จะไปสู่เป้าหมายนั้นหรือไม่ เมื่อมีเมื่อเสร็จสิ้น
 กระบวนการนั้นจะนำมาประกอบกับระเบียบวิธีการบริหารราชการแผ่นดินในความ
 พยายามของท่านในขณะนี้อย่างไร มันจะไปได้หรือไม่ กลไกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
 มันจะเป็นฟันเฟืองที่หมุนไปด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ อันนี้คือคำถามที่
 อยากจะกราบเรียนท่านผู้มีความรับผิดชอบในเรื่องนี้ว่าคิดอย่างไรในเรื่องที่เกี่ยวกับ
 ฟอรัม เซอร์วิส แอดท์ ที่กระผมกราบเรียนตั้งแต่ต้น ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งซึ่ง
 เป็นประเด็นสุดท้ายที่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน สิ่งซึ่งจำเป็นต้องคำนึง
 ก็คือ เราจำเป็นจะต้องพยายามที่จะเข้าใจบริบทเงื่อนไขกฎเกณฑ์ของคัมภีร์ประกอบต่าง ๆ
 ที่มีอยู่ในต่างประเทศในขณะนี้ -----

เราพยายามที่จะให้มีการปฏิรูปในลักษณะนี้แต่ดำเนินการไม่อย่างต่อเนื่องเป็นขั้นเป็นตอนละเอียดรอบคอบไม่รวดเร็วไม่ก้าวกระโดด แต่ก็หลีกเลี่ยงความขัดแย้งหลีกเลี่ยงปัญหา หลีกเลี่ยงช่องว่าง หลีกเลี่ยงการเสียผลประโยชน์ ความพยายามในอดีตนั้นสามารถที่จะควบคุมค่าใช้จ่ายเขาให้ได้ไม่เกิน ๕,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ของราชการในต่างประเทศทั้งหมดเป็นเวลา ๔ ปี ทั้ง ๆ ที่ค่าของเงินเปลี่ยนแปลงไปจาก ๒๕ บาท มาเป็น ๔๐ ๔๕ ๕๐ บาทก็ถึง แต่ความพยายามของพวกเราในอดีตนั้นสามารถที่จะรักษาค่าใช้จ่ายให้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ เป็นการประหยัดเงินงบประมาณแผ่นดินไป ๑,๐๐๐ กว่าล้านบาทเป็นเวลา ๔ ปี ดังนั้นเพราะเราพยายามที่จะทำเป็นขั้นเป็นตอนอย่างต่อเนื่องละเอียดถี่ถ้วนรอบคอบ ดำเนินถึงประเด็นต่าง ๆ ที่กระผมได้นำกราบเรียนท่านประธานไปแล้ว ในความพยายามของเรานั้นเรากำหนดให้ ๑๐ แห่ง ไม่ใช่ว่า ๖ เป็นที่ที่จะเป็นสถานเอกอัครราชทูตหรือหน่วยงานอาจจะเป็นสถานกงสุลใหญ่ก็ได้ที่จะเป็นตัวทดลองในทุกทวีป และได้พยายามที่จะให้มีความเป็นเอกภาพเกิดขึ้นตรงนั้น ในความพยายามของเรานั้นต้องการให้มีการกำหนดแผนงานร่วมกันเพื่อให้เป็นจุดประสงค์เป้าหมายเดียวกัน กระผมอยากจะต้องขอสั่งเกตต่อท่านประธานว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานั้นไม่ได้สะท้อนให้เห็นและให้เกิดความมั่นใจและให้เกิดความชัดเจนว่าสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากเป็นกฎหมาย หลังจากเป็นพระราชบัญญัติแล้วงานในต่างประเทศของรัฐบาลจะรัดกุมขึ้น จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจะเป็นไปด้วยความเป็นเอกภาพมากยิ่งขึ้นตามที่ได้ปรากฏไว้ในหลักการและในเหตุผล ถ้าหากว่าเป็นไปในลักษณะที่ถูกต้องดังที่กระผมกราบเรียนไปนั้น กระผมคิดว่าขอให้กระบวนการศึกษาขอให้กระบวนการยกย่องยกงานของกระทรวงการต่างประเทศออกไปเป็นอิสระ ผมคิดว่าจะเป็นก้าวที่มั่นคงและจะเป็นก้าวที่รอบคอบและจะเป็นก้าวที่ประกันว่าเราจะได้งานที่มีประสิทธิภาพสมกับงบประมาณที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดการกับการบริหารราชการในต่างประเทศ กระผมมีข้อสังเกตกระผมมีคำถามกระผมมีข้อท้วงติง กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ก่อนที่จะมีการออกเสียง ขอรับทราบคำตอบ ขอรับทราบความคิดเห็น ขอรับทราบข้อโต้แย้งซึ่งได้ตั้งข้อสังเกตสิ่งที่

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

วีรพร ๕๗/๒

ได้ตั้งคำถามสิ่งซึ่งได้เตือนผ่านท่านประธานไป และขอคำมั่นสัญญาว่าจะทำให้การบริหารราชการในต่างประเทศมีประสิทธิภาพดังประสงค์ แต่ในความเป็นจริงแล้วจากประสบการณ์กระทรวงมหาดไทยจะทราบเรียนท่านประธานว่ายากที่จะเป็นไปได้ เพราะฉะนั้นทางพรรคฝ่ายค้านจึงไม่สามารถที่จะให้คำรับรองกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ เนื่องจากมีคำถามเนื่องจากมีข้อกังขามากมาย ซึ่งคิดว่าทางฝ่ายรัฐบาลยังไม่ได้พิจารณาอย่างรอบคอบถี่ถ้วนเพียงพอ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านวินัยครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ ชาติพัฒน์ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนที่กระผมจะยกมือสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ด้วยความสนใจและศรัทธา แล้วก็เมื่อเดินออกจากสภานี้ไปแล้วไปพบปะประชาชนที่ไหนก็ตอบประชาชนถึงเหตุผลที่ยกมือให้รัฐบาลได้ด้วยความภาคภูมิใจ ผมอยากจะขอให้รัฐบาลได้ชี้แจงได้ตอบให้ผมได้คลายข้อข้องใจสัก ๒ ข้อ ท่านประธานที่เคารพครับ การปฏิรูประบบราชการนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญจริง ๆ ครับ ดูไปก็เหมือนอย่างที่รัฐบาลชุดนี้พยายามที่จะมาปฏิรูปมาปรับปรุงถ้าใช้ภาษาอังกฤษก็คือรีโมเดล (Remodel) บ้านพัก สำนักงาน ที่อยู่อาศัย สาธารณะจะย้ายห้องน้ำไปไว้ที่ไหนครับ จะย้ายห้องครัว ห้องรับแขก ห้องนอนไปไว้ที่ไหน จะปรับปรุงให้เล็กให้ใหญ่ขึ้น

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

พัชรี (๒) ๕๘/๑

รัฐบาลชุดนี้ก็เป็นที่รู้ทั่วไปว่าคงไม่ได้อยู่ชั่วฟ้าดินสลาย มีวันมาและก็มีวันกลับ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อเป็นอย่างนี้การปฏิรูประบบราชการนั้นจึงต้องวางรากฐาน วางโครงสร้างพื้นฐาน ยึดหลักเกณฑ์ไว้ให้มัน เพราะบ้านหลังนี้เมื่อมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแล้ว ไม่ใช่ว่าอีก ๔ ปี ๘ ปี ๑๒ ปี เมื่อไรก็แล้วแต่ เมื่อใครเข้ามาใหม่แล้วก็มาปรับปรุงใหม่ มันเสียความรู้สึกกับประชาชน มันเสียภาพะมากมายมหาศาล ท่านประธานครับ ผมจะไม่ถามไม่ให้ความสนใจว่าท่านปรับปรุงแล้วมีกี่กระทรวงเพิ่มขึ้น มีกรมกี่เพิ่มขึ้น ไม่สนใจครับ จะมีมากหรือน้อยเท่าไร ผมไม่ติดใจประเด็นนั้นครับ ผมเชื่อว่านักปฏิรูประบบราชการ ยึดหลักที่คล้ายกันไม่ว่ายุคใด สมัยใด เพราะเรื่องนี้ได้มีความพยายามที่จะกระทำกันมาช้านาน แต่ไม่สำเร็จท่านประธานที่เคารพครับ หลักที่นักปฏิรูประบบราชการในสถานที่ก็มี นอกสถานที่ก็มี นักวิชาการร้อยแปดพันเก้าที่พยายามทำกันมายึดหลักมาโดยตลอดเพื่อประสิทธิภาพ เป็นมือเท้า เป็นกลไกเพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลนั่นคือวัตถุประสงค์แรก และเพื่อให้การบริการต่อประชาชนนั้นดีขึ้นครับ ๒ ข้อนี้เป็นหลัก เป็นหัวใจของเป้าหมาย และทำอะไร ก็ทำโดยว่าปฏิรูปแล้วพยายามทำให้เล็กลง จำนวนข้าราชการเล็กลงครับ มิได้หมายความว่ากระทรวงน้อยลง ผมถึงไม่ห่วงจุดนั้น ห่วงเพียงว่าเมื่อท่านปฏิรูปแล้ว จำนวนข้าราชการเล็กลงหรือไม่ น้อยลงไหม ห่วงว่าเมื่อมีการปฏิรูประบบราชการแล้ว ท่านเสียค่าใช้จ่ายเป็นเงินเดือน เป็นค่าจ้างนั้นลดลงหรือไม่ ถ้าเพื่อท่านทำแล้วตรงกับวัตถุประสงค์อันนี้ ผมเดินไปไหนก็ตอบประชาชนแทนท่านได้ ยึดออกตอบได้ด้วยความภาคภูมิใจครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงขอเรียนถามทางซีกรัฐบาล ๒ ข้อ ตอบผมสั้น ๆ ครับ ไม่ต้องตอบยาวและผมก็ใช้เวลาท่านสั้น ๆ จริง ๆ เพื่อที่จะเอาเหตุผลนี้ไปบอกกับประชาชน และยกมือให้ท่านด้วยความสนิทใจ

คำถามข้อแรกครับ เมื่อท่านมีการปรับปรุงระบบปฏิรูประบบราชการแล้ว จำนวนข้าราชการของไทยลดน้อยลงหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ณ วันนี้ ประชาชนคนไทย ๒๐๐ คน จะเป็นข้าราชการ ๑ คน ทุก ๆ ๒๐๐ จะเป็นข้าราชการ ๑ คน ไม่เป็นทหาร ตำรวจ เป็นครู ก็เป็นข้าราชการอะไรสักอย่างหนึ่ง ทุก ๆ ๒๐๐ มี ๑ ครับ ในขณะที่ทางยุโรปประเทศแม่แบบในระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสุภณันของเขาคือ ประชาชนทุก ๆ ๓๐ คน

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

พัชรี (๒) ๕๘/๒

มีข้าราชการเพียง ๑ คน ขอประทานโทษผมกลับกัน ในต่างประเทศในประเทศที่เจริญแล้วอย่างในยุโรป ประชาชนทุก ๆ ๒๐๐ คน จะเป็นข้าราชการ ๑ คน แปลว่าข้าราชการ ๑ คน มีหน้าที่รับใช้ประชาชน ๒๐๐ คน แต่ในสังคมไทย ประเทศไทยวันนี้ คนไทยทุก ๆ ๓๐ คน เป็นข้าราชการ ๑ คน เพราะฉะนั้นเมื่อท่านมีการปฏิรูปเสร็จเรียบร้อยแล้ว อัตราส่วนของท่านข้าราชการ ๑ ต่อเท่าไรครับ มากกว่า ๓๐ หรือน้อยกว่า ๓๐ คน อัตรานี้เป็นตัวเลขกำหนดที่สำคัญครับ จำนวนน้อยลงหรือไม่

ข้อที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อมีการปฏิรูประบบราชการเสร็จเรียบร้อยแล้ว ค่าใช้จ่ายไม่ว่าจะเป็นค่าจ้าง เงินเดือน เมื่อเปรียบเทียบกับปัจจุบันนี้จะลดน้อยลงหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ข้าราชการนั้นกินเงินเดือนจากภาษีของประชาชนครับ ผมขอกราบเรียนนะครับว่าผมจะไม่พูดว่างบประมาณของรัฐบาลปีปัจจุบันนี้ ๑,๐๒๓,๐๐๐ ล้านล้าน ฟังแล้วไม่เข้าใจครับ แต่ผมจะอธิบายง่าย ๆ แปลความง่าย ๆ ว่าทุก ๆ งบประมาณ ๑๐๐ บาท ทุก ๆ ๑๐๐ บาท ที่เป็นงบประมาณแผ่นดินนั้น รัฐบาลเอาไปจ่ายอะไรบ้าง ทุก ๆ ๑๐๐ บาท ที่เป็นงบประมาณแผ่นดินครับรัฐบาลเอาไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายประจำ ๗๕ บาท ๕๐ สตางค์ แล้วครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

เสวลักษณะ ๕๙/๑

ซึ่งเป็นเงินมหาศาลครับ ใน ๗๕ บาท ๕๐ สตางค์ คงค่าใช้จ่ายประจํานั้นเป็นเงินเดือนเป็นค่าจ้างเกือบ ๓๐ บาท ซึ่งถือว่าเป็นประเทศหนึ่งที่มีค่าจ้างเงินเดือนสูงที่สุดประเทศหนึ่งในโลก ถ้าเป็นบริษัทเราอยู่ไม่ได้แล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ ทุก ๆ ๑๐๐ บาท ๗๕ บาท ๕๐ สตางค์ หยอดไปแล้วเป็นค่าจ้าง เป็นค่าใช้จ่ายประจําทุก ๆ ๑๐๐ บาท เราต้องการไปชำระหนี้สาธารณะ ๑๑ บาท เพราะเป็นหนี้สาธารณะเกือบ ๓ ล้านล้านบาท เอาไปชำระหนี้ผูกพันที่ทำสัญญาไปแล้วปีต่อปี อีก ๗ บาท เหลือไม่เท่าไร เหลือไม่ถึง ๑๐ บาท เหลือ ๗ - ๘ บาท ซึ่งรัฐบาลต้องเอาไปดำเนินนโยบายเร่งด่วนของท่านไม่ว่า ๓๐ บาทรักษาทุกโรค ไม่ว่าพักชำระหนี้เกษตรกร ๓ ปี ไม่ว่ากองทุนหมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท ท่านเหลือไม่ถึง ๕ บาท ในจำนวน ๑๐๐ บาทที่เป็นงบประมาณแผ่นดินครับ ผมกราบเรียนอย่างนี้เพื่อชี้ให้เห็นว่าทุกวันนี้ เราเกือบจะไม่เหลือบไปลงทุนชนิดใหม่เลยครับ ที่เห็นทำถนนหนทางอยู่ทุกวันนี้ ขุดบ่อ สร้างสะพานทุกวันนี้ไม่ใช่การลงทุนใหม่ แต่เป็นการลงทุนผูกพันที่ติดพันกันมาเมื่อ ๒ - ๓ ปีก่อน ท่านที่เคารพถ้าเรายังเชื่อว่าจำเป็นต้องมีการปฏิรูประบบราชการควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ผมมีความห่วงใยว่ารัฐบาลจะต้องปฏิรูปแล้วให้เราตอบประชาชนได้ว่า จำนวนข้าราชการนั้นเล็กลง ปฏิรูปแล้วเราเสียค่าใช้จ่ายน้อยลง ไม่ใช่ปฏิรูปแล้วจำนวนข้าราชการโตขึ้นมาก แล้วก็เสียค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ผมใคร่ขอกราบเรียนถามเพียง ๒ ข้อ เพื่อที่จะยกมือให้ท่านได้ด้วยความสนใจแล้วไปตอบประชาชนแทนท่านได้ด้วยความสะดวกอย่างสูงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านชัย ชิดชอบครับ

นายชัย ชิดชอบ (บัญญัติรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบบัญชีรายชื่อ ผมต้องประธานอภิปรายเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติของสภาแห่งนี้ ผมได้ฟังการอภิปรายก็พอสมควรแก่เวลาแล้วครับ ควรจะพิจารณาตอนเราไปแปรญัตติจึงขอเสนอปิดอภิปราย ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

เสาวลักษณ์ ๕๙/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกได้ขอปิดอภิปราย มีท่านสมาชิกเห็นเป็น
อย่างอื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีผมจะถือว่าการอภิปรายได้ยุติลงนะครับ
ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงและอภิปรายครั้งสุดท้ายสรุปครับ

นายปองพล อดิเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : เรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม ปองพล อดิเรกสาร รองนายกรัฐมนตรี ผมขออนุญาตชี้แจงประเด็นที่
ท่านดอกเตอร์สุรินทร์ ขออนุญาตประทานโทษที่เอย่ยนาม ได้ถามเกี่ยวกับเรื่อง
ในโครงสร้างราชการในต่างประเทศนั้น ตำแหน่งเอกอัครราชทูตหายไปไหน
ผมอยากจะเรียนว่าไม่ได้หายไปไหน เพราะว่าเราใช้ในกฎหมายนี้ข้อความเหมือนกับ
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งปัจจุบันกระทรวงการต่างประเทศก็ใช้อยู่
ในข้อความคณะผู้แทนก็เหมือนกัน ในหัวหน้าคณะผู้แทนก็ใช้ข้อความเดียวกัน
ที่เราได้เอามาใส่เป็นกฎหมายเพื่อให้มีผลใช้บังคับต่อส่วนราชการอื่น ๆ ที่ไปประจำอยู่
ในต่างประเทศ และอยากจะเรียนว่าข้อความที่ปรากฏอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เหมือนกับข้อความที่อยู่ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการ
ของข้าราชการประจำการในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เรียนให้ทราบ อยากเรียน
ท่านประธานว่าผมในนามของรัฐบาลต้องขอขอบคุณท่านสมาชิกทั้งหลายที่ได้กรุณา
ได้ชี้แนะและให้ข้อสังเกตที่จะเป็นประโยชน์ในการจะดำเนินการต่อไปในชั้นกรรมาธิการ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกเป็นอันว่าการอภิปรายยุติลง ต่อไป
ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับหรือไม่

๑๓๓

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

เสวลักษณะ ๕๙/๓

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

- ๖๐/๑

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

กนกวรรณ ๖๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนน
นะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการโปรดกดปุ่ม เห็นด้วย ท่านสมาชิก
ท่านใดเห็นว่าไม่สมควรที่จะรับหลักการโปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญใช้
สิทธิครับ

(สมาชิกทำการเสียบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ผมขอปิดการลงคะแนนเสียงนะครับ ส่วนท่านสมาชิก
ท่านใดที่ไม่สามารถจะใช้บัตรสอดแล้ว ใช้ลงคะแนนเสียงได้ เดี่ยวโหวตทีหลังครับ
ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนด้วยครับ ผลการลงคะแนนเสียงนะครับ เห็นด้วย
จำนวนทั้งหมด ๓๑๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๙๕ ท่าน งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนนเสียง
ไม่มี เพราะฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒
ฉบับนะครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กนกวรรณ ๖๐/๒

ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมการมาธิการครับ เชิญท่านรัฐมนตรี
ครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี ขอเสนอกรรมการวิสามัญครบจำนวน ๓๕ ท่านครับ

พันตำรวจโท ไผพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : ขออนุญาตครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ว่าอย่างไรครับ

พันตำรวจโท ไผพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไผพจน์ ^{อภรณ์รัตน์} ในกรณีที่ยังมีมติ
เมื่อสักครู่นี้จะลงที่ละฉบับครับท่านประธานครับ เดี่ยวจะมีปัญหา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ครับ คือมันเป็นร่างพระราชบัญญัติเหมือนกัน
นะครับ และได้ยอมจะถามทีหลังว่าจะเอาร่างของใครเป็นหลัก มีร่างของคุณอำนาจ
คลังผา

พันตำรวจโท ไผพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : นี่หมายถึงของ
ท่านอำนาจและของรัฐบาลด้วยใช่ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ใช่ครับ

พันตำรวจโท ไผพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : โอ.เค. ครับ ขอบคุณ
มากครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : คณะรัฐมนตรีเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๓๕ ท่าน
นะครับ มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส. ทัวไป)

กนกวรรณ ๖๐/๓

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติตั้ง
คณะกรรมการการวิสามัญ ๓๕ ท่าน ตามที่รัฐมนตรีเสนอแนะครับ เชิญท่านรัฐมนตรี
เสนอรายชื่อกรรมการครับ

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีประจำ
สำนักนายกรัฐมนตรี ขอเสนอกรรมการวิสามัญในสัดส่วนรัฐบาลดังนี้ครับ
๑. นายปองพล อดิเรกสาร ๒. นายจาตุรนต์ ฉายแสง ๓. นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา
๔. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ ๕. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : รัฐมนตรีเสนอสัดส่วนของคณะรัฐมนตรี ๕ ท่าน
นะครับ เพราะฉะนั้นที่เหลือ ๓๐ ท่านจะแบ่งเป็นสัดส่วนดังนี้ครับ พรรคไทยรักไทย
๑๖ ท่าน พรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน พรรคชาติไทย ๒ ท่าน พรรคความหวังใหม่
๒ ท่าน และพรรคชาติพัฒนา ๒ ท่าน ขอเชิญพรรคไทยรักไทยเสนอรายชื่อครับ

นายพ่าย บัณเฑ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายพ่าย บัณเฑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสิงห์บุรี เขต ๒
พรรคไทยรักไทยครับ ขอเสนอกรรมการในสัดส่วนของพรรคไทยรักไทยจำนวน
๑๖ ท่านดังนี้ครับ ๑. นายประมวล รุจนเสรี ๒. พลเอก เขษรฐา สุวานะจาโร
๓. นายปภิต พัฒนกุล ๔. นายวรเดช จันทรศร ๕. นายบวรศักดิ์ จุวรรณโณ
๖. ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี ๗. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๘. นายสามารถ แก้วมีชัย
๙. นายณพคุณ รัฐไท ๑๐. นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล ๑๑. นายสุชมงคล ใจนาค

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

ภาคที่ ๖๑/๑

๑๒. นายเอกภาพ พลซื่อ ๑๓. นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์ ๑๔. นาวาอากาศตรี ศิลา ทิวารี

๑๕. ดอกเตอร์^{พฟดล}อินนา และ ๑๖. นายวัฒนา เสงไพลาะ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปขอเชิญพรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่านครับ

นายไพศาล จันทวารา (อำนาจเจริญ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพศาล จันทวารา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ดังนี้ ๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒. ศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอาน ๓. ดอกเตอร์เอนก เหล่าธรรมทัศน์ ๔. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ ๕. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ๖. นายธีระ สลักเพชร ๗. ศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สุรพล นิติไกรพจน์ และ ๘. นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปขอเชิญพรรคชาติไทยครับ

นายวิวัฒน์ชัย ไตรระไคยยะ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิวัฒน์ชัย ไตรระไคยยะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน ๑. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ๒. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ต่อไปขอเชิญพรรคความหวังใหม่

นายศุภชัย โพธิ์สุ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายศุภชัย โพธิ์สุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ๒ ท่าน

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส.ทั่วไป)

ภาวดี ๖๑/๒

๑. ศาสตราจารย์ดอกเตอร์ลิขิต ถีรเวทิน ๒. นายขวลิต วิชยสุทธิ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปขอเชิญพรรคชาติพัฒนาครับ

นางกอบกุล นพอมรบดี (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน กอบกุล นพอมรบดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี พรรคชาติพัฒนา
ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา ๒ ท่านดังนี้ ๑. ท่านดอกเตอร์ประวิช
รัตนเพียร ๒. ท่านวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีผู้รับรองถูกต้องนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อทบทวนอีกครั้งครับ

นายวัชรินทร์ จอมพลาพล (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑. นายปองพล อดิเรกสาร

๒. นายจาตุรนต์ ฉายแสง ๓. นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา ๔. คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์

๕. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ ๖. นายประมวล รุจนเสรี ๗. พลเอก เซะฐา สุภนะจาโร

๘. นายปภิต พัฒนกุล ๙. นายวรเดช จันทรศร ๑๐. นายบวรศักดิ์ อุวรรณโณ ๑๑. ว่าที่

ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี ๑๒. นายสมศักดิ์ คุณเงิน ๑๓. นายสามารถ แก้วมีชัย

๑๔. นายณพคุณ รัฐนโท ๑๕. นายวิฑิต ปลั่งศรีสกุล ๑๖. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ

๑๗. นายเอกภาพ พลซื่อ ๑๘. นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์ ๑๙. นาวาอากาศตรี ศิลา ทิวนารี

๒๐. นายณพดล อินนา ๒๑. นายวัฒนา แซ่โง้ว ๒๒. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

๒๓. ศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิจิตร ศรีสอ้าน ๒๔. ดอกเตอร์เอนก เหล่าธรรมทัศน์

๒๕. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์ ๒๖. นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ ๒๗. นายธีระ สลักเพชร

๒๘. ศาสตราจารย์สุรพล นิติไกรพจน์ ๒๙. นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย

๓๐. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ ๓๑. นายณัฐภูมิ ประเสริฐสุวรรณ

สผ ๑๘/๒๕๔๕ (ส.ทั่วไป)

ภาวดี ๖๑/๓

๓๒. ศาสตราจารย์ลิขิต ถีรเวคิน ๓๓. นายชวลิต วิชยสุทธิ์ ๓๔. ดอกเตอร์ประวิช
รัตน์เพียร และ ๓๕. นายอุดมชัย สงวนวงศ์ชัย

- ๖๒/๑

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ประทีป ๖๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีอะไรครับ

นายไพศาล จันทวรา (อำนาจเจริญ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ขอเปลี่ยนจากนายธีระ สลักเพชร เป็นนายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายชื่อขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : เลขาเปลี่ยนรายชื่อให้พรรคประชาธิปัตย์ด้วยครับ ต่อไปเป็นการกำหนดระยะเวลาแปรญัตติ ขอเชิญคุณเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรเขตเลือกตั้งที่ ๘ จังหวัดสุรินทร์ พรรคไทยรักไทย ขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับภายใน ๗ วัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกรายชื่อขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่นเชิญครับ คุณสุชาติ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่และเรื่องสำคัญ ขอความกรุณาจากรัฐบาล ขอแปรญัตติ ๑๕ วันได้ไหมครับ เพราะอย่าลืมนะครับ ถ้าลงมติก็ทราบผลอยู่แล้ว ขอความกรุณาท่านครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ไม่ติดใจ ผมขอถอนญัตติของกระผมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง) : ฉะนั้นจะถือว่าที่ประชุมมีมติกำหนดระยะเวลาแปรญัตติ ๑๕ วันนะครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติมีผู้เสนอมาทั้งหมด ๒ ร่าง จะถามว่าจะใช้ร่างของฉบับใดเป็นหลักเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

สผ ๑๘/๒๕๕๕ (ส. ทัวไป)

ประทีป ๖๒/๒

นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พงศ์เทพ เทพกาญจนา รัฐมนตรีประจำสำนัก
นายกรัฐมนตรี ขอเสนอให้ใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : คณะรัฐมนตรีขอใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก ท่านสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร
คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีจะถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติให้ใช้ร่างของรัฐบาลเป็นหลักนะครับ
เป็นอันจบระเบียบวาระเรื่องด่วน ผมคิดว่าวันนี้เราได้ประชุมมาพอสมควรแล้วนะครับ
ผมขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๘ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพุธที่ ๑๐ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๕

ผู้จัดรายงานการประชุม

ศิริวรรณ สากลวารี	ดุริณี อำเภอเมือง
ศิริรัตน์ สัมครเขตรการ	วาสนา อินตรา
รพีพร ดิยามา	บังอร วิบูลโกศล
สมร เกตุศรี	นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์
อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์	รัศมี บานเย็น
อุษารัตน์ เกิดโสดศรี	ปัทมดา ธีรนนท์
พรเทพ ไชยสงวนสุข	กุลณี หวังประเสริฐ
เยาวภา เนืองพิมพ์	วีรุทัย ผาสุขเวชพร
ประไพพิศ ดีสุน	รัตนา ภูระหงษ์
ฐานิสรา แก้วสถิตย์	พัชรี ไชคำพา
พรรษารรณ แก้วนิล	กรรวิ พจนวิชัย
กมลมาศ หังสุภาติ ศิริสัมพันธ์	เบญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
วัฒน์ อุดมภักดี	รสรินทร์ กนกอุดม
นิรรา คำงาม	ณัฐวัฒน์ อนันต์สิทธิพงศ์
สุทธาทิพย์ ศรีทองอินทร์	สุกปภา หนองพงษ์
คันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี	วันทนา อรุณภู
นัยนา เปรมประพันธ์	ณัฐชนก วงษ์นิล
ปวีญา กองสงฆ์	สาริศา สิงห์เมธา
สุทธิกานต์ มั่นนุช	สุณิสา กุหลาบ
สติมา จันทร์ไพจิตร	เพท่าย เรือนเรือง
วชิราภรณ์ นันลึงค์	นภัสสร มีคุณ
นภา วีรบุทธิโกศล	ชนิกา ศรีสมวงศ์
ัญญาภาภัก ทองมา	เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์

จินตนา ไซติกะนาวัน

นำพร ไวยพัฒน์

จิรภา เตียวกุล

วิธนา เหล็กเพชร

หทัยกาญจน์ คงแก้ว

วีรพร กิจกนกสร

เสาวลักษณ์ เพชร

ภาวดี ทองรักษ์

อัมพา กันทิโกวิท

พุทธชาติ พรหมพราว

เบญจกุล ธนะนิรันดร์

อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์

สันทนา ทรัพย์พูนผล

พัชรี จันทร์ส่อง

กนกวรรณ แสงมณี

ประทีป รักเมือง

๑๔๕

ประชุมครั้งที่ ๒๐๐

ตรวจวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๔๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๑๔๑ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๔	๒๒	งปเกษตรกร	มีอบเกษตรกร
๑๓	๕	ล้นเกล้าฯ	ด้นเกล้า
๕๙	๔	ในรัชสมัยใหม่ทั่วโลก	ในรัฐสมัยใหม่ทั่วโลก
๕๐	๒๔	ราบเรียบ	กราบเรียบ
๖๖	๑๕	ล้นเกล้าฯ	ล้นเกล้า
๖๘	๑๔	ล้นเกล้าฯ	ล้นเกล้า
๗๒	๒๔	เจตนารมย์	เจตนารมณ
๗๕	๑๙	ทวานสแพเรนซี	ทวานสนแพเรนซี
๑๑๐	๗	ดิณสุลานนท์ เป็นองคมนตรี	ดิณสุลานนท์
๑๓๕	๑๑	อภรณ์	อภรณ์รัตน์
๑๓๗	๒	ดอกเตอร์นพคุณ	ดอกเตอร์นพดล

๑๔๕

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๑๔/๒๕๔๕

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายนิยม วรปัญญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
๓	นายถวิล ฤกษ์หรั่ง รองประธานฯ คนที่สอง	
๔	นายประทวน เขียวฤทธิ์ รองประธานฯ คนที่สาม	
๕	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	
๖	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘	นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์ โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๑๐	นายแสวง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
๑๑	นายนิศ ชำนุรักษ์ กรรมการ	
๑๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	
๑๓	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
๑๔	นายวิหิตา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
๑๕	นายภูมิ สารมะล เลขานุการคณะฯ	
๑๖	น.ท.รวยลาภ เอี่ยมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๕ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑ / ๒๕๔๕ วันที่ ๑๖ (คณะกรรมาธิการ)
วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร